

«ئىنجىل 2-قىسىم»

«ماركۇس بايان

قىلغان خۇش

خەۋەر»

© مۇقەددەس كىتاب 2012

CC BY-SA 4.0

www.mukeddeskalam.com

«ئۇيغۇرچە كالام تەرجىمىسى»

ئىنجىل 2-قىسىم

«ماركۇس بايان قىلغان خۇش خەۋەر»

كىرىش سۆز

ئوقۇرمەنلەر «ماركۇس بايان قىلغان خۇش خەۋەر» توغرىلىق ئالاھىدە تونۇشتۇرۇشنى «ئىنجىلدىكى «تۆت بايان»» توغرىلىق ئومۇمىي كىرىش سۆزىدىن تاپالايدۇ. بىز مۇشۇ يەردە پەقەت تۆت نۇقتا ئۈستىدە توختالماقچىمىز: —

(1) ماركۇس روسۇل پېترۇس بىلەن ئالاھىدە يېقىن مۇناسىۋەتتە ئىدى. شۇڭا ئۇنىڭ بايانىدا پېترۇسنىڭ كۆزلىرى ئارقىلىق كۆرگەن ھەمدە ئۇنىڭ چۈشىنىشلىرى ئارقىلىق مەلۇم بولغان نۇرغۇن تەپسىلاتلار باردۇر. ناھايىتى قىزىق بىر يېرى شۇكى، «ماركۇس» تا ئون ئىككى روسۇل ۋە باشقا مۇخلىسلارنىڭ مەسىھكە باغلىغان ئېتىقادى جەھەتتە كۆپ يېتەرسىزلىكلەر ۋە نۇقسانلار تولىمۇ روشەن كۆرۈنىدۇ. مەسىلەن، «ماركۇس» نىڭ ئاخىرقى بابلىرىدا ئەيساغا ئەگەشكەنلەرنىڭ «روسۇل» ياكى «مۇخلىس» دېگەن ئاتىقى پۈتۈنلەي دېگۈدەك كۆرۈنمەيدۇ.

بىزنىڭ ھېچ گۇمانىمىز يوقكى، ئۇلارنىڭ ئېتىقادىدىكى تېپىلىپ كېتىشلىرىنىڭ ماھىيىتىنى روسۇل پېترۇس كېيىن چوڭقۇر چۈشىنىپ يەتكەن، شۇڭا ماركۇس بۇ باياننى يازغاندا پېترۇس ئۇنىڭغا «مەسلىھەتچى» بولۇش سۈپىتى بىلەن بۇ نۇقتا ئېنىق نامايان قىلىنسۇن دەپ قاتتىق جېكىلىگەن. شۇنىڭدەك ماركۇسنىڭ بايانىدا پېترۇسنىڭ سەۋەبلىكلىرى ۋە ئىمانسىزلىقلىرى ئېنىق كۆرۈنىدۇ (7:16-نى كۆرۈڭ). ھەتتا «ماتتا» دا مەسىھنىڭ پېترۇسنىڭ ئېتىقادىنى تەرىپلىگەن سۆزلىرى خاتىرىلەنگەن بولسىمۇ، «ماركۇس» تا خاتىرىلەنمىگەن («مات. 17:16-19»). بۇنىڭ سەۋەبى بەكمۇ روشەندۇر. ماركۇس پېترۇس، باشقا روسۇللار ۋە مۇخلىسلار (ۋە ھازىرقى بىزلەر) نىڭ ئىشەنچلىك ۋە

ئېتىقادلىق ئادەملەرگە ئايلاندۇرۇلۇشنىڭ مۇمكىنچىلىكى باردۇر — لېكىن ماركۇس بۇ ئىش پەقەت مەسىھ ئۆز ئۆلۈمى ئارقىلىق بارلىققا كەلتۈرگەن «يېڭى ئەھدە» بىلەن بولىدۇ دەپ كۆرسىتىدۇ («مار.» 24:14). «مار.» 14:7-23 دە مەسىھنىڭ ئىنساننىڭ قەلبىدىكى ئالدامچىلىق ۋە چوڭقۇر گۇناھكار تەبىئىيىتىگە شۇنچە ئېنىق دىئاگنوزى كۆرسىتىلىدۇ؛ بۇ جاھىلتەبىئىيىتىمىز بىز پەقەت مەسىھنىڭ ئەھدىسىگە كىرىپ، مۇقەددەس روھتىن مۇيەسسەر بولغاندىلا ئاخىرلىشىپ، ئاندىن «يېڭى روھ، يېڭى قەلب» بىلەن قايتىدىن بىر باشلىنىش بولىدۇ، دەپ كۆرسىتىلىدۇ.

(2) ماركۇس مەسىھنىڭ زور كۈچ-قۇدرىتىنى ئوقۇرمەنلەرگە ئىسپاتلىماقچى. شۇڭا «تۆت بايان» ئىچىدە ماركۇسنىڭ بايانىدا مەسىھنىڭ ياراتقان مۆجىزىلىرى كۆپرەك خاتىرىلىنىدۇ. يەنە كېلىپ بۇ نۇقتا ئېنىق كۆرۈنۈشى ئۈچۈن ئۇ كۆپ كارامەتلەرنى تۈركۈملەر بويىچە خاتىرىلەيدۇ. شۇڭا، ئۇ بايانىنى پۈتۈنلەي «ۋاقىت تەرتىپى» بويىچە يازغان ئەمەس.

(3) 51:14-52 دە، ئەيسانىڭ باشقا بارلىق مۇخلىسلىرىغا ئوخشاش، «ئەيسانى تاشلاپ قاچقان» بىر «نامەلۇم ياش يىگىت» كۆرسىتىلىدۇ. بۇ ياش يىگىتنى ماركۇسنىڭ ئۆزى، دەپ ئىشىنىمىز.

(4) ماركۇس «بايان»نى ئىنتايىن ئاددىي ۋە روشەن ئۇسلۇب بىلەن يازىدۇ.

مەزمۇن: -

1. يەھيا پەيغەمبەرنىڭ ئەيسا مەسىھنىڭ كېلىشىنى جاكارلىشى (8:1-1)
2. ئەيسا مەسىھنىڭ چۆمۈلدۈرۈلۈشى ۋە سىنىلىشى (9:1-13-ئايەتلەر)
3. ئەيسا مەسىھنىڭ گاللىيەدىكى خىزمىتى (14:1-50:9)
4. ئەيسا مەسىھنىڭ يېرۇسالېمغا سەپىرى (10-باب)
5. ئەيسا مەسىھنىڭ بۇ دۇنيادىكى خىزمىتىنىڭ ئاخىرقى ھەپتىسى (11-15-بابلار)
6. ئەيسا مەسىھنىڭ تىرىلىشى ۋە مۇخلىسلىرىغا كۆرۈنۈشى (16-باب)

«ماركۇس بايان قىلغان خۇش خەۋەر»

چۆمۈلدۈرگۈچى يەھيانىڭ تەلىم بېرىشى

1

¹ خۇدانىڭ ئوغلى ئەيسا مەسىھنىڭ خۇش خەۋىرىنىڭ⁽¹⁾ باشلىنىشى⁽²⁾: ² يەشايا پەيغەمبەرنىڭ يازمىسىدا خاتىرىلەنگەندەك: –

«مانا، ئالدىڭدا ئەلچىمنى ئەۋەتمەن.
ئۇ سېنىڭ يولۇڭنى ئالدىنلا تەييارلايدۇ».⁽³⁾
³ – ئاڭلاڭلار، دالادا بىرىنىڭ تۈۋلىغان ئاۋازىنى!
– ئۇ: «پەرۋەردىگارنىڭ يولىنى تەييارلاڭلار،
ئۇنىڭ ئۈچۈن چىغىر يوللىرىنى تۈپتۈز قىلىڭلار!» – دەيدۇ⁽⁴⁾.

⁴ كىشىلەرنى چۆمۈلدۈرۈشنى ئېلىپ بارىدىغان يەھيا⁽⁵⁾ پەيغەمبەر چۆل-
باياۋاندا پەيدا بولۇپ، گۇناھلارغا كەچۈرۈم ئېلىپ كېلىدىغان، توۋا قىلىشنى

¹ «ئەيسا مەسىھنىڭ خۇش خەۋىرى» – ئۆزى ئېلىپ كەلگەن، ئۆزى توغرىلىق خۇش خەۋەردۇر.
² «باشلىنىش» – ماركۇس ئەيسا مەسىھ توغرىلىق بۇ خۇش خەۋەرنىڭ ئۆزى خۇدا ئالەمنى ياراتقىنىدەك يېڭى بىر باشلىنىش كەلدى، دەپ كۆرسەتمەكچى بولۇشى مۇمكىن («يار.» 1:1).
³ سۆزلىگۈچى خۇدا ئۆزى، ئەلۋەتتە، مۇشۇ سۆزلەر ئاۋۋال «مىس.» 20:23 ھەم «مال.» 1:3 دە كۆرۈنىدۇ.

⁴ «يەش.» 3:40.

⁵ ئەرەبچە «يەھيا» دېگەن ئىسىم ئىبرانىي تىلىدا ۋە گرىك تىلىدا ئۇچرايدىغان «يۇھاننا» دېگەن ئىسىمدۇر؛ مەنىسى، «پەرۋەردىگارنىڭ مېھىر-شەپقىتى» دۇر.

بلدۇرىدىغان سۇغا «چۆمۈلدۈرۈش» نى جاكارلاشقا باشلىدى.⁽⁶⁾

⁵ پۈتۈن يەھۇدىيە ئۆلكىسىدىكىلەر ۋە پۈتكۈل يېرۇسالېم شەھىرىدىكىلەر ئۇنىڭ ئالدىغا چىقىپ، گۇناھلىرىنى ئىقرار قىلىشى بىلەن ئۇنىڭ تەرىپىدىن ئىئوردان دەرياسىدا چۆمۈلدۈرۈلدى.⁶ يەھيا بولسا تۈگە يۈڭىدىن قىلىنغان كىيىم كىيگەن، بېلىگە كۆن تاسما باغلىغاندى؛ يېمەكلىكى چېكەتكە بىلەن ياۋا ھەرە ھەسلى ئىدى.⁷ ئۇ مۇنداق دەپ جاكارلايتتى:

— مەندىن قۇدرەتلىك بولغان بىرى مەندىن كېيىن كېلىدۇ. مەن ھەتتا ئېڭىشىپ كەشلىرىنىڭ بوغۇقچىنى يېشىشكىمۇ لايىق ئەمەسمەن!⁸ مەن سىلەرنى سۇغىلا چۆمۈلدۈرىمەن، لېكىن ئۇ سىلەرنى مۇقەددەس روھقا چۆمۈلدۈرىدۇ.

مەسىھنىڭ چۆمۈلدۈرۈلۈشى ۋە سىنىلىشى

⁹ شۇ كۈنلەردە شۇنداق بولدىكى، ئەيسا گالىلىيە ئۆلكىسىنىڭ ناسارەت شەھىرىدىن كېلىپ، يەھيا تەرىپىدىن ئىئوردان دەرياسىدا چۆمۈلدۈرۈلدى.¹⁰ ئۇ سۇدىن چىققاندىلا، ئاسمانلارنىڭ يېرىلىپ، روھنىڭ⁽⁷⁾ كەپتەر⁽⁸⁾ قىياپىتىدە چۈشۈپ، ئۆز ئۈستىگە قونۇۋاتقانلىقىنى كۆردى.¹¹ شۇنىڭ بىلەن ئاسمانلاردىن: «سەن مېنىڭ سۆيۈملۈك ئوغلۇم، مەن سەندىن تولۇق خۇرسەنمەن!» دېگەن بىر ئاۋاز ئاڭلاندى.

⁶ «گۇناھلارغا كەچەرۈم ئېلىپ كېلىدىغان، توۋا قىلىشنى بلدۇرىدىغان «چۆمۈلدۈرۈش» بولسا، سۇغا چۆمۈلدۈرۈشنى كۆرسىتىدۇ. باشقىچە ئېيتقاندا، «يامان يوللىرىڭلاردىن يېنىپ، توۋا قىلىڭلار! توۋا قىلغانلىقىڭلارنى بلدۇرۇش ئۈچۈن سۇغا چۆمۈلدۈرۈشنى قوبۇل قىلىڭلار. شۇنداق قىلغاندا، خۇدا سىلەرنى كەچۈرۈم قىلىدۇ!» — دېگەندەك.

⁷ «روھ» — خۇدانىڭ روھى، مۇقەددەس روھ،نى كۆرسىتىدۇ.

⁸ ياكى «پاختەك». گرىك تىلىدا بۇ قۇش «پېرىستېرا» دەپ ئاتىلىدۇ. «پېرىستېرا» گرىك تىلىدا ھەم كەپتەرنى ھەم پاختەكنىمۇ كۆرسىتىدۇ.

¹² ۋە روھ⁽⁹⁾ دەرھال ئۇنى چۆل-باياۋانغا سۈيىلەپ چىقاردى⁽¹⁰⁾. ¹³ ئۇ چۆلدە قىرىق كۈن تۇرۇپ، شەيتان تەرىپىدىن سىناپ تۇراتتى⁽¹¹⁾. ئۇ شۇ يەردە ياۋايى ھايۋانلار بىلەن بىللە ئىدى؛ شۇ كۈنلەردە پەرىشتىلەر ئۇنىڭ خىزمىتىنى قىلدى.

ئەيسانىڭ تۆت بېلىقچىنى چاقىرىشى

¹⁴⁻¹⁵ ئەمدى يەھيا سولانغاندىن كېيىن، ئەيسا گالىلىيە ئۆلكىسىگە بېرىپ: «ۋاقىت-سائىتى توشتى، خۇدانىڭ پادىشاھلىقى يېقىنلاشتى! توۋا قىلىڭلار، خۇش خەۋەرگە ئىشىنىڭلار!» دەپ خۇدانىڭ پادىشاھلىقىنىڭ خۇش خەۋىرىنى⁽¹²⁾ جاكارلاشقا باشلىدى.

¹⁶ شۇ كۈنلەردە ئۇ گالىلىيە دېڭىزى بويىدا كېتىۋېتىپ، سىمون بىلەن ئىنسى ئاندىرياسنى كۆردى. ئۇلار بېلىقچى بولۇپ، دېڭىزغا تور⁽¹³⁾ تاشلاۋاتتى. ¹⁷ ئەيسا ئۇلارغا:

— مېنىڭ كەينىمدىن مېڭىڭلار، مەن سىلەرنى ئادەم تۇتقۇچى بېلىقچى قىلىمەن!⁽¹⁴⁾ — دېدى. ¹⁸ ئۇلار شۇئان تورلىرىنى تاشلاپ، ئۇنىڭغا ئەگىشىپ ماڭدى. ¹⁹ ئۇ شۇ يەردىن بىرئاز ئۆتۈپ زەبەدىنىڭ ئوغلى ياقۇپنى ئىنسى يۇھاننا بىلەن كۆردى. بۇ ئىككىسى كېمىدە تۇرۇپ تورلىرىنى ئوڭشاۋاتتى. ²⁰ ئۇ شۇئان ئۇلارنىمۇ چاقىردى. ئۇلار ئاتىسى زەبەدىنى مەدىكارلار بىلەن بىللە كېمىدە قالدۇرۇپ، ئۆزلىرى ئۇنىڭ بىلەن ماڭدى.

⁹ «روھ» — مۇقەددەس روھ، خۇدانىڭ روھىنى كۆرسىتىدۇ.

¹⁰ گرىك تىلىدا «ئىتتىرىپ چىقاردى» دېيىلىدۇ.

¹¹ بۇ ئايەتكە قارىغاندا، ئۇ چۆل-باياۋاندا قىرىق كۈن تۇرغاندا، شەيتاننىڭ سىناقلىرى توختىماي داۋاملاشتۇرۇلغانىدى. «ماتتا» ۋە «لوقا»دا خاتىرىلەنگەن سىناقلار بۇ قىرىق كۈننىڭ ئاخىرىدا كەلگەن بولۇپ، سىناقلار ئەۋجىگە چىققانىدى.

¹² ياكى «خۇدانىڭ خۇش خەۋىرى».

¹³ مۇشۇ خىل تور ئادەتتە كېمىنىڭ كەينىدىن تارتىلاتتى.

¹⁴ «ئادەمنى تۇتقۇچى» — مۇشۇ يەردە «تۇتۇش» زىيان يەتكۈزۈش ياكى ئۇلاردىن پايدىلىنىش ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى ئۇلارنى شەيتاننىڭ ئىلكىدىن ئېلىپ قۇتقۇزۇشنى كۆرسىتىدۇ.

ئەيسانىڭ جىن چاپلاشقان ئادەمنى ئازاد قىلىشى

²¹ ئۇلار كەپەرناھۇم شەھىرىگە كىردى. شابات كۈنى ئۇ ئۇدۇل سىناگوگقا⁽¹⁵⁾ كىرىپ، تەلىم بېرىشكە باشلىدى. ²² خالايق ئۇنىڭ تەلىمىگە ھەيرانۇھەس بولۇشتى. چۈنكى ئۇنىڭ تەلىملىرى تەۋرات ئۇستازلىرىنىڭكىگە ئوخشىمايتتى، بەلكى تولۇمۇ نوپۇزلۇق ئىدى.

²³ سىناگوگتا ناپاك روھ⁽¹⁶⁾ چاپلاشقان بىر ئادەم بار ئىدى. ئۇ: ²⁴ — ئى ناسارەتلىك ئەيسا، بىز بىلەن كارىڭ بولمىسۇن! سەن بىزنى يوقاتقىلى كەلدىڭمۇ؟ مەن سېنىڭ كىملىكىڭنى بىلىمەن، سەن خۇدانىڭ مۇقەددەس بولغۇچىسىسەن! — دەپ توۋلايتتى.

²⁵ لېكىن ئەيسا جىنغا تەنبە بېرىپ: — ئاغزىڭنى يۇم، بۇ ئادەمدىن چىق! — دېدى.

²⁶ ناپاك روھ ھېلىقى ئادەمنىڭ تېنىنى تارتىشتۇرۇپ، قاتتىق ۋارقىرىغىنىچە ئۇنىڭدىن چىقىپ كەتتى.

²⁷ خالايق ھەممىسى بۇنىڭدىن ئىنتايىن ھەيران بولۇپ، ئۆزئارا غۇلغۇلا قىلىشىپ:

— بۇ قانداق ئىش؟ يېڭى بىر تەلىمغۇ! چۈنكى ئۇ ھوقۇق بىلەن ھەتتا ناپاك روھلارغىمۇ بۇيرۇق قىلالايدىكەن، ئۇلارمۇ ئۇنىڭ سۆزىگە بويسۇنىدىكەن، — دېيىشتى. ²⁸ بۇنىڭدىن ئۇنىڭ شۆھرىتى شۇ ھامان پۈتۈن گالىلىيە ئۆلكىسىنىڭ ئەتراپىغا پۇر كەتتى.

¹⁵ «سىناگوگ»لار — يەھۇدىيلارنىڭ ئىبابەت قىلىشقا يىغىلىدىغان جايلارى. «تەبىرلەر»نى كۆرۈڭ.

¹⁶ «ناپاك روھ» — جىننى كۆرسىتىدۇ، ئەلۋەتتە. ئەمما بۇنداق ئىبارە جىنلارنىڭ ئەينى ناپاكلىقىنى تەكىتلەيدۇ.

ئەيسانىڭ سىموننىڭ ئۆيىدە بىمارلارنى ساقايتىشى

²⁹ ئۇلار سىناگوگىدىن چىقىپلا، ياقۇپ ۋە يۇھاننا بىلەن بىرگە سىمون ۋە ئاندىرياسنىڭ ئۆيىگە باردى. ³⁰ ئەمما سىموننىڭ قېينانىسى قىزىتما ئىچىدە يېتىپ قالغانىدى. ئۇلار دەرھال ئۇنىڭ ئەھۋالىنى ئەيساغا ئېيتتى. ³¹ ئۇ ئايالنىڭ قېشىغا بېرىپ، قولىدىن تۇتۇپ، يۆلەپ ئۆرە تۇرغۇزدى. ئۇنىڭ قىزىتمىسى دەرھال ياندى ۋە ئۇ ئۇلارنى كۈتۈشكە كىرىشتى. ³² كەچقۇرۇن كۈن پاتقاندا، كىشىلەر بارلىق ئاغرىقلارنى ۋە جىن چاپلاشقانلارنى ئۇنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كېلىشتى. ⁽¹⁷⁾ ³³ پۈتۈن شەھەردىكىلەر ئىشك ئالدىغا توپلاشقانىدى. ³⁴ شۇنىڭ بىلەن ئۇ ھەر تۈرلۈك كېسەللەرگە گىرىپتار بولغان نۇرغۇن كىشىلەرنى ساقايتتى ۋە نۇرغۇن جىنلارنى كىشىلەردىن ھەيدىۋەتتى. لېكىن ئۇ جىنلارنىڭ گەپ قىلىشقا يول قويمىدى، چۈنكى ئۇلار ئۇنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى بىلىشەتتى.

دۇئا قىلىش، تەلىم بېرىش

³⁵ ئەتىسى ئەتىگەن تاڭ تېخى ئاتماستىنلا، ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ، شەھەردىن چىقىپ، خىلۋەت بىر جايغا بېرىپ دۇئا-تىلاۋەت قىلدى. ³⁶ سىمون بىلەن ئۇنىڭ ھەمراھلىرى ئۇنى ئىزدەپ چىقتى. ³⁷ ئۇنى تاپقاندا:

— ھەممە ئادەم سېنى ئىزدىشىۋاتىدۇ! — دېيىشتى. ³⁸ ئۇ ئۇلارغا:

— باشقا يەرلەرگە، ئەتراپتىكى يېزىلاردىمۇ سۆز-كلامنى جاكارلىشىم ئۈچۈن بارايلى. چۈنكى مەن دەل مۇشۇ ئىش ئۈچۈن كېلىشىم ⁽¹⁸⁾، — دېدى. ³⁹ شۇنداق قىلىپ، ئۇ پۈتكۈل گالىلىيە ئۆلكىسىنىڭ ئايلىنىپ، سىناگوگلىرىدا سۆز-كلامنى جاكارلايتتى ھەمدە جىنلارنى كىشىلەردىن ھەيدىۋەتەتتى.

ئەيسانىڭ ماخاۋ كېسەلنى ساقايتىشى

¹⁷ شۇ كۈنى «شابات كۈنى» (دەم ئېلىش كۈنى) بولۇپ، خەلق بىمارلارنى ئەيسانىڭ ئالدىغا كۆتۈرۈپ ئاپىرىش ئۈچۈن كەچقۇرۇنغىچە كۈتكەنىدى. ئىبرانىيلارغا نىسبەتەن «يېڭى بىر كۈن» كەچقۇرۇندا باشلىنىدۇ.

¹⁸ گرىك تىلىدا «چىقىشىم».

⁴⁰ ماخاۋ كېسلى بار بىر كىشى⁽¹⁹⁾ ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ يېلىنىپ، تىزلىنىپ تۇرۇپ:

— ئەگەر خالىسىڭىز، مېنى كېسىلىمدىن پاك قىلالايسىز! — دەپ ئۆتۈندى.

⁴¹ ئەيسا ئىچى ئاغرىغاچ قولىنى سوزۇپ ئۇنىڭغا تەگكۈزۈپ تۇرۇپ:

— خالايمەن، پاك قىلىنغىن! — دېۋىدى،⁴² شۇ سۆز بىلەنلا ماخاۋ كېسلى

دەرھال بىماردىن كېتىپ، ئۇ پاك قىلىندى.⁴³⁻⁴⁴ ئۇ ئۇنىڭغا:

— ھازىر بۇ ئىشنى ھېچكىمگە ئېيتما، بەلكى ئۇدۇل بېرىپ مەسئۇل كاھىنغا

ئۆزۈڭنى كۆرسىتىپ، كاھىنلارغا گۇۋاھلىق بولۇش ئۈچۈن، مۇسا بۇ كېسەلدىن

پاكالانغانلارغا ئەمر قىلغان قۇربانلىقنى سۇنغىن⁽²⁰⁾، — دەپ ئۇنى قاتتىق

ئاگاھلاندۇرۇپ يولغا سالدى.

⁴⁵ بىراق ئۇ ئادەم چىقىپ، بۇ ئىشنى كۆپ يەرلەردە جار سېلىپ، كەڭ

يېيىۋەتتى. شۇنىڭ بىلەن ئەيسا ھېچقانداق شەھەرگە ئوچۇق-ئاشكارا

كىرەلمەي، بەلكى شەھەرلەر سىرتىدىكى خىلۋەت جايلاردا تۇرۇشقا مەجبۇر

بولدى؛ خالايق ھەر تەرەپتىن ئۇنىڭ يېنىغا توپىلىشاتتى.

ئەيسانىڭ پالەچ ئادەمنى ساقايتىشى

2

¹ بىرنەچچە كۈندىن كېيىن ئۇ قايتىدىن كەپەرناھۇمغا كىردى. ئۇ

ئۆيىدىكەن، دېگەن خەۋەر تارقىلىۋىدى،² شۇنچە كۆپ ئادەم ئۇ يەرگە

يىغىلىدىكى، ھەتتا ئىشك ئالدىدىمۇ پۇت دەسسەگۈدەك يەر قالمايىدى.

ئۇ ئۇلارغا سۆز-كلام يەتكۈزۈۋاتاتتى.³ مانا شۇ ئەسنادا، بىرنەچچە ئادەم

ئۇنىڭ ئالدىغا بىر پالەچنى ئېلىپ كەلدى؛ ئۇنى ئۇلاردىن تۆتى كۆتۈرۈپ

¹⁹ ماخاۋ كېسلى — بىر خىل قورقۇنچلۇق تېرە كېسلى بولۇپ، يەھۇدىيلار بۇ خىل كېسەلگە

گىرىپتار بولغانلارنى ناپاك دەپ قاراپ ئۇلارغا قەتئىي يېقىنلاشمايتتى.

²⁰ مۇسا پەيغەمبەر تەۋرات قانۇنىدا شۇنداق ئەمرنى كۆرسەتكەن: — بىر ماخاۋ كېسلى ساقايتىلغان

بولسا، ئۇ مۇقەددەس ئىبادەتخانىغا بېرىپ، ئۆزىنىڭ ساقايتىلغانلىقىنى كاھىنغا كۆرسىتىپ، ئاندىن

ماخاۋ كېسلىدىن ساقايغانلار قىلىشقا تېگىشلىك قۇربانلىقنى سۇنۇشى كېرەك ئىدى. شۇبھىسىزكى،

مۇسا پەيغەمبەردىن باشلاپ مەسىھ ئەيسا كەلگۈچە، بۇ مۇراسىم ھېچ ئۆتكۈزۈلۈپ باققان ئەمەس

ئىدى. «لاۋ» 14-بابىنى كۆرۈڭ.

ئەكەلگەندى. ⁴ ئۇلار ئادەمنىڭ كۆپلۈكىدىن ئۇنىڭغا يېقىنلىشالماي، ئۇنىڭ ئۈستىدىن ئۆگزىنى تېشىپ ⁽²¹⁾، تۆشۈك ئاچقاندىن كېيىن پالەچنى زەمبىل بىلەن ئەيسانىڭ ئالدىغا چۈشۈردى. ⁵ ئەمدى ئەيسا ئۇلارنىڭ ئىشەنچىنى كۆرۈپ پالەچكە:

– بالام، گۇناھلىرىڭ كەچۈرۈم قىلىندى، – دېدى.

⁶ لېكىن ئۇ يەردە ئولتۇرغان بەزى تەۋرات ئۇستازلىرى كۆڭلىدە گۇمانىي سوئاللارنى قويۇپ: ⁷ «بۇ ئادەم نېمە ئۈچۈن مۇنداق دەيدۇ؟ ئۇ كۆيۈرلۈك قىلىۋاتىدىغۇ! خۇدادىن باشقا كىممۇ گۇناھلارنى كەچۈرۈم قىلالىسۇن؟» دېيىشتى.

⁸ ئەيسا شۇناروھدا ئۇلارنىڭ كۆڭۈللىرىدە شۇنداق گۇمانىي سوئاللارنى قويۇۋاتقانلىقىنى بىلىپ يېتىپ، ئۇلارغا مۇنداق دېدى:

– سىلەر كۆڭۈلدە نېمىشقا شۇنداق سوئاللارنى قويسىلەر؟ ⁹ مۇشۇ پالەچكە: «گۇناھلىرىڭ كەچۈرۈم قىلىندى!» دېيىش ئاسانمۇ، ياكى «ئورنۇڭدىن تۇر، زەمبىل-كۆرىڭنى يىغىشتۇرۇپ ماڭ!» دېيىش ئاسانمۇ؟ ¹⁰ ئەمما ھازىر سىلەرنىڭ ئىنسانئوغلنىڭ ⁽²²⁾ يەر يۈزىدە گۇناھلارنى كەچۈرۈم قىلىش ھوقۇقىغا ئىگە ئىكەنلىكىنى بىلىشىڭلار ئۈچۈن، – ئۇ پالەچ كېسەلگە: –

¹¹ – ساڭا ئېيتايكى، ئورنۇڭدىن تۇر، زەمبىل-كۆرىڭنى يىغىشتۇرۇپ ئۆيۈڭگە قايت! – دېدى. ¹² ئۇ دەرھال ئورنىدىن دەس تۇرۇپ، زەمبىل-كۆرىسىنى يىغىشتۇردى ۋە ھەممەيلەننىڭ كۆز ئالدىدا ئۆيىدىن چىقىپ كەتتى. ھەممەيلەن قاتتىق ھەيران قېلىپ خۇدانى ئۇلۇغلىشىپ: – مۇشۇنداق ئىشنى ئەزەلدىن كۆرۈپ باقمىغاندۇق، – دېيىشتى.

²¹ ئاۋۋال ئۆگزىنىڭ كاھىشلىرىنى ئېلىشى كېرەك ئىدى.

²² «ئىنسانئوغل» توغرىلۇق «مات.» 20:8 دىكى ئىزاھات ۋە «تەبىرلەر» نى كۆرۈڭ.

ئەيسانىڭ لاۋىنى مۇخلىسلىققا چاقىرىشى — «گۇناھكارلار» بىلەن ھەمداستىخان ئولتۇرۇشى

¹³ ئۇ يەنە دېڭىز بويىغا قاراپ ماڭدى. كىشىلەر توپى ئۇنىڭ ئەتراپىغا ئولشىۋالدى. ئۇ ئۇلارغا تەلىم بەردى.

¹⁴ ئۇ يولدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندا، باج ئالىدىغان ئورۇندا ئولتۇرغان ئالفاينىڭ ئوغلى لاۋىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا:

— ماڭا ئەگەشكىن، — دېدى. ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ، ئۇنىڭغا ئەگەشتى ⁽²³⁾.

¹⁵ ۋە شۇنداق بولدىكى، ئۇ لاۋىنىنىڭ ئۆيىدە داستىخاندا ئولتۇرغاندا ⁽²⁴⁾، نۇرغۇن باجگىرلار ⁽²⁵⁾ ۋە گۇناھكارلار ⁽²⁶⁾ ئەيسا ۋە ئۇنىڭ مۇخلىسلىرى بىلەن ھەمداستىخان بولدى. بۇنداق كىشىلەر خېلى كۆپ ئىدى، ئۇلارمۇ ئۇنىڭغا ئەگەشكەنىدى. ¹⁶ ئەمدى تەۋرات ئۇستازلىرى ۋە پەرىسىيىلەر ⁽²⁷⁾ ئۇنىڭ گۇناھكارلار ۋە باجگىرلار بىلەن بىر داستىخاندا ئولتۇرغانلىقىنى كۆرۈپ، مۇخلىسلىرىغا:

— ئۇ نېمىشقا باجگىر ۋە گۇناھكارلار بىلەن بىر داستىخاندا يەپ-ئىچىپ ئولتۇرىدۇ؟! — دېيىشتى. ¹⁷ بۇنى ئاڭلىغان ئەيسا ئۇلارغا:

²³ «لاۋى» نىڭ باشقا ئىسمى «ماتتا» ئىدى.

²⁴ «داستىخاندا ئولتۇرغاندا» — گرېك تىلىدا «داستىخاندا ياتقاندا» بىلەن ئىپادىلىنىدۇ. شۇ چاغلاردا كىشىلەر داستىخان سېلىنغان شەرقىي ئەتراپىدا يانپاشلاپ ياتقان ھالدا غىزالىنىش ئىشتى.

²⁵ «باجگىرلار» — ئىسرائىلنىڭ زېمىنىنى ئىشغال قىلغان رىملىقلار ئۈچۈن ئۆز خەلقىدىن باج يىغىپ بېرىدىغان ۋە شۇ سەۋەبتىن نەپەرتكە ئۇچرىغان يەھۇدىيلار.

²⁶ «گۇناھكارلار» — تەۋرات-ئىنجىل بويىچە ھەربىر ئادەم گۇناھكار، ئەلۋەتتە. لېكىن مۇشۇ ئايەتتىكى «گۇناھكارلار» دېگەن سۆز، ھالى چوڭ پەرىسىيىلەر ۋە تەۋرات ئۇستازلىرى تەرىپىدىن ئالاھىدە «گۇناھكارلار» دەپ ئاتالغان باجگىرلار، پاهىشە ئاياللار، ھەتتا ساۋاتسىز كىشىلەر قاتارلىقلارنى كۆزدە تۇتىدۇ.

²⁷ «پەرىسىيىلەر» قاتتىق تەلەپلىك بىر دىنىي مەزھەپتىكىلەر ئىدى. ئۇلار توغرىلۇق «تەبىرىلەر» نى كۆرۈڭ.

– ساغلام ئادەم ئەمەس، بەلكى بىمارلار تېۋىپقا موھتاجدۇر. مەن ھەققانىيلارنى ئەمەس، بەلكى گۇناھكارلارنى چاقىرغىلى كەلدىم⁽²⁸⁾، – دېدى.

يېڭى كۈندىن ئەۋزەلدۈر

¹⁸ ئەمدى يەھيانىڭ مۇخلىسلىرى بىلەن پەرىسىيەلەر روزا تۇتۇۋاتاتتى. بەزىلەر ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ:

– نېمىشقا يەھيانىڭ مۇخلىسلىرى ۋە پەرىسىيەلەرنىڭ مۇخلىسلىرى روزا تۇتۇدۇ، لېكىن سېنىڭ مۇخلىسلىرىڭ تۇتمايدۇ؟ – دەپ سوراشتى.
¹⁹ ئەيسا جاۋابەن مۇنداق دېدى:

– توبى بولۇۋاتقان يىگىت تېخى توپدا ھەمداستىخان ئولتۇرغان چاغدا، مېھمانلىرى⁽²⁹⁾ روزا تۇتۇپ ئولتۇرسا قانداق بولىدۇ؟! توبى بولۇۋاتقان يىگىت توپدا بولسا، ئۇلار ھېچقانداق روزا تۇتالمايدۇ.²⁰ ئەمما شۇ كۈنلەر كېلىدۇكى، يىگىت ئۇلاردىن ئېلىپ كېتىلىدۇ، ئۇلار شۇ كۈندە روزا تۇتۇدۇ.⁽³⁰⁾

²¹ ھېچكىم كونا كۆڭلەككە يېڭى رەختتىن ياماق سالمايدۇ.⁽³¹⁾ ئۇنداق قىلسا، يېڭى ياماق كىرىشىپ، كونا كىيىمنى تارتىشتۇرۇپ يىرتىۋېتىدۇ. نەتىجىدە، يىرتىق تېخىمۇ يوغىناپ كېتىدۇ.²² ھېچكىم يېڭى شارابنى كونا تۇلۇملارغا قاچىلىمايدۇ. ئەگەر ئۇنداق قىلسا، شارابنىڭ ئېچىشى بىلەن تۇلۇملار يېرىلىپ كېتىدۇ. دە، شارابمۇ تۈكۈلۈپ كېتىدۇ ھەم تۇلۇملارمۇ كاردىن چىقىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن يېڭى شاراب يېڭى تۇلۇملارغا قاچىلىنىشى كېرەك.

²⁸ «ھەققانىيلارنى ئەمەس، بەلكى گۇناھكارلارنى چاقىرغىلى كەلدىم» دېگەن مۇھىم سۆزىدە «گۇناھكارلار» دېگىنى، ئۆزلىرىنىڭ گۇناھكار ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەتكەنلەرنى كۆزدە تۇتۇدۇ، ئەلۋەتتە. چۈنكى ھەممە ئادەم گۇناھكاردۇر. «ھەققانىيلار» پەرىسىيەلدەك ئۆزىنى ھەققانىي دەپ ھېسابلىغانلارنى كۆرسىتىدۇ. شۇڭا مەسىھ شۇنداق كىشىلەرنى چاقىرالماتتى.
²⁹ «توي مېھمانلىرى» گرېك تىلىدا «مەرىكە زالىنىڭ پەرزەنتلىرى» دېگەن ئىبارە بىلەن ئىپادىلىنىدۇ.

³⁰ «يىگىت مېھمانلاردىن ئېلىپ كېتىلىدۇ» – بۇ سۆزلەر ئەيسانىڭ ئۆلۈمى ئۆزىگە ئەگەشكەنلەرگە قايغۇ-ھەسرەت ئېلىپ كېلىدىغانلىقىنى كۆرسىتىدىغان بېشارەت.

³¹ يېڭى رەخت كىرىشىپ كېتىدۇ، ئەلۋەتتە.

ئىنسانئوغلى «شابات (دەم ئېلىش) كۈنىنىڭ ئىگىسى» دۇر⁽³²⁾

²³ بىر شابات كۈنى شۇنداق بولدىكى، ئۇ بۇغدايلىقلاردىن ئۆتۈپ كېتىۋاتاتتى. ئۇنىڭ مۇخلىسلىرى يولدا مېڭىۋاتقاندا باشقاقلارنى ئۆزۈشكە باشلىدى. ²⁴ پەرىسىيەلەر ئۇنىڭغا:

— قارا، ئۇلار نېمىشقا شابات كۈنى تەۋراتتا چەكلەنگەن ئىشنى ⁽³³⁾ قىلىدۇ؟ — دېيىشتى.

²⁵ ئۇ ئۇلارغا:

— پادىشاھ داۋۇتنىڭ ئۆزى ۋە ھەمراھلىرى ھاجەتمەن بولغاندا، يەنى ئاچ قالغاندا نېمە قىلغانلىقىنى مۇقەددەس يازمىلاردىن ئوقۇمىغانمۇ؟ ⁽³⁴⁾ ²⁶ — دېمەك، ئابىئاتار باش كاھىن بولغان ۋاقتىدا ⁽³⁵⁾، ئۇ خۇدانىڭ ئۆيىگە كىرىپ، خۇداغا ئاتالغان، تەۋراتتا پەقەت كاھىنلارنىڭ يېيىشىگىلا بولىدىغان نانلارنى سوراپ يېگەن، شۇنداقلا ھەمراھلىرىغىمۇ بەرگەن؟ ⁽³⁶⁾ — دېدى. ²⁷ ئۇ ئۇلارغا يەنە:

³² «شابات كۈنى» توغرىلىق «تەبىرلەر» نى كۆرۈڭ. بۇ شەنبە كۈنى، تەۋرات كالىندارى بويىچە ھەپتىنىڭ يەتتىنچى كۈنى بولۇپ، مۇسا پەيغەمبەرگە چۈشۈرۈلگەن قانۇن بويىچە ئىسرائىلدىكى ھەربىر ئىنسان ۋە مال-چارۋىلارمۇ شۇ كۈنى ھەرقانداق ئىش-خىزمەت قىلماي، دەم ئېلىشى كېرەك ئىدى.

³³ «چەكلەنگەن ئىش» — تەۋرات قانۇنىدا چەكلەنگەن، دېمەكچى. تەۋرات قانۇنى بويىچە دەم ئېلىش كۈنى «خامان تېپىش» «خىزمەت» دەپ قارىلىپ، قانۇنغا خىلاپلىق ئىش دەپ ھېسابلىنىشى كېرەك ئىدى، ئەلۋەتتە. پەرىسىيەلەر مۇخلىسلارنىڭ دانلارنى يېيىش ئۈچۈن ئاقلىشىنى «خامان تەپكەنلىك» دەپ قارىغان. ئەمدى باشقاقلارنى ئۆزۈپ يېيىش زىرائەتلەرگە ئورغاق سېلىش بىلەن ئوخشاشمۇ ياكى ئوخشاش ئەمەسمۇ، بۇنىڭغا ئوقۇرمەنلەر مەسىھنىڭ جاۋابىنى ئوقۇپ ئۆزى بىرىنچە دېسۇن! «ماتتا» دىكى «قوشۇمچە سۆز» ئىمىزدە مۇشۇ ئىش توغرىلىق ئىزاھاتلىرىمىزنى كۆرۈڭ.

³⁴ «ئوقۇمىغانمۇ؟» دېگەن سۆز پەرىسىيەلەرنىڭ دائىم رەقەبلىرىدىن سورايدىغان سوئال شەكلى ئىدى.

³⁵ «ئابىئاتار باش كاھىن بولغان ۋاقتىدا» — «1سام. 7-1:21» بويىچە، ئابىئاتار رەسمىي باش كاھىن بولمىغان. لېكىن ئىنجىل دەۋرىدىكى ئەھۋالغا ئوخشاش، ئىككى ئادەم باشقا-باشقا يەردە بولسا ئىككىسى شۇ رولدا بولۇشى مۇمكىن (مەسىھ يەر يۈزىدە خىزمەت قىلغان مەزگىلدە قاياغا ئىسىملىك ھەم ئاناس ئىسىملىك ئىككى ئادەم ئوخشاش بىر ۋاقىتتا «باش كاھىن» ئىدى).

³⁶ بۇ ۋەقە «1سام. 7-1:21» دە خاتىرىلەنگەن.

– ئىنسان شابات كۈنى ئۈچۈن ئەمەس، شابات كۈنى ئىنسان ئۈچۈن يارىتىلدى. ²⁸ شۇنىڭ ئۈچۈن، ئىنسانئوغلى شابات كۈنىنىڭمۇ ئىگىسىدۇر ⁽³⁷⁾، – دېدى.

قولى قۇرۇپ كەتكەن بىمارنىڭ ساقايتىلىشى

3

¹ ئۇ يەنە سىناگوگقا كىردى. شۇ يەردە بىر قولى يىگىلەپ كەتكەن بىر ئادەم بار ئىدى. ² پەرىسىيلەر ئەيسانىڭ ئۈستىدىن ئەرز قىلايلى دەپ شابات كۈنىدە كېسەل ساقايتىدىغان-ساقايتمايدىغانلىقىنى پايلاپ يۈرەتتى ⁽³⁸⁾. ³ ئەيسا قولى يىگىلەپ كەتكەن ئادەمگە: – ئورنىڭدىن تۇرۇپ، ئوتتۇرىغا چىققىن! – دېدى. ⁴ ئاندىن، سىناگوگدىكىلەردىن:

– تەۋرات قانۇنىغا ئۇيغۇن بولغىنى شابات كۈنى ياخشىلىق قىلىشمۇ، ياكى يامانلىق قىلىشمۇ؟ جاننى قۇتقۇزۇشمۇ ياكى ھالاك قىلىشمۇ؟ – دەپ سورىدى. لېكىن ئۇلار زۇۋان سۈرۈشمىدى.

⁵ ئۇ غەزەپ بىلەن ئەتراپىغا نەزەر سېلىپ ئۇلارغا كۆز يۈگۈرتۈپ، ئۇلارنىڭ تاش يۈرەكلىكىدىن قاينىدى. ئاندىن ئۇ كېسەلگە: – قولىڭنى ئۇزات، – دېدى. ئۇ قولىنى ئۇزىتىۋىدى، قولى ئەسلىگە كەلتۈرۈلدى ⁽³⁹⁾.

³⁷ «ئىنسانئوغلى» مەسىھنىڭ ئۆزىنى كۆرسىتىدۇ. بۇ ئىبارە توغرىلۇق «تەبىرلەر» نى كۆرۈڭ.

³⁸ ئۇلارنىڭ قىلماقچى بولغان ئەرزى بولسا «ئۇ شابات كۈنىدە كېسەلنى ساقايتسا، «ئىشلىگەن» ياكى «خىزمەت قىلغان» غا باراۋەر بولىدۇ، شۇڭا (ئۇلارنىڭ چۈشىنىشىچە) «تەۋرات قانۇنىغا خىلاپلىق قىلغان» بولىدۇ.

³⁹ «ئەسلىگە كەلتۈرۈلدى» – پېتىلىنىڭ «مەجھۇل شەكلى» بىزگە بۇ ئىشنى خۇدا ئۆزى قىلغان، دېگەننى ئۇقتۇرىدۇ. ئەمدى ئۇلار بۇ مۆجىزىنى «شابات كۈنىدە ياراتقانلىقى» ئۈچۈن زادى كىمنى ئەيىبلەمەكچى؟

⁶ ئەمدى پەرىسىيەلەر دەرھال سىرتقا چىقىپ، ئۇنى قانداق يوقىتىش توغرىسىدا ھېرود پادىشاھنىڭ تەرەپدارلىرى⁽⁴⁰⁾ بىلەن مەسلىھەت قىلىشقا باشلىدى.

دېڭىز بويىدىكى توپ-توپ ئادەملەر

⁷⁻⁸ ئاندىن ئەيسا مۇخلىسلىرى بىلەن ئۈچ يەردىن ئايرىلىپ دېڭىز بويىغا كەتتى؛ گاللىيە ئۆلكىسىدىن چوڭ بىر توپ ئادەملەر ئۇنىڭغا ئەگىشىپ باردى؛ شۇنداقلا ئۇنىڭ قىلغان ئەمەللىرىنى ئاڭلىغان ھامان، پۈتۈن يەھۇدىيە ئۆلكىسىدىن، يېرۇسالېم شەھىرىدىن، ئىدۇمىيا⁽⁴¹⁾ ئۆلكىسىدىن، ئىئوردان دەرياسىنىڭ قارشى تەرىپىدىن، تۇر ۋە زېدون شەھەرلىرىنىڭ ئەتراپىدىكى جايلاردىن زور بىر توپ ئادەملەرمۇ ئۇنىڭ يېنىغا كېلىشتى. ⁹ ئۇ ئادەملەرنىڭ كۆپلىكىدىن ئۆزىنى قىستاپ قويىمىسۇن دەپ مۇخلىسلىرىغا كىچىك بىر كېمىنىڭ ئۇنىڭغا يېقىن تۇرۇشىنى تاپىلدى. ¹⁰ چۈنكى ئۇ نۇرغۇن بىمارلارنى ساقايتىشنى تۈپەيلىدىن ھەرقانداق ۋابا-كېسەللىكلەرگە گىرىپتار بولغانلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭغا قولۇمنى بىر تەگكۈزۈۋالسام دەپ قىستىشىپ كېلىشكەندى. ¹¹ ناپاك روھلار چاپلىشىۋالغانلار قاچانلا ئۇنى كۆرسە، ئۇنىڭ ئالدىغا يېقىلىپ: «سەن خۇدانىڭ ئوغلىسەن!» دەپ ۋارقىرىشاتتى. ¹² لېكىن ئۇ ناپاك روھلارغا ئۆزىنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى ئاشكارىلىماسلىققا قاتتىق تەنبەھ بېرىپ ئاڭلايدۇراتتى.

⁴⁰ «ھېرود پادىشاھنىڭ تەرەپدارلىرى» — ھېرود پادىشاھ ۋە ئۇنىڭ تەرەپدارلىرى توغرىلىق «تەبىرلەر» نى كۆرۈڭ. لېكىن بىزگە ئەڭ ھەيران قالدۇرغۇچى بەلكىم شۇكى، رەببىمىز تەلىم بېرىشكە باشلىغاندا، بىر-بىرىگە كۈشەندە بولغان «ھېرود تەرەپدارلىرى» ۋە پەرىسىيەلەر ھەمكارلىشىپ، ئەيسانى يوقىتىشقا مەسلىھەتلىشىدۇ («مات»، 16:22 نىمۇ كۆرۈڭ). مانا قاراڭغۇلۇققا تەۋە بولغان كىشىلەر ھامان بىرىنچى بولۇپ نۇر بىلەن دۈشمەنلىشىدۇ («يۇھا»، 1:5، 19:3).

⁴¹ «ئىدۇمىيا» — تەۋراتتا «ئېدوم» دېيىلىدۇ.

ئەيسانىڭ ئون ئىككى روسۇلنى تاللىشى

¹³ ئۇ تاغقا چىقىپ، ئۆزى خالىغان كىشىلەرنى يېنىغا چاقىردى؛ ئۇلار ئۇنىڭ يېنىغا كېلىشتى. ¹⁴ ئۇ ئۇلاردىن ئون ئىككىسىنى ئۆزى بىلەن بىللە بولۇشقا، سۆز-كلامنى جاكارلاشقا، ¹⁵ كېسەللەرنى ساقايتىش ۋە جىنلارنى ھەيدەش ھوقۇقىغا ئىگە بولۇشقا تاللاپ بېكىتتى ⁽⁴²⁾. ¹⁶ ئۇ بېكىتكەن ئون ئىككى كىشى: سمون (ئۇ ئۇنىڭغا پېترۇس دەپ ئىسىم قويغان)، ¹⁷ زەبەدىنىڭ ئوغلى ياقۇپ ۋە ئۇنىڭ ئىنىسى ⁽⁴³⁾ يۇھاننا، (ئۇ ئۇلارنى «بىنى-رەگاز» ⁽⁴⁴⁾، يەنى «گۈلدۈرماما ئوغۇللىرى» دەپمۇ ئاتىغان)، ¹⁸ ئاندرىياس، فىلىپ، بارتولوماي، ماتتا، توماس، ئالفاينىڭ ئوغلى ياقۇپ، تاداي، مىللەتپەرۋەر ⁽⁴⁵⁾ دەپ ئاتالغان سمون ¹⁹ ۋە ئۇنىڭغا ساتقۇنلۇق قىلغان يەھۇدا ئىشقارىيوتلاردىن ئىبارەت.

ئەيسا شەيتاندىن كۈچلۈكتۈر

²⁰ ئۇ ئۆيگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، ئۇ يەرگە يەنە شۇنچە نۇرغۇن ئادەملەر توپلاندىكى، ئۇلارنىڭ ھەتتا غىزالانغۇدەكمۇ ۋاقتى چىقمىدى. ²¹ ئەيسانىڭ ئائىلىسىدىكىلەر بۇنى ئاڭلاپ، ئۇنى تۇتۇپ كېلىشكە بېرىشتى. چۈنكى ئۇلار ئۇنى «ئەقلىنى يوقىتىپتۇ» دېگەندى. ²² يېرۇسالېمدىن چۈشكەن تەۋرات ئۇستازلىرى بولسا: «ئۇنىڭدا بەئەلزىبۇب بار ⁽⁴⁶⁾»، ۋە «ئۇ پەقەت جىنلارنىڭ ئەمىرىگە تايىنىپ جىنلارنى قوغلىۋېتىدىكەن»، دېيىشەتتى.

⁴² بەزى كونا كۆچۈرمىلەردە «ئۇ ئۇلاردىن ئون ئىككىسىنى «روسۇللار» دەپ ئاتاپ، ئۆزى بىلەن بىللە بولۇشقا، سۆز-كلامنى جاكارلاشقا ۋە جىنلارنى ھەيدەش ھوقۇقىغا ئىگە بولۇشقا تاللاپ بېكىتتى» دېيىلىدۇ. ⁴³ ياكى «ئاكسى».

⁴⁴ مۇشۇ يەردە بىز بۇ ئىسمىنى ئىبرانىي تىلىدىكى ئاھاڭى بويىچە ئالدۇق. «رەگاز» ئىبرانىي تىلىدا ئادەتتە «غەزەپ، قەھەر» نى بىلدۈرىدۇ. قارىغاندا ئۇلار ئىككىلىسى ئەسلىدە ئىنتايىن تېرىككەك ئىدى! گرېك تىلىدا تەلەپپۇز «بونانەرگەس» دەپ ئوقۇلىدۇ.

⁴⁵ ياكى، «قانائەتلىق». يەھۇدىي «مىللەتپەرۋەرلىرى» ياكى «مىللەتچىلىرى» ۋە تىنىنى رىم ئىمپېرىيەسىدىن ئازاد قىلىش ئۈچۈن زوراۋانلىق يولى بىلەن كۈرەش قىلغۇچىلار ئىدى.

⁴⁶ «بەئەلزىبۇب» ياكى «بەئەلزىبۇل» بولسا جىنلارنىڭ ئەمىرى بولغان شەيتاننىڭ باشقا بىر ئىسمىدۇر.

²³ شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ تەۋرات ئۇستازلىرىنى يېنىغا چاقىرىپ، ئۇلارغا تەمسىللەرنى ئىشلىتىپ مۇنداق دېدى:

– شەيتان شەيتاننى قانداقمۇ قوغلىسۇن؟ ²⁴ ئەگەر پادىشاھلىق ئۆز ئىچىدىن بۆلۈنۈپ ئۆزئارا سوقۇشقان بولسا شۇ پادىشاھلىق پۇت تەرەپ تۇرالمىدۇ؛ ²⁵ شۇنىڭدەك ئەگەر بىر ئائىلە ئۆز ئىچىدىن بۆلۈنۈپ ئۆزئارا سوقۇشسا شۇ ئائىلە پۇت تەرەپ تۇرالمىدۇ. ²⁶ ئەگەر شەيتان ئۆز-ئۆزىگە قارشى چىقىپ بۆلۈنسە، ئۇ پۇت تەرەپ تۇرالمى، يوقالماي قالمايدۇ. ²⁷ ھېچكىم كۈچتۈڭگۈر بىرسىنىڭ ئۆيىگە كىرىپ، ئۇنىڭ مال-مۈلكىنى بۇلاپ كېتەلمەيدۇ – پەقەت ئۇ شۇ كۈچتۈڭگۈرنى ئاۋۋال باغلىيالىسا ئاندىن ئۆيىنى بۇلاڭ-تالاڭ قىلالايدۇ.⁽⁴⁷⁾

²⁸ شۇنى سىلەرگە بەرھەق ئېيتىپ قويايىكى، ئىنسان بالىلىرى ئۆتكۈزگەن تۈرلۈك گۇناھلىرىنىڭ ھەممىسىنى، شۇنداقلا ئۇلار قىلغان كۈيۈرلۈقلىرىنىڭ ھەممىسىنى ⁽⁴⁸⁾ كەچۈرۈشكە بولىدۇ. ²⁹ بىراق كىمىدىكىم مۇقەددەس روھقا كۈيۈرلۈق قىلسا، ئەبدىلىئەبەدىگىچە ھېچ كەچۈرۈلمەيدۇ، بەلكى مەڭگۈلۈك بىر گۇناھنىڭ ھۆكۈمى ئاستىدا تۇرىدۇ.⁽⁴⁹⁾

³⁰ ئەيسانىڭ بۇ سۆزى ئۇلارنىڭ «ئۇنىڭغا ناپاك روھ چاپلىشىپتۇ» دېگىنى ئۈچۈن ئېيتىلغانىدى.

ئەيسانىڭ ئانىسى ۋە ئىنىلىرى

³¹ شۇ ۋاقىتتا ئۇنىڭ ئانىسى بىلەن ئىنىلىرى كەلدى. ئۇلار سىرتىدا تۇرۇپ، ئۇنى چاقىرىشقا ئادەم كىرگۈزدى. ³² بىر توپ خالايق ئۇنىڭ ئەتراپىدا ئولتۇراتتى. ئۇلار:

⁴⁷ بۇ تەمسىلدىكى «كۈچتۈڭگۈر ئادەم» شەيتاننى كۆرسىتىدۇ، ئەلۋەتتە. ئۇنىڭ ئۆيىنى بۇلاڭ-تالاڭ قىلغۇچى ئەيسادىن باشقا ھېچكىم بولمايدۇ.

⁴⁸ «ئۇلار قىلغان كۈيۈرلۈقلىرىنىڭ ھەممىسى» گرىك تىلىدا «ئۇلار كۈيۈرلۈق بىلەن قىلغان كۈيۈرلۈقلىرىنىڭ ھەممىسى» دېگەن سۆز بىلەن ئىپادىلىنىدۇ. بۇ ئىبارە ئۇلارنىڭ كۈيۈرلۈقلىرى بەلكىم ئىنتايىن ئېغىر بولۇشى مۇمكىن دېگەننى بىلدۈرىدۇ.

⁴⁹ «مۇقەددەس روھقا (قارشى) كۈيۈرلۈق قىلىش» ياكى «مۇقەددەس روھقا قارشى گەپ قىلىش» دېگەن گۇناھ توغرىلىق «ماتتا» دىكى «قوشۇمچە سۆز» بىزىدە توختىلىمىز.

– مانا، ئانىڭىز، ئىنىلىرىڭىز⁽⁵⁰⁾ سىزنى ئىزدەپ سىرتتا تۇرىدۇ، – دېيىشتى.
³³ ئەيسا ئۇلارغا جاۋابەن:

– كىم مېنىڭ ئانام، كىم مېنىڭ ئىنىلىرىم؟ – دېدى. ³⁴ ئاندىن، ئۇ ئۆيچۈرىسىدە ئولتۇرغانلارغا قاراپ مۇنداق دېدى:
 – مانا بۇلار مېنىڭ ئانام ۋە ئىنىلىرىم! ³⁵ چۈنكى كىمكى خۇدانىڭ ئىرادىسىنى ئادا قىلسا، شۇ مېنىڭ ئاكا-ئىنىم، ئاچا-سىڭلىم ۋە ئامامدۇر.

ئۇرۇق چاققۇچى توغرىسىدىكى تەمسىل

4

¹ ئۇ يەنە دېڭىز بويىدا خەلققە تەلىم بېرىشكە باشلىدى. ئۇنىڭ ئەتراپىغا زور بىر توپ ئادەملەر ئولشۇۋالغاچقا، ئۇ بىر كېمىگە چىقىپ دېڭىزدا ئولتۇردى؛ پۈتكۈل خالايق بولسا دېڭىز قىرغىقىدا تۇرۇشاتتى. ² ئۇ ئۇلارغا تەمسىل بىلەن نۇرغۇن ئىشلارنى ئۆگەتتى. ئۇ تەلىم بېرىپ مۇنداق دېدى:

³ – قۇلاق سېلىڭلار! ئۇرۇق چاققۇچى ئۇرۇق چاققىلى ئېتىزغا چىقىپتۇ. ⁴ ئۇرۇق چاققاندا ئۇرۇقلاردىن بەزىلىرى چىغىر يول بويىغا چۈشۈپتۇ، قۇشلار كېلىپ ئۇلارنى يەپ كېتىپتۇ. ⁵ بەزىلىرى تۇپرىقى ئاز تاشلىق يەرگە چۈشۈپتۇ. تويىسى چوڭقۇر بولمىغانلىقتىن، تېزلا ئۆنۈپ چىقىپتۇ، ⁶ لېكىن كۈن چىقىش بىلەنلا ئاپتاپتا كۆيۈپ، يىلتىزى بولمىغاچقا قۇرۇپ كېتىپتۇ. ⁷ بەزىلىرى تىكەنلەرنىڭ ئارىسىغا چۈشۈپتۇ، تىكەنلەر ئۆسۈپ مايسىلارنى بوغۇۋېلىپ، ئۇلار ھېچ ھوسۇل بەرمەپتۇ. ⁸ بەزىلىرى بولسا، ياخشى تۇپراققا چۈشۈپتۇ. ئۇلار ئۆسۈپ ئاۋۇپ چوڭ بولغاندا ھوسۇل بېرىپتۇ. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ئوتتۇز ھەسسە، بەزىلىرى ئاتمىش ھەسسە، يەنە بەزىلىرى يۈز ھەسسە ھوسۇل بېرىپتۇ. ⁹ – ئاڭلىغۇدەك قۇلىقى بارلار بۇنى ئاڭلىسۇن! – دېدى ئۇ.

⁵⁰ بەزى كونا كۆچۈرمىلەردە «ۋە سىڭىللىرىڭىز» دەپ قوشۇپ ئوقۇلىدۇ. ھېچبولمىغاندا گرېك تىلىدا «ئاكا-ئىنىلەر» دېگەن سۆز بىر قېرىنداش «ئاچا-سىڭىللار»نى ئۆز ئىچىگە ئالاتتى.

تەمسىللەرنىڭ مەقسىتى

¹⁰ ئۇ ئۇنىڭ ئەتراپىدىكىلەر⁽⁵¹⁾ ھەم ئون ئىككىيلەن بىلەن يالغۇز قالغاندا، ئۇلار ئۇنىڭدىن تەمسىللەر توغرىلۇق سوراقتى. ¹¹ ئۇ ئۇلارغا مۇنداق دېدى: — خۇدانىڭ پادىشاھلىقىنىڭ سىرىنى بىلىشكە سىلەر نېسىپ بولدۇڭلار. لېكىن سىرتتىكىلەرگە⁽⁵²⁾ ھەممە ئىش تەمسىللەر بىلەن ئۇقتۇرۇلىدۇ؛ ¹² بۇنىڭ بىلەن: «ئۇلار قاراشنى قارايدۇ، بىراق كۆرمەيدۇ؛ ئاڭلاشنى ئاڭلايدۇ، بىراق چۈشەنمەيدۇ؛ شۇنداق بولمىسىدى، ئۇلار يولىدىن ياندۇرۇلۇشى بىلەن، كەچۈرۈم قىلىناتتى»⁽⁵³⁾ دېگەن سۆز ئەمەلگە ئاشۇرۇلىدۇ.

ئۇرۇق چاققۇچى توغرىسىدىكى تەمسىلنىڭ چۈشەندۈرۈلۈشى

¹³ ئاندىن ئۇ ئۇلارغا:

— سىلەر مۇشۇ تەمسىلنىمۇ چۈشەنمىدىڭلارمۇ؟ ئۇنداقتا، قانداقمۇ باشقا ھەرخىل تەمسىللەرنى چۈشەنەيسىلەر؟ — دېدى. ¹⁴ ئۇرۇق چاققۇچى سۆز-كلام چاچىدۇ. ¹⁵ ئۈستىگە سۆز-كلام چېچىلغان چىغىر يول بويى شۇنداق ئادەملەرنى كۆرسەتكەنكى، ئۇلار سۆز-كلامنى ئاڭلىغان ھامان شەيتان دەرھال كېلىپ ئۇلارنىڭ قەلبىگە چېچىلغان سۆز-كلامنى ئېلىپ كېتىدۇ. ¹⁶ بۇنىڭغا ئوخشاش، تاشلىق يەرلەرگە چېچىلغان ئۇرۇقلار بولسا، سۆز-كلامنى ئاڭلىغان ھامان خۇشاللىق بىلەن قوبۇل قىلغانلارنى كۆرسىتىدۇ. ¹⁷ ھالبۇكى، قەلبىدە ھېچ يىلتىز بولمىغاچقا، پەقەت ۋاقىتلىق تۇرىدۇ؛ سۆز-كلامنىڭ ۋەجىدىن قىيىنچىلىق ياكى زىيانكەشلىككە ئۇچرىغاندا، ئۇلار شۇئان يولىدىن چەتنەپ كېتىدۇ. ¹⁸ تىكەنلەرنىڭ ئارىسىغا چېچىلغىنى شۇنداق بەزى ئادەملەرنى كۆرسەتكەنكى، بۇ ئادەملەر سۆز-كلامنى ئاڭلىغىنى بىلەن، ¹⁹ لېكىن كۆڭلىگە

⁵¹ «ئۇنىڭ ئەتراپىدىكىلەر» ئۇنىڭغا ئەگەشكەنلەر (ئون ئىككىيلەندىن سىرت) نى كۆرسەتسە كېرەك.

⁵² «سىرتتىكىلەرگە» — خۇدانىڭ پادىشاھلىقىدىن ياكى ئۇنىڭ نىجاتىدىن سىرتتا تۇرغانلار، دېمەك.

⁵³ بۇ سۆزلەر «يەش.» 10:6-9 دىن ئېلىنغان.

بۇ دۇنيانىڭ ئەندىشىلىرى، بايلىقلارنىڭ ئېزىقتۇرۇشى ۋە باشقا نەرسىلەرگە بولغان ھەۋەسلەر كىرىۋېلىپ، سۆز-كالامنى بوغۇۋېتىدۇ-دە، ئۇ ھېچ ھوسۇل چىقارمايدۇ. ²⁰ لېكىن ياخشى تۇپراققا چېچىلغان ئۇرۇقلار بولسا – سۆز-كالامنى ئاڭلىشى بىلەن ئۇنى قوبۇل قىلغان ئادەملەرنى كۆرسىتىدۇ. بۇنداق ئادەملەر ھوسۇل بېرىدۇ، بىرسى ئوتتۇز ھەسسە، بىرسى ئاتمىش ھەسسە، يەنە بىرسى يۈز ھەسسە ھوسۇل بېرىدۇ.

سېۋەت ئاستىدىكى چىراغ

²¹ ئۇ ئۇلارغا يەنە مۇنداق دېدى:

– چىراغ سېۋەت ⁽⁵⁴⁾ ياكى كارۋات ئاستىغا قويۇلۇش ئۈچۈن كەلتۈرۈلمەمدۇ؟ ئۇ چىراغدانىڭ ئۈستىگە قويۇلۇش ئۈچۈن كەلتۈرۈلمەمدۇ؟ ²² چۈنكى يوشۇرۇلغان ھېچقانداق ئىش ئاشكارىلانماي قالمايدۇ، شۇنىڭدەك ھەرقانداق مەخپىي ئىش يۈز بەرگەندىن كېيىن ئايان بولماي قالمايدۇ.

²³ ئاڭلىغۇدەك قۇلىقى بارلار بۇنى ئاڭلىسۇن!

²⁴ ئاڭلىغانلىرىڭلارغا كۆڭۈل بۆلۈڭلار! چۈنكى سىلەر باشقىلارغا قانداق ئۆلچەم بىلەن ئۆلچەسەڭلار، سىلەرگىمۇ شۇنداق ئۆلچەم بىلەن ئۆلچەپ بېرىلىدۇ ⁽⁵⁵⁾، ھەتتا ئۇنىڭدىنمۇ كۆپ قوشۇپ بېرىلىدۇ. ²⁵ چۈنكى كىمدە بار بولسا، ئۇنىڭغا تېخىمۇ كۆپ بېرىلىدۇ؛ ئەمما كىمدە يوق بولسا، ھەتتا ئۇنىڭدا بار بولغانلىرىمۇ ئۇنىڭدىن مەھرۇم قىلىنىدۇ. ⁽⁵⁶⁾

⁵⁴ گرىك تىلىدا «ئۆلچىگۈچى سېۋەت».

⁵⁵ «سىلەر باشقىلارغا قانداق ئۆلچەم بىلەن ئۆلچەسەڭلار» — بۇ سۆز كۆپ تەرەپلىملىك بولۇشى كېرەك؛ مەسىلەن: (1) ئادەم خۇدانىڭ سۆزىگە قانچىلىك كۆڭۈل بۆلۈپ ئېتىبار بەرسە، ئۇنىڭغا شۇنچىلىك ئەقىل بېرىدۇ؛ (2) بىز باشقىلارغا رەھىم-شەپقەت كۆرسەتسەك، خۇدامۇ بىزگە رەھىم-شەپقەت كۆرسىتىدۇ؛ (3) (2) - تەرىپىگە يېقىن) بىز باشقىلارنى قايسى ئۆلچەم بىلەن باھالىساق، خۇدا بىزنى باھالىغاندا دەل شۇ ئۆلچەمنى ئىشلىتىدۇ؛ (4) باشقىلارغا قانچىلىك خەير-ساخاۋەت كۆرسەتسەك، خۇدامۇ كېيىن بىزگە شۇنچىلىك ئىلتىپاتنى كۆرسىتىدۇ.

⁵⁶ «كىمدە بار بولسا...» — بۇ «بار بولسا» نېمىنى كۆرسىتىدۇ؟ شۈبھىسىزكى، ئەبەدىي ئەھمىيەتلىك بىرەر نەرسە بولسا كېرەك، بۇ ئىمان-ئىشەنچنى ئۆز ئىچىگە چوقۇم ئالىدۇ. بىز ئۆزىمىزگە «ئەبەدىي ئەھمىيەتلىك» ھەرنېمە بولۇشى ئۈچۈن ئۇنى پەقەت مەسىھدىنلا تاپالايمىز.

ئۈنگەن ئۇرۇق توغرىسىدىكى تەمسىل

²⁶ ئۇ يەنە مۇنداق دېدى:

– خۇدانىڭ پادىشاھلىقى يەنە بىرسىنىڭ تۇپراققا ئۇرۇق چاچقىنىغا ئوخشايدۇ: ²⁷ – ئۇ ئۇخلايدۇ، ئورۇندىن تۇرىدۇ، كېچە-كۈندۈزلەر ئۆتۈۋېرىپ، ئۇرۇق بىخ ئۇرۇپ ئۆسىدۇ. لېكىن چاچقۇچى قانداق يول بىلەن ئۆسىدىغانلىقىنى بىلمەيدۇ. ²⁸ تۇپراق ئۆزلۈكىدىن ھوسۇل بېرىدۇ؛ ئۇرۇق ئاۋۋال بىخ ئۇرىدۇ، كېيىن باش چىقىرىدۇ، ئاخىردا باشاقلار تولۇق دان تۇتىدۇ. ²⁹ دان پىشقاندا، چاچقۇچى دەرھال ئورغاق سالىدۇ ⁽⁵⁷⁾، چۈنكى ھوسۇل ۋاقتى كەلگەن بولىدۇ.

قىچا ئۇرۇقى توغرىسىدىكى تەمسىل

³⁰ ئۇ يەنە مۇنداق دېدى:

– خۇدانىڭ پادىشاھلىقىنى نېمىگە ئوخشىتىمىز؟ ياكى قانداق بىر تەمسىل بىلەن سۈرەتلەپ بېرەلەيمىز؟ ³¹ ئۇ گويا بىر تال قىچا ئۇرۇقىغا ئوخشايدۇ. ئۇ يەرگە تېرىلغاندا، گەرچە يەر يۈزىدىكى ⁽⁵⁸⁾ بارلىق ئۇرۇقلارنىڭ ئىچىدە ئەڭ كىچىكى بولسىمۇ، ³² تېرىلغاندىن كېيىن، ھەرقانداق زىرائەتتىن ئېگىز ئۆسۈپ شۇنداق چوڭ شاخلايدۇكى، ئاسماندىكى قۇشلارمۇ ئۇنىڭ سايىسىگە قونىدۇ ⁽⁵⁹⁾.

³³ ئۇ شۇنىڭغا ئوخشاش خالايق ئاڭلاپ چۈشىنەلگۈدەك نۇرغۇن تەمسىللەر بىلەن سۆز-كالامنى يەتكۈزدى. ³⁴ لېكىن تەمسىل كەلتۈرمەي تۇرۇپ ئۇلارغا ھېچقانداق سۆز قىلمايتتى. لېكىن ئۆز مۇخلىسلىرى بىلەن يالغۇز قالغىنىدا، ئۇلارغا ھەممىنى چۈشەندۈرۈپ بېرەتتى.

⁵⁷ گرىك تىلىدا «ئەۋەتىدۇ».

⁵⁸ ياكى «تۇپراق ئىچىدىكى».

⁵⁹ ياكى «ئۇۋۇلايدۇ»، بۇ يەردە تىلغا ئېلىنغان قىچا ئوتتۇرا شەرقىدە ئۆسىدىغان، ياخشى ئۆسكەندە ھەتتا ئۈچ مېتىردىن ئېشىپ كېتىدىغان، ئۆسۈملۈكنى كۆرسىتىدۇ.

ئەيسانىڭ بورانى تىنچىتىشى

³⁵ شۇ كۈنى كەچ كىرگەندە، ئۇ ئۇلارغا:

— دېڭىزنىڭ ئۇقېتىغا ئۆتەيلى، — دېدى. ³⁶ خالايتقىنى يولغا سېلىۋەتكەندىن كېيىن، ئۇلار ئۇنى كېمىدە ئولتۇرغان پېتى ئېلىپ يۈرۈپ كېتىشتى ⁽⁶⁰⁾. ئۇلار بىلەن بىللە ماڭغان باشقا كېمىلەرمۇ بار ئىدى. ³⁷ ۋە مانا، ئەشەددىي قارا قۇيۇن چىقىپ كەتتى؛ شۇنىڭ بىلەن دولقۇنلار كېمىنى ئۇرۇپ، سۇ ھالقىپ كىرىپ، كېمىگە توشاي دەپ قالغانىدى. ³⁸ لېكىن ئۇ كېمىنىڭ ئاياغ تەرىپىدە ياستۇققا باش قويۇپ ئۇيقۇغا كەتكەنىدى. ئۇلار ئۇنى ئويغىتىپ:

— ئى ئۇستاز، ھالاك بولۇۋاتقىنىمىزغا كارىڭ يوقمۇ؟ — دېدى.

³⁹ ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ، بورانغا تەنبەھ بېرىپ، دېڭىزغا: «تىنچلان! جىم بول!» دېۋىدى، شۇنىڭ بىلەن بوران توختاپ، چوڭقۇر بىر جىمجىتلىق ھۆكۈم سۈردى.

⁴⁰ — نېمىشقا شۇنچە قورقىسىلەر؟ سىلەردە قانداقسىگە تېخىچە ئىشەنچ بولمايدۇ؟ — دېدى ئۇ ئۇلارغا.

⁴¹ ئۇلارنى ئىنتايىن زور بىر قورقۇنچ باستى، ئۇلار بىر-بىرىگە:

— بۇ ئادەم زادى كىمدۇ؟ ھەتتا شامال ۋە دېڭىزمۇ ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلىدىكەن-ھە! — دەپ كېتىشتى.

⁶⁰ «ئولتۇرغان پېتى» — مەسىھ ئاللىقاچان كېمىدە ئولتۇرغانىدى (1-ئايەتتە).

باشقا بىرخىل تەرجىمىسى: «ئۇنى شۇ پېتى كېمىسىگە چۈشۈرۈپ، ئېلىپ يۈرۈپ كېتىشتى» — بۇ تەرجىمىدە «شۇ پېتى» بەلكىم مەسىھ «ھېچقانداق تەييارلىقسىز (دېڭىز سەپىرىگە لايىق كىيىم ياكى يېمەك-ئىچمەك ئالمىغان) ھالدا» دېگەندەك بولۇشى مۇمكىن.

كۆپ جىنلار چاپلاشقان «قوشۇن» ئىسمىلىك ئادەمنىڭ ساقايتىلىشى

5

¹ ئۇلار دېڭىزنىڭ ئۇ قېتىغا، گادارلىقلارنىڭ⁽⁶¹⁾ يۇرتىغا يېتىپ باردى.
² ئۇ كېمىدىن چۈشۈشى بىلەنلا، ناپاك روھ چاپلاشقان بىر ئادەم گۆر
 ئۆڭكۈرلىرىدىن چىقىپ، ئۇنىڭ ئالدىغا كەلدى. ³ ئۇ ئادەم ئۆڭكۈرلەرنى ماكان
 قىلغان بولۇپ، ھەتتا ئۇنى ھېچكىم زەنجىرلەر بىلەنمۇ باغلىيالمىتتى. ⁴ چۈنكى
 كۆپ قېتىم پۇت-قوللىرى كىشەن-زەنجىرلەر بىلەن باغلانغان بولسىمۇ،
 ئۇ زەنجىرلەرنى ئۈزۈۋېتىپ، كىشەنلەرنى چېقىۋەتكەندى؛ ھېچكىم ئۇنى
 بويسۇندۇرالمىغانىدى. ⁵ ئۇ كېچە-كۈندۈز مازارلىقتا ۋە تاغلار ئارىسىدا توختاۋسىز
 ۋارقىراپ-جارقىراپ يۈرەتتى، ئۆز-ئۆزىنى تاشلار بىلەن كېسىپ يارىلاندىراتتى.
⁶ لېكىن ئۇ ئەيسانى يىراقتىن كۆرۈپ، ئۇنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ بېرىپ،
 سەجدە قىلدى⁽⁶²⁾ ⁷ ۋە قاتتىق ئاۋازدا ۋارقىراپ:

— ھەممىدىن ئالىي خۇدانىڭ ئوغلى ئەيسا، سېنىڭ مېنىڭ بىلەن نېمە
 كارىڭ! خۇدا ھەققى، سەندىن ئۆتۈنۈپ قالاي، مېنى قىنىما!⁽⁶³⁾ — دېدى
⁸ (چۈنكى ئەيسا ئۇنىڭغا: «ھەي ناپاك روھ، ئۇنىڭدىن چىق!» دېگەندى⁽⁶⁴⁾).
⁹ ئۇ ئۇنىڭدىن:

— ئىسمىڭ نېمە؟ — دەپ سورىدى.
 — ئىسمىم «قوشۇن»⁽⁶⁵⁾ — چۈنكى سانىمىز كۆپ⁽⁶⁶⁾، — دەپ جاۋاب بەردى ئۇ.

⁶¹ «گادارا» بەزى كۆچۈرمىلەردە «گېراسا» ياكى «گەرگەسە» دەپ ئاتىلىدۇ.

⁶² ياكى «يەرگە باش قويدى».

⁶³ «مېنى قىنىما!» دېگەن سۆز «باش جىن»نىڭ سۆزى بولسا كېرەك. بۇ ئادەمگە نۇرغۇن جىنلار
 چاپلاشقانىدى.

⁶⁴ گرىك تىلىدا «بۇيرۇقاتتى» دېيىلىدۇ.

⁶⁵ «قوشۇن» لاتىن تىلىدا «لېگىئون» دېيىلىدۇ، ئادەتتە ئاز دېگەندىمۇ ئالتە مىڭ كىشىلىك
 ئارمىيىنى كۆرسىتىدۇ.

⁶⁶ — ئوقۇرمەنلەر مۇشۇ يەردە ئىككى ئاۋازنىڭ بارلىقىنى بايقايدۇ — بىرىنچىسى («ئىسمىم
 «قوشۇن»)، بۇ بىچارە ئادەمنىڭ ئۆزىنىڭكى، ئىككىنچىسى («چۈنكى سانىمىز كۆپ»)، مىڭلىغان
 جىنلارنىڭكى ئىدى.

¹⁰ ۋە ئۇ ئەيسادىن ئۇلارنى بۇ يۇرتتىن ھەيدىۋەتمىگەيسەن، دەپ كۆپ ئۆتۈنۈپ يالۋۇردى.

¹¹ تاغ باغرىدا چوڭ بىر توپ توڭگۇز پادىسى ئوتلاپ يۈرەتتى. ¹² جىنلار ئۇنىڭغا: – بىزنى مۇشۇ توڭگۇزلارغا ئەۋەتكىن، ئۇلارنىڭ ئىچىگە كىرىپ كېتىشكە يول قويغايىسەن، – دەپ يالۋۇرۇشتى.

¹³ ئەيسا دەرھال يول قويدى. شۇنىڭ بىلەن ناپاك روھلار چىقىپ، توڭگۇزلارنىڭ تېنىگە كىرىشى بىلەنلا، توڭگۇزلار تىك ياردىن ئېتىلىپ چۈشۈپ، دېڭىزغا غەرق بولدى. ئۇلار ئىككى مىڭغا يېقىن ئىدى. ¹⁴ توڭگۇز باققۇچىلار بولسا ئۇ يەردىن قېچىپ، شەھەر-يېزىلاردا بۇ ئىشلارنى پۇرقىلدى. شۇ يەردىكىلەر نېمە ئىش يۈز بەرگەنلىكىنى كۆرگىلى چىقىشتى.

¹⁵ ئۇلار ئەيسانىڭ يېنىغا كەلدى ۋە ئىلگىرى جىنلار چاپلىشىۋالغان ھېلىقى ئادەمنىڭ كىيىملەرنى كىيىپ، ئەس-ھوشى جايدا ئولتۇرغىنىنى – يەنى «قوشۇن جىنلار» چاپلاشقان شۇ ئادەمنى كۆرۈپ، قورقۇپ كېتىشتى. ¹⁶ بۇ ۋەقەنى كۆرگەنلەر جىنلار چاپلاشقان ئادەمدە نېمە يۈز بەرگەنلىكىنى ۋە توڭگۇزلارنىڭ ئاقىۋىتىنى خەلققە بايان قىلىپ بەردى.

¹⁷ بۇنىڭ بىلەن خالايق ئەيساغا: يۇرتلىرىمىزدىن چىقىپ كەتكەيسەن، دەپ يالۋۇرۇشقا باشلىدى.

¹⁸ ئۇ كېمىگە چىقىۋاتقاندا، ئىلگىرى جىنلار چاپلاشقان ھېلىقى ئادەم ئۇنىڭدىن: مەنمۇ سەن بىلەن بىللە باراي، دەپ ئۆتۈندى.

¹⁹ لېكىن ئۇ بۇنىڭغا ئۇنماي:

– ئۆز ئۆيدىكىلىرىڭ ۋە يۇرتداشلىرىڭنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇلارغا پەرۋەردىگارىڭنىڭ ⁽⁶⁷⁾ ساڭا شۇنچىلىك ئۇلۇغ ئىشلارنى قىلىپ بەرگەنلىكىنى، ئۇنىڭ ساڭا رەھىم-شەپقەت كۆرسەتكەنلىكىنى خەۋەرلەندۈرگىن، – دېدى. ²⁰ ئۇ قايتىپ بېرىپ، ئەيسانىڭ ئۆزىگە قانداق ئۇلۇغ ئىشلارنى قىلغانلىقىنى «ئون شەھەر رايونى» دا ⁽⁶⁸⁾ جار قىلىشقا باشلىدى. بۇنى ئاڭلىغانلارنىڭ ھەممىسى تولىمۇ ھەيران قېلىشتى.

⁶⁷ ياكى «رەببىڭ».

⁶⁸ گرېك تىلىدا «دېكاپولىس».

ئۇنىڭ يائىرۇسنىڭ قىزىنى تىرىلدۈرۈشى ۋە خۇن كېسىلى باسقان بىر ئايالىنى ساقايتىشى

²¹ ئەيسا قايتىدىن كېمە بىلەن دېڭىزنىڭ ئۇقىغا ئۆتكەندە، زور بىر توپ خالايق ئۇنىڭ يېنىغا يىغىلدى؛ ئۇ دېڭىز بويىدا تۇراتتى. ²²⁻²³ مانا، مەلۇم بىر سىناگوگنىڭ چوڭى يائىرۇس ئىسىملىك بىر كىشى كەلدى. ئۇ ئۇنى كۆرۈپ ئايىغىغا يىقىلىپ:

— كىچىك قىزىم ئۆلەي دەپ قالدى. بېرىپ ئۇنىڭغا قوللىرىڭىزنى تەگكۈزۈپ قويسىڭىز، ئۇ ساقىيىپ ياشىغاي! — دەپ قاتتىق يېلىندى.

²⁴ ئەيسا ئۇنىڭ بىلەن بىللە باردى. زور بىر توپ خالايقمۇ ئولشىپ قىستاشقان ھالدا كەينىدىن مېڭىشتى. ²⁵ خۇن تەۋرەش كېسىلىگە گىرىپتار بولغىنىغا ئون ئىككى يىل بولغان بىر ئايال بار بولۇپ، ²⁶ ئۇ نۇرغۇن تېۋىپلارنىڭ قولىدا كۆپ ئازاب تارتىپ، بار-يوقنى خەجلەپ تۈگەتكەن بولسىمۇ، ھېچقانداق ئۈنۈمى بولماي، تېخىمۇ ئېغىرلىشىپ كەتكەندى. ²⁷ بۇ ئايال ئەيسا ھەققىدىكى گەپلەرنى ئاڭلاپ، خالايقنىڭ ئوتتۇرىسىدىن قىستىلىپ كېلىپ، ئارقا تەرەپتىن ئۇنىڭ تونىنى سىلىدى. ²⁸ چۈنكى ئۇ ئىچىدە: «ئۇنىڭ تونىنى سىلىساملا ساقايماي قالمايمەن» دەپ ئويلىغانىدى. ²⁹ خۇن ⁽⁶⁹⁾ شۇن تاختاپ، ئايال كېسەل ئازابىدىن ساقايتىلغانلىقىنى ئۆز تېنىدە سەزدى. ³⁰ ئەيسا دەرھال ۋۇجۇدىدىن قۇدرەتنىڭ چىققانلىقىنى سېزىپ، خالايقنىڭ ئىچىدە كەينىگە بۇرۇلۇپ:

— كىيىمىمنى سىلىغان كىم؟ — دەپ سورىدى.

³¹ مۇخلىسلىرى ئۇنىڭغا:

— خالايقنىڭ ئۆزۈڭنى قىستاپ مېڭىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ تۇرۇقلۇق، يەنە: «مېنى سىلىغان كىم؟» دەپ سوراپ سەنغۇ؟ — دېيىشتى.

³² بىراق ئەيسا ئۆزىنى سىلىغۇچىنى ⁽⁷⁰⁾ تېپىش ئۈچۈن تېخىچە ئەتراپىغا

⁶⁹ گرېك تىلىدا «قان ئېقىمى».

⁷⁰ گرېك تىلىدا «كىشىنى» ئايالچە رودتا بولۇپ، رەبىمىزنىڭ ئۆزىنى تۇتقان كىشىنىڭ ئايال ئىكەنلىكىنى بىلگەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ.

قاراۋاتاتتى. ³³ ئۆزىدە نېمە ئىشنىڭ يۈز بەرگەنلىكىنى سەزگەن ئايال قورقۇپ-
تەتەرگەن ھالدا كېلىپ ئۇنىڭ ئالدىغا يىقىلدى ۋە ئۇنىڭغا ھەقىقىي ئەھۋالىنى
پۈتۈنلەي ئېيتتى. ³⁴ ئۇ ئۇنىڭغا:

— قىزىم، ئىشەنچىڭ سېنى ساقايتتى! ⁽⁷¹⁾ تىنچ-خاتىرجەملىكتە قايت!
كېسىلىڭنىڭ ئازابىدىن ساقايغىن، — دېدى ⁽⁷²⁾.

³⁵ ئۇ بۇ سۆزنى قىلىۋاتقاندا، بەزىلەر سىناگوگنىڭ چوڭىنىڭ ئۆيىدىن
كېلىپ ئۇنىڭغا:

— قىزىڭىز ئۆلدى. ئەمدى ئۇستازنى نېمىشقا يەنە ئاۋارە قىلىسىز؟! —
دېيىشتى.

³⁶ لېكىن ئەيسا بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ دەرھال سىناگوگنىڭ چوڭىغا:

— قورقمىغىن! پەقەت ئىشەنچتە بول! — دېدى. ³⁷ ئۇ پەقەت پېتىرۇس،
ياقۇپ ۋە ياقۇپنىڭ ئىنىسى يۇھاننا بىلەن يولغا چىقتى؛ باشقا ھېچكىمنىڭ
ئۆزى بىلەن بىللە بېرىشىغا يول قويمىدى. ³⁸ ئۇ سىناگوگنىڭ چوڭىنىڭ ئۆيى
ئالدىغا كەلگەندە، قىيقاس-چۇقانى، خالايقىنىڭ قاتتىق ئالە-پەرياد ۋە ئاھ-
زار كۆتۈرگەنلىكىنى كۆرۈپ، ³⁹ ئۆيگە كىرىپ ئۇلارغا:

— نېمىشقا قىيقاس-چۇقان ۋە ئاھ-زار كۆتۈرىسىلەر؟ بالا ئۆلمەپتۇ، ئۇخلاپ قاپتۇ،
— دېدى. ⁴⁰ ئۇلار ئۇنى مەسخىرە قىلىشتى؛ لېكىن ئۇ ھەممەيلەننى تاشقىرىغا
چىقىرىۋېتىپ، بالىنىڭ ئاتا-ئانىسىنى ۋە ئۆز ھەمراھلىرىنى ئېلىپ، بالا ياتقان
ئۆيگە كىردى. ⁴¹ ئۇ بالىنىڭ قولىنى تۇتۇپ، ئۇنىڭغا: «تالىتا كۇمى» دېدى. بۇ
سۆزنىڭ مەنىسى «قىزىم، ساڭا ئېيتىمەنكى، ئورنۇڭدىن تۇر» دېگەنلىك ئىدى. ⁴²
قىز دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ ماڭدى (ئۇ ئون ئىككى ياشتا ئىدى). ئۇلار بۇ ئىشقا
مۇتلەق ھەيران قېلىشتى. ⁴³ ئۇ ئۇلارغا بۇ ئىشنى ھېچكىمگە ئېيتماسلىقىنى
قاتتىق تاپىلىدى، شۇنداقلا قىزغا يېگۈدەك بىرنېمە بېرىشنى ئېيتتى.

⁷¹ «ساقايتتى» — مۇشۇ يەردە گرىك تىلىدا «قۇتقۇزدى» دېگەن سۆز بىلەن ئىپادىلىنىدۇ.

⁷² بۇ ئايال نېمىشقا شۇنداق قورقتى؟ ئۇنىڭدا خۇن تەۋرەش كېسىلى بولغانلىقى ئۈچۈن، تەۋرات
قانۇنى بويىچە ئۆزى تەگكەن بارلىق كىشىلەرنى «ناپاك» قىلغان بولىدۇ (مەسىلەن، ئۇلارنى
ئىبادەتخانىغا كىرىش، قۇربانلىق قىلىشقا ۋاقىتلىق لايىقەتسىز قىلغان بولاتتى). شۇنىڭ بىلەن ئۇ
ئەتراپتىكى خالايقىنىلا ناپاك قىلىپلا قالماي، بەلكى مەسىھنىڭ ئۆزىنىمۇ «ناپاك» قىلغان بولاتتى.

ناسارەتلىكلەرنىڭ ئۇنى چەتكە قېقىشى

6

¹ ئۇ ئۇ يەردىن كېتىپ، ئۆز يۇرتىغا كەلدى. ئۇنىڭ مۇخلىسلىرىمۇ ئۇنىڭغا ئەگىشىپ باردى. ² شابات كۈنى كەلگەندە، ئۇ سىناگوگدا تەلىم بېرىشكە كىرىشتى. تەلىمنى ئاڭلىغانلاردىن كۆپ ئادەم ئىنتايىن ھەيران بولۇشۇپ:

— بۇ ئادەم بۇلارغا نەدىن ئېرىشكەندۇ؟ ئۇنىڭغا مۇشۇنداق دانالىق قانداق بېرىلگەن؟ ئۇنىڭ قولىدا مۇشۇنداق مۆجىزىلەر قانداق يارىتىلىدىغاندۇ؟ ³ ئۇ ھېلىقى ياغاچچى ئەمەسمۇ، مەريەمنىڭ ئوغلى ⁽⁷³⁾، شۇنداقلا ياقۇپ، يوسە، يەھۇدا ۋە سىمونلارنىڭ ئاكىسىغۇ؟ ئۇنىڭ سىڭىللىرىمۇ بۇ يەردە ئارىمىزدا تۇرۇۋاتامدۇ؟ — دېيىشتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئۇنىڭغا ھەسەت-بىزارلىق بىلەن قارىدى. ⁴ شۇنىڭ بىلەن ئەيسا ئۇلارغا:

ھەرقانداق پەيغەمبەر باشقا يەرلەردە ھۆرمەتسىز قالمايدۇ، پەقەت ئۆز يۇرتى، ئۆز ئۇرۇق-تۇغقانلىرى ئارىسىدا ۋە ئۆز ئۆيىدە ھۆرمەتكە سازاۋەر بولمايدۇ، — دېدى.

⁵ شۇنىڭ بىلەن قوللىرىنى بىرقانچە بىمارنىڭ ئۈستىگە تەگكۈزۈپ، ئۇلارنى ساقايتقاندىن باشقا، شۇ يەردە ئۇ ھېچقانداق مۆجىزە يارىتالمىدى. ⁶ ۋە ئۇ ئۇلارنىڭ ئىمان-ئىشەنچسىزلىكىدىن ھەيران قالدى.

ئەيسانىڭ ئون ئىككى روسۇلىنى ئەۋەتىشى

ئاندىن ئۇ ئەتراپتىكى يېزا-كەنتلەرنى ئايلىنىپ تەلىم بەردى. ⁷ ئۇ ئون ئىككىيلەننى يېنىغا چاقىردى ۋە خەلق ئارىسىغا ئىككى-ئىككىدىن ئەۋەتىشكە باشلىدى. ئۇ ئۇلارغا ناپاك روھلارنى ⁽⁷⁴⁾ ھەيدەش ھوقۇقىنى بەردى؛ ⁸ ۋە ئۇلارغا: — سەپەردە يېنىڭلارغا ھاسىدىن باشقا نەرسە

⁷³ يەھۇدىيلار ئارىسىدا ئادەملەر ئاتىسىنىڭ ئىسمى بىلەن تونۇلۇشى كېرەك ئىدى. يالغۇز ئاتىسىنىڭ ئىسمىنى تىلغا ئېلىشنىڭ ئۆزى بىرخىل ھاقارەت ئىدى.

⁷⁴ «ناپاك روھلار» — جىنلارنى كۆرسىتىدۇ.

ئېلىۋالماڭلار، نە خۇرجۇن⁽⁷⁵⁾ نە نان ئېلىۋالماڭلار، بەلۋاغقا پۇلمۇ سالماڭلار،
 9 پۇتۇڭلارغا كەشلەرنى كىيىڭلار، بىراق ئىككى يەكتەك كىيىۋالماڭلار، —
 دەپ تاپىلدى⁽⁷⁶⁾. 10 ئۇ يەنە:

— بىر يۇرتقا بارغىنىڭلاردا، كىمنىڭ ئۆيىگە قوبۇل قىلىنىپ كىرسەڭلار، ئۇ
 يۇرتتىن كەتكۈچە شۇ ئۆيدىلا تۇرۇڭلار⁽⁷⁷⁾. 11 قايسى يەردىكىلەر سىلەرنى قوبۇل
 قىلمىسا، شۇنداقلا سۆزۈڭلارنى ئاڭلىمىسا، ئۇ يەردىن كەتكىنىڭلاردا، ئۇلارغا
 ئاگاھ-گۇۋاھ بولسۇن ئۈچۈن ئايىغىڭلاردىكى توپىنى قېقىۋېتىڭلار!⁽⁷⁸⁾ — دېدى.
 12 شۇنىڭ بىلەن ئۇلار يولغا چىقىپ، كىشىلەرنى گۇناھلىرىغا توۋا
 قىلىشقا جار سېلىپ ئۇندىدى. 13 ئۇلار نۇرغۇن جىنلارنى ھەيدىدى، نۇرغۇن
 بىمارلارنى زەيتۇن مېيى بىلەن مەسە قىلىپ⁽⁷⁹⁾ ساقايتتى.

چۆمۈلدۈرگۈچى يەھيانىڭ ئۆلۈمى

14 ئۇنىڭ نامى مەشھۇر بولغاچقا، ھېرود پادىشاھ⁽⁸⁰⁾ ئۇنىڭ ھەققىدە ئاڭلاپ:
 «بۇ ئادەم چوقۇم ئۆلۈمدىن تىرىلگەن چۆمۈلدۈرگۈچى يەھيادۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن

⁷⁵ ياكى «تەلەمچىنىڭ خالتىسى».

⁷⁶ قىزىقارلىق يېرى شۇكى، «ماتتا» ۋە «لۇقا»دا خاتىرىلەنگەن بايانلار بويىچە رەببىمىز ئۇلارغا ھاسا
 ئېلىۋېلىش ۋە كەش كىيىشنىمۇ مەنئى قىلغان. پىكرىمىز تېخى مۇقىملاشمىغىنى بىلەن ئويلايمىزكى،
 «ماتتا» بىلەن «لۇقا» ۋە «ماركۇس»تا بەلكىم ئىككى ئايرىم ۋاقىت-ئەھۋال كۆرسىتىلىدۇ.

⁷⁷ «كىمنىڭ ئۆيىگە قوبۇل قىلىنىپ كىرسەڭلار، ئۇ يۇرتتىن كەتكۈچە شۇ ئۆيدىلا تۇرۇڭلار» —
 بۇ ئەمردە چوڭ دانالىق بار. ئىككى سەۋەبتىن ئېيتىلغان بولۇشى مۇمكىن: — (1) كونا زامانلاردا
 كۆپ دىنىي ۋەز ئېيتقۇچىلار ئۆيىمۇ ئۆي يوقلاپ پۇل تەلەيتتى؛ لېكىن ئەيسانىڭ مۇخلىسلىرى ھېچ
 تەلەمچىلىك قىلماسلىقى كېرەك؛ (2) ئۇلار ئۆيىمۇ ئۆي كۆچۈپ يۈرسە، خەلق تە ھەتۈرلۈك ھەسەت-
 گۇمان پەيدا بولۇشمۇ مۇمكىن — «نېمىشقا ئۇلار بىزنىڭ ئۆيىدە قونمايدۇ؟» ياكى «نېمىشقا ئۇلار
 بىزنىڭ ئۆيىدىن كۆچۈپ كېتىدۇ؟» دېگەندەك.

⁷⁸ «ئاياغدىكى توپىنى قېقىۋېتىش» — مۇشۇ ئىشارەت «بىزنىڭ سىلەر بىلەن مۇناسىۋىتىمىز
 يوق»، دېگەننى بىلدۈرۈپ، خۇدانىڭ سۆزىنى رەت قىلغانلارغا قاتتىق ئاگاھلاندۇرۇش ئىدى.

⁷⁹ «مەسە قىلىش» مۇشۇ يەردە ئادەمنىڭ بېشىغا زەيتۇن مېيىنى سۈرۈشنى كۆرسىتىدۇ.
 «تەبىرلەر»نى كۆرۈڭ.

⁸⁰ «ھېرود»لار توغرىلۇق «تەبىرلەر»نى كۆرۈڭ.

مۇشۇ ئالاھىدە قۇدرەتلەر ئۇنىڭدا كۈچنى كۆرسىتىدۇ» دەيتتى ⁽⁸¹⁾. ¹⁵ باشقىلار: «ئۇ ئىلىياس پەيغەمبەر» دېسە، يەنە بەزىلەر: «بۇرۇنقى پەيغەمبەرلەردەك بىر پەيغەمبەر بولسا كېرەك» دېيىشەتتى.

¹⁶ بىراق بۇلارنى ئاڭلىغان ھېرود:

— مەن كاللىسنى ئالغان يەھيانىڭ ئۆزى شۇ — ئۇ ئۆلۈمدىن تىرىلىپتۇ! — دېدى. ¹⁷⁻¹⁸ ھېرودنىڭ بۇنداق دېيىشىنىڭ سەۋەبى، ئۇ ئۆگەي ئاكىسى فىلىپنىڭ ئايالى ھېرودىيەنىڭ ۋەجىدىن ئادەم ئەۋەتىپ يەھيانى تۇتۇپ، زىندانغا تاشلىغانىدى. چۈنكى ئۇ شۇ ئايال بىلەن نىكاھلانغانىدى ⁽⁸²⁾؛ يەھيا ھېرودقا تەنبە بېرىپ: «ئاكاڭنىڭ ئايالىنى تارتىۋېلىشكە تەۋرات قانۇنىغا خىلاپ» دەپ قايتا-قايتا دېگەندى ⁽⁸³⁾.

¹⁹ شۇنىڭ ئۈچۈن ھېرودىيە يەھياغا ئاداۋەت ساقلايتتى؛ ئۇنى ئۆلتۈرمەكچى بولغان بولسىمۇ، لېكىن شۇنداق قىلالمايتتى. ²⁰ چۈنكى ھېرود يەھيانى دىيانەتلىك ۋە مۇقەددەس ⁽⁸⁴⁾ ئادەم دەپ بىلىپ، ئۇنىڭدىن قورقاتتى، شۇڭلاشقا ئۇنى قوغدايتتى؛ ئۇ ئۇنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلىغان چاغلىرىدا ئالاقىدە بولۇپ كېتەتتى ⁽⁸⁵⁾، لېكىن يەنىلا سۆزلىرىنى ئاڭلاشقا ئامراق ئىدى.

²¹ ئەمما ھېرودىيە كۈتكەن پەيت ئاخىر يېتىپ كەلدى؛ ھېرود تۇغۇلغان كۈنىدە ئۆز ئەمەلدارلىرى، مىڭبېشىلىرى ۋە گالىلىيە ئۆلكىسىدىكى كاتتا ئەربابلارنى زىياپەت بىلەن كۈتۈۋالدى؛ ²² ھېلىقى

⁸¹ باشقا بىرخىل تەرجىمىسى: «بەزىلەر: «...» — دېيىشەتتى».

⁸² ھېرود ئۆگەي ئاكىسى فىلىپنىڭ ئايالى ھېرودىيەنى فىلىپتىن تارتىۋېلىپ ئاندىن ئۇنى ئاجرىشىشقا قايىل قىلىپ، ھېرودىيە بىلەن ئۆزى توي قىلغانىدى. يەھيانى تۇتۇش «ھېرودىيەنىڭ ۋەجىدىن» — بەلكىم ئۇنىڭ بىۋاسىتە تەلىپىدىن بولغان بولۇشمۇ مۇمكىن.

⁸³ تەۋراتتىكى «لاۋ»، 18:16، 21:20 دە، بىرىنىڭ ئاكا ياكى ئۆكسى ھايات ئەھۋالدا، بىرىنىڭ ئايالىنى يەنە بىرى ئۆز ئەمرىگە ئېلىشقا بولمايدۇ، دەپ بەلگىلەنگەن.

⁸⁴ ئوقۇرمەنلەرگە ئايانكى، تەۋرات ۋە ئىنجىلدا «مۇقەددەس» دېگەننىڭ مەنىسى «ئۇلۇغ» ئەمەس، بەلكى «پاك»، «خۇداغا ئاتالغان» دۇر.

⁸⁵ بەزى كونا كۆچۈرمىلەردە بۇنىڭ ئورنىدا: «ئۇ ئۇنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ نېمە قىلىشنى بىلمەي قالاتتى» ياكى «ئۇ ئۇنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ كۆپ ئىشلارنى قىلاتتى» دېيىلىدۇ.

ھېرودىيەنىڭ قىزى⁽⁸⁶⁾ سورۇنغا چۈشۈپ ئۆسسۇل ئويناپ بەردى. بۇ ھېرود ۋە ھەمداستىخان بولغانلارغا بەكمۇ ياراپ كەتتى. پادىشاھ قىزغا: — مەندىن نېمە تەلەپ قىلساڭ، شۇنى بېرىمەن، — دېدى. ²³ ئاندىن ئۇ قەسەم قىلىپ يەنە:

— مەندىن نېمە تەلەپ قىلساڭ، ھەتتا پادىشاھلىقىمنىڭ يېرىمنى دېسەڭمۇ شۇنى بېرىمەن، — دېدى.

²⁴ قىز سىرتقا چىقىپ، ئانىسىدىن:

— نېمە تەلەپ قىلاي؟ — دەپ سورىۋىدى، ئانىسى: — چۆمۈلدۈرگۈچى يەھيانىڭ كاللىسىنى تەلەپ قىل، — دېدى.

²⁵ قىز دەرھال پادىشاھنىڭ ئالدىغا ئالدىراپ كىرىپ:

— چۆمۈلدۈرگۈچى يەھيانىڭ كاللىسىنى ھازىرلا بىر تەخسىگە قويۇپ ئەكىلىشلىرىنى خالايمەن، — دېدى.

²⁶ پادىشاھ بۇنىڭغا ناھايىتى ھەسرەت چەككەن بولسىمۇ، قەسەملىرى تۈپەيلىدىن ۋە داستاندا ئولتۇرغانلار ۋەجدىدىن، ئۇنىڭغا بەرگەن سۆزىدىن يانغۇسى كەلمىدى. ²⁷ شۇڭا پادىشاھ دەرھال بىر جاللات⁽⁸⁷⁾ ئەۋەتىپ، ئۇنىڭ كاللىسىنى ئېلىپ كېلىشنى ئەمر قىلدى. جاللات زىندانغا بېرىپ يەھيانىڭ كاللىسىنى ئېلىپ، ²⁸ ئۇنى بىر تەخسىگە قويۇپ، قىزنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كېلىپ ئۇنىڭغا بەردى. قىز ئۇنى ئانىسىغا تاپشۇردى. ²⁹ بۇ ئىشنى ئاڭلىغان يەھيانىڭ مۇخلىسلىرى كېلىپ، جەسەتنى ئېلىپ كېتىپ بىر قەبرىگە قويدى.

ئەيسانىڭ بەش مىڭ كىشىنى ئوزۇقلاندۇرۇشى

³⁰ قايتىپ كەلگەن روسۇللار ئەيسانىڭ يېنىغا يىغىلدى، نېمە قىلغانلىرى ھەم نېمە تەلىم بەرگەنلىرىنى ئۇنىڭغا مەلۇم قىلىشتى. ³¹ كېلىپ-كېتىۋاتقانلار

⁸⁶ «ھېرودىيەنىڭ قىزى» — بۇرۇنقى ئېرىدىن بولغان قىزى. بەزى كونا كۆچۈرمىلەردە: «ئۇنىڭ قىزى ھېرودىيە» دېيىلىدۇ. ئۇنداق تەرجىمە توغرا بولسا، ھېرودىيەنىڭ قىزىنىڭ ئىسمىنىڭ ئۆزىنىڭ ئىسمى بىلەن ئوخشاش بولۇشى ئاجايىپ ئىش ئەمەس، ئەلۋەتتە.

⁸⁷ ياكى «قاراۋۇل».

ناھايتى كۆپلىكىدىن ئۇلارغا تاماقلاندىنقىمۇ ۋاقىت چىقمىدى. شۇڭا ئۇ ئۇلارغا: – يۈرۈڭلار، مەن بىلەن خىلۋەت بىر جايغا بېرىپ، بىردەم ئارام ئېلىڭلار، – دېدى. ³² بۇنىڭ بىلەن ئۇلار كېمىگە چۈشۈپ، خىلۋەت بىر چۆل يەرگە قاراپ ماڭدى. ³³ بىراق نۇرغۇن كىشىلەر ئۇلارنىڭ كېتىۋاتقانلىقىنى بايقاپ، ئۇلارنى تونۇۋېلىۋىدى، ئەتراپتىكى بارلىق شەھەرلەردىن پىيادە يولغا چىقىپ، يۈگۈرۈپ، ئۇلاردىن بۇرۇن ئۇ يەرگە بېرىپ يىغىلىشتى. ³⁴ ئەيسا كېمىدىن چۈشۈپ، زور بىر توپ ئادەمنى كۆرۈپ، ئۇلارنىڭ پادىچىسىز قوي پادىسىدەك بولغانلىقىغا ئىچ ئاغرىتتى. شۇڭا ئۇ ئۇلارغا كۆپ ئىشارىنى ئۆگىتىشكە باشلىدى.

³⁵ كەچ كىرىپ قالغاندا، مۇخلىسلىرى ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ:

– بۇ چۆل بىر جاي ئىكەن، كەچ كىرىپ كەتتى. ³⁶ خالايسىنى يولغا سېلىۋەتكەن بولساڭ، ئۇلار ئەتراپتىكى كەنت-قىشلاقلارغا بېرىپ، ئۆزلىرىگە نان سېتىۋالسۇن؛ چۈنكى ئۇلاردا يېگۈدەك نەرسە يوق، – دېدى.

³⁷ لېكىن ئۇ ئۇلارغا جاۋابەن:

– ئۇلارغا ئۆزۈڭلار ئوزۇق بېرىڭلار، – دېدى.

مۇخلىسلار ئۇنىڭدىن:

– ئىككى يۈز كۈمۈش دىنارغا ئۇلارغا نان ئەكېلىپ ئۇلارنى ئوزۇقلاندۇرامدۇق؟

– دەپ سورىدى ⁽⁸⁸⁾.

³⁸ ئەيسا ئۇلارغا: – قانچە نېنىڭلار بار؟ بېرىپ قاراپ بېقىڭلار، – دېدى.

ئۇلار قاراپ باققاندىن كېيىن:

– بەشى بار ئىكەن، يەنە ئىككى بېلىقمۇ بار ئىكەن، – دېيىشتى.

³⁹ ئۇ ئۇلارغا كىشىلەرنى توپ-توپ قىلىپ يېشىل چىمەندە ئولتۇرغۇزۇشنى بۇيرۇدى. ⁴⁰ خالايسى يۈزدىن، ئەللىكتىن سەپ-سەپ بولۇپ ئولتۇرۇشتى ⁽⁸⁹⁾.

⁴¹ ئۇ بەش نان بىلەن ئىككى بېلىقنى قولغا ئېلىپ، ئاسمانغا قاراپ خۇداغا تەشەككۈر-مەدھىيە ئېيتتى، ئاندىن نانلارنى ئۈستۈپ، كۆپچىلىككە تۈتۈپ بېرىش ئۈچۈن مۇخلىسلىرىغا بېرىپ تۇراتتى؛ ئىككى بېلىقنىمۇ ھەممەيلەنگە

⁸⁸ «ئىككى يۈز كۈمۈش دىنار» – بىر كۈمۈش دىنار (گرېك تىلىدا «دىنارىئۇس») بىر ئىشچىنىڭ بىر كۈنلۈك ئىش ھەققى ئىدى («مات.» 20:2 نى كۆرۈڭ).

⁸⁹ گرېك تىلىدا «يېتىشتى».

تارقىتىپ بەردى. ⁴² ھەممەيلەن يەپ تويۇندى. ⁴³ مۇخلىسلار ⁽⁹⁰⁾ ئېشىپ قالغان نان ۋە بېلىق پارچىلىرىنى لىق ئون ئىككى سېۋەتكە ⁽⁹¹⁾ تېرىۋالدى. ⁴⁴ نانلارنى يېگەن ئەرلەرنىڭ سانىلا بەش مىڭچە ئىدى.

ئەيسانىڭ سۇ ئۈستىدە مېڭىشى

⁴⁵ بۇ ئىشتىن كېيىنلا، ئۇ مۇخلىسلارغا ئۆزۈم بۇ خالايقىنى يولغا سېلىۋېتىمەن، ئاڭغىچە سىلەر كېمىگە ئولتۇرۇپ، دېڭىزنىڭ قارشى قىرغىقىدىكى بەيت-سائىدا يېزىسىغا قاراپ ئۆتۈپ ⁽⁹²⁾ تۇرۇڭلار، دەپ بۇيرۇدى. ⁴⁶ ئۇلارنى يولغا سېلىۋەتكەندىن كېيىن، ئۇ دۇئا-تىلاۋەت قىلىش ئۈچۈن تاغقا چىقتى. ⁴⁷ كەچ كىرگەندە، كېمە دېڭىزنىڭ ئوتتۇرىسىغا يەتكەندى، ئۇ ئۆزى يالغۇز قۇرۇقلۇقتا ئىدى. ⁴⁸ ئۇ مۇخلىسلارنىڭ پالاقىنى كۈچەپ ئۇرۇۋاتقانلىقىنى كۆردى؛ چۈنكى شامال تەتۈر يۈنلىشتە چىققاندى. كېچە تۆتىنچى جېسەك ۋاقتىدا ⁽⁹³⁾، ئۇ دېڭىزنىڭ ئۈستىدە مېڭىپ، مۇخلىسلارنى تەرەپكە كەلدى ۋە ئۇلارنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىدىغاندەك قىلاتتى ⁽⁹⁴⁾. ⁴⁹ لېكىن ئۇلار ئۇنىڭ دېڭىزنىڭ ئۈستىدە مېڭىپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇنى ئالۋاستى ئوخشايدۇ، دەپ ئويلاپ چۇقان سېلىشتى. ⁵⁰ چۈنكى ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئۇنى كۆرۈپ ساراسىمغا چۈشتى.

لېكىن ئۇ دەرھال ئۇلارغا:

— يۈرەكلىك بولۇڭلار، بۇ مەن، قورقماڭلار! — دېدى.

⁹⁰ گرىك تىلىدا «ئۇلار». «ئۇلار» نىڭ مۇخلىسلار ئىكەنلىكى «مات» 10:9-16 دە ئىسپاتلىنىدۇ.

⁹¹ گرىك تىلىدا «قول سېۋەت» — دېمەك، بىر ئادەم ئىككى قوللاپ كۆتۈرەلەيدىغان سېۋەتلەر.

⁹² ياكى «بەيت-سائىدا يېزىسىدىن ئۆتۈپ...».

⁹³ بىر كېچە تۆت جېسەككە بۆلۈنەتتى؛ شۇڭا بۇ ۋاقىت تاڭ ئاتايى دېگەن ۋاقىت ئىدى.

⁹⁴ ياكى «ئۇلارنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كەتمەكچى بولدى».

«ئۇلارنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىدىغاندەك قىلاتتى» — قىزىق ئىش. مۇمكىنچىلىكى باركى، (1) ئەيسانىڭ «ئۆتۈپ كېتىش»ى — مۇخلىسلارغا پەرۋەردىگارنىڭ پەرىشتىسىنىڭ ئىسرائىللارنى مىسرىدىن قۇتقۇزۇش ئۈچۈن «ئۇلارنىڭ (ئىسرائىللارنىڭ) يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىش»ىنى ئەسلىمەكچى، ياكى (2) ئۇ ئۇلارنىڭ ئۆزلىكىدىن ئۆزىنى كېمىگە چىقىپ ھەمراھ بولۇشقا تەكلىپ قىلىشنى خالايتتى.

⁵¹ ئۇ كېمىگە، ئۇلارنىڭ يېنىغا چىققاندىلا، شامال توختىدى. ئۇلار بۇنىڭدىن ھوشىدىن كەتكۈدەك دەرىجىدە قاتتىق ھەيران قېلىشىپ، نېمىنى ئويلاشنى بىلمەيتتى؛ ⁵² چۈنكى ئۇلار نان بېرىش مۆجىزىسىنى تېخىچە چۈشەنمىگەندى، ئۇلارنىڭ قەلبى بخۇد ھالەتتە تۇراتتى. ⁵³ ئۇلار دېڭىزنىڭ قارشى تەرىپىگە ئۆتۈپ، گىننىسارەت دېگەن يۇرتتا قۇرۇقلۇققا چىقىپ، كېمىنى باغلاپ قويدى. ⁵⁴ ئۇلار كېمىدىن چۈشۈشى بىلەنلا، خالايق ئۇنى دەرھال تونۇۋېلىپ، ⁵⁵ ئەتراپتىكى ھەممە جايلارغا يۈگۈرۈشۈپ باردى ۋە «ئۇ پالانچى يەرگە چۈشۈپتۇ» دەپ ئاڭلىشى بىلەنلا، بىمارلارنى زەمبىلگە سېلىپ، شۇ يەرگە ئۇنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىشتى. ⁵⁶ ئۇ مەيلى يېزا، مەيلى شەھەر ياكى قىشلاقلارغا بارسۇن، خەلق ئاغرىقلارنى بازارلارغا ئېلىپ چىقىپ ياتقۇزاتتى؛ ئۇلار ئۇنىڭدىن ئاغرىقلار ھېچ بولمىغاندا سېنىڭ يېپىنچاڭنىڭ پېشىگە بولسىمۇ قولىنى تەگكۈزۈۋالساق دەپ ئۆتۈندى. ئۇنىڭغا قولىنى تەگكۈزگەنلەرنىڭ ھەممىسى ساقايدى.

ئىنساننى نېمە ناپاك قىلدۇ؟

7

¹ بۇ چاغدا، پەرىسىيەلەر ۋە تەۋرات ئۇستازلىرىدىن بەزىلىرى يېرۇسالېمدىن كېلىپ ئۇنىڭ ئالدىغا يىغىلدى؛ ²⁻⁵ شۇ پەرىسىيەلەر ۋە تەۋرات ئۇستازلىرى ئۇنىڭ مۇخلىسلىرىدىن بەزىلىرىنىڭ تاماقنى قولىنى يۇماي، يەنى «ناپاك» ھالدا يەۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭدىن:

— مۇخلىسلىرىڭ نېمىشقا ئاتا-بوۋىلىرىمىزنىڭ ئەنئەنىلىرىگە رىئايە قىلماي، بەلكى يۇيۇلمىغان قوللىرى بىلەن تاماق يەيدۇ؟ — دەپ سوراشتى (چۈنكى پەرىسىيەلەر ۋە پۈتۈن يەھۇدىيلار ئاتا-بوۋىلىرى تەرىپىدىن قالدۇرۇلغان ئەنئەنىنى چىڭ تۇتقاچقا، ئاۋۋال قوللىرىنى ئەستايىدىللىق بىلەن يۇمىسا⁹⁵)، تاماق يېمەيدۇ. شۇنىڭدەك بازاردىن قايتىپ كەلگەندىمۇ، ئۇلار قول يۇماي بىرنەرسە يېمەيدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، پىيالە-قەدەھ، داس-چۆگۈن ۋە مىس

⁹⁵ «ئەستايىدىللىق بىلەن يۇمىسا...» — باشقا بىرخىل تەرجىمىسى «يېغىشىغىچە يۇمىسا...» ياكى «مۇشت بىلەن يۇمىسا...».

قاچىلار ۋە دىۋانلارنى يۇيۇش توغرىسىدا تاپشۇرۇلغان نۇرغۇنلىغان ئەنئەنىلەردىمۇ چىڭ تۇرىدۇ).

⁶ ئۇ ئۇلارغا جاۋاب بېرىپ مۇنداق دېدى:

– يەشايا پەيغەمبەر سىلەر ساختىپەزىلەر توغراڭلاردا ئالدىنلا توپتوغرا بېشارەت بەرگەن! ئۇنىڭ يازمىسىدا پۈتۈلگەندەك: –

«مۇشۇ خەلق ئاغزىدا مېنى ھۆرمەتلىگىنى بىلەن،

بىراق قەلبى مەندىن يىراق؛

⁷ ئۇلار ماڭا بىھۇدە ئىبادەت قىلىدۇ؛

ئۇلارنىڭ ئۆگەتكەن تەلىملىرى پەقەت ئىنسانلاردىن چىققان پەتىۋالارلا، خالاس»⁽⁹⁶⁾.

⁸ – چۈنكى سىلەر خۇدانىڭ ئەمرىنى تاشلاپ قويۇپ، ئىنسانلارنىڭ ئەنئەنىسىنى چىڭ تۇتۇۋالدىڭىز سىلەر – داس-چۆگۈن، پىيالى-قەدەھلەرنى يۇيۇش ۋە شۇنىڭغا ئوخشاپ كېتىدىغان نۇرغۇن باشقا ئىشلارنى ئەنئەنە قىلىپ يۈرىسىلەر⁽⁹⁷⁾.

⁹ ئۇ ئۇلارغا يەنە مۇنداق دېدى:

– سىلەر ئۆزلىرىڭلارنىڭ ئەنئەنىسىنى چىڭ تۇتىمىز دەپ خۇدانىڭ ئەمرىنى ئەپچىللىك بىلەن بىر چەتكە قايرىپ قويدۇڭلار! ¹⁰ چۈنكى مۇسا پەيغەمبەر: «ئاتا-ئاناڭنى ھۆرمەت قىل» ۋە «ئاتىسى ياكى ئانىسىنى ھاقارەتلىگەنلەر ئۆلۈمگە مەھكۇم قىلىنسۇن» دەپ ئەمر قىلغان. ¹¹ لېكىن سىلەر: – بىرىسى «ئاتىسى ياكى ئانىسىغا: – مەن سىلەرگە ياردەم بەرگۈدەك نەرسىلەرنى ئاللىقاچان «قۇربان قىلىپ»⁽⁹⁸⁾ خۇداغا ئاتىۋەتتىم – دېسلا، ¹² شۇ كىشىنىڭ ئاتا-ئانىسىنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىشقا بولمايدۇ، دەپ ئۆگىتىسىلەر. ¹³ شۇنداق قىلىپ، سىلەر ئەۋلادلىرىڭلارغا تاپشۇرغان

⁹⁶ «يەش.» 13:29.

⁹⁷ بەزى كونا كۆچۈرمىلەردە: «داس-چۆگۈن، پىيالى-قەدەھلەرنى يۇيۇش ۋە شۇنىڭغا ئوخشاپ كېتىدىغان نۇرغۇن باشقا ئىشلارنى ئەنئەنە قىلىپ يۈرىسىلەر» دېگەن سۆزلەر تېپىلمايدۇ.

⁹⁸ «قۇربان» مۇشۇ يەردە بىۋاسىتە ئىبارىنى تىلىدىن ئېلىنغان بولۇپ، «سەدىقە قىلىنغان» ياكى «خۇداغا ئاتاپ قىلىنغان» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ.

ئەنئەنەڭلەرنى دەپ خۇدانىڭ ئەمرىنى يوققا چىقىرىۋەتتىڭلار⁽⁹⁹⁾، ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش كۆپ ئىشلارنى قىلىسىلەر.

ئىنساننى نېمە ناپاك قىلدۇ؟

- ¹⁴ ئاندىن خالايقنى يەنە يېنىغا چاقىرىپ، ئۇلارغا:
- ھەممىڭلار ماڭا قۇلاق سېلىڭلار ۋە شۇنى چۈشىنىڭلاركى،¹⁵ ئىنساننىڭ سىرتىدىن ئىچىگە كىرىدىغان نەرسىلەرنىڭ ھېچقاندىقى ئۇنى ناپاك قىلمايدۇ، بەلكى ئۆز ئىچىدىن چىقىدىغان نەرسىلەر بولسا، ئۇلار ئىنساننى ناپاك قىلدۇ.¹⁶ ئاڭلىغۇدەك قۇلقى بارلار بۇنى ئاڭلىسۇن! — دېدى.
- ¹⁷ ئۇ خالاقتىن ئايرىلىپ ئۆيگە كىرگەندە، مۇخلىسلىرى ئۇنىڭدىن بۇ تەمسىل ھەققىدە سورىدى.¹⁸ ئۇ ئۇلارغا:
- سىلەرمۇ تېخىچە چۈشەنمەي يۈرۈۋاتامسىلەر؟! سىرتتىن ئىنساننىڭ ئىچىگە كىرىدىغان ھەرقانداق نەرسىنىڭ ئۇنى ناپاك قىلالمايدىغانلىقىنى تونۇپ يەتمەيۋاتامسىلەر؟¹⁹ سىرتتىن كىرگەن نەرسە ئىنساننىڭ قەلبىگە ئەمەس، ئاشقازىنىغا كىرىدۇ، ئاندىن ئۇ يەردىن تەرەت بولۇپ تاشلىنىدۇ، — دېدى (ئۇ بۇگەپنى دېيىش بىلەن، ھەممە يېمەكلىكلەرنى ھالال قىلىۋەتتى).
- ²⁰ ئۇ يەنە سۆز قىلىپ مۇنداق دېدى:
- ئىنساننىڭ ئىچىدىن چىقىدىغىنىلا، ئىنساننى ناپاك قىلدۇ.²²⁻²¹ چۈنكى شۇلار — يامان نىيەتلەر، زىناخورلۇق، جىنسىي بۇزۇقلۇقلار،

⁹⁹ مەسىھنىڭ سۆزىگە قارىغاندا «خۇداغا ئاتىغان تەنەللۇقاتلار» تېخى ئاتىغۇچى كىشىنىڭ قولىدا تۇرغاندا، ئۇلاردىن پايدىلىنىۋەرسە بولاتتى. شۇ كىشى بەلكىم تەۋرات ئۇستازلىرىنىڭ قوللىشى بىلەن «دۇنيادىن كەتكىنىمدىن كېيىن...» ياكى «مەلۇم بىر مەزگىلدىن كېيىن...» «ئىبادەتخانىغا تاپشۇرۇمەن» دەپ قەسەم قىلغان بولسا كېرەك. يەھۇدىيلارنىڭ تارىخىي خاتىرىلىرىدە شۇنىڭغا ئوخشاش كۆپلىگەن مىساللار تېپىلىدۇ.

پەرىسلىلەر ئۆگەتكەن شۇ ھىيلە-مىكىر: «مال-مۈلكۈڭنى خۇداغا ئاتالغان («قۇربان قىلغان») قىلغان بولساڭ، ئاتا-ئاناڭدىن خەۋەر ئالمىساڭ بولىدۇ» ئەمەس، بەلكى («شۇنداق قىلغان بولساڭ» خەۋەر ئېلىشىڭغا بولمايدۇ) دېگەندەك. ئۇلار شۈبھىسىزكى ئاخىرىدا بۇ ئىشتىن مەلۇم بىر پايدا كۆرىدۇ، ئەلۋەتتە.

قاتىللىق، ئوغرىلىق، ئاچكۆزلۈك، رەزىللىكلەر، ئالدامچىلىق، شەھۋانىيلىق، ھەسەتخورلۇق⁽¹⁰⁰⁾، تىل-ئاھانەت، تەكەببۇزلۇق ۋە ھاماقەتلىكلەر ئىنساننىڭ ئىچىدىن، يەنى ئۇنىڭ قەلبىدىن چىقىدۇ²³ — بۇ رەزىل ئىشلارنىڭ ھەممىسى ئىنساننىڭ ئىچىدىن چىقىپ، ئۆزىنى ناپاك قىلدۇ.

يات ئەللىك بىر ئايالنىڭ ئېتىقادى

²⁴ ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ ئۇ يەردىن ئايرىلىپ، تۇر ۋە زىدون ئەتراپىدىكى رايونلارغا باردى⁽¹⁰¹⁾ ۋە بىر ئۆيگە كىردى. گەرچە ئۇ بۇنى ھېچكىم بىلمىسۇن دېگەن بولسىمۇ، لېكىن يوشۇرۇپ قالالمىدى.²⁵ دەرۋەقە، ناپاك روھ چاپلاشقان كىچىك بىر قىزنىڭ ئانىسى ئۇنىڭ توغرىسىدىكى خەۋەرنى ئاڭلىغان ھامان يېتىپ كېلىپ، ئۇنىڭ ئايىغىغا يىقىلدى²⁶ (ئايال يۇنانلىق بولۇپ، سۈرىيە ئۆلكىسىدىكى فەنىكى مىللىتىدىن ئىدى⁽¹⁰²⁾). ئۇ ئۇنىڭدىن قىزىدىن جىننى ھەيدىۋېتىشنى ئۆتۈندى.²⁷ لېكىن ئەيسا ئۇنىڭغا:

— ئالدى بىلەن بالىلار قورسىقىنى تويغۇزۇسۇن؛ چۈنكى بالىلارنىڭ نېنىنى كىچىك ئىتلارغا تاشلاپ بېرىش توغرا ئەمەس،⁽¹⁰³⁾ — دېدى.

²⁸ لېكىن ئۇ بۇنىڭغا جاۋابەن:

— دۇرۇس، ئى رەب، بىراق ھەتتا ئىتلارمۇ ئۈستەل ئاستىدا تۇرۇپ بالىلاردىن چۈشكەن نان ئۇۋاقلىرىنى يەيدىغۇ، — دېدى.

²⁹ ئەيسا ئۇنىڭغا:

¹⁰⁰ «ھەسەتخورلۇق» نىڭ باشقا بىر خىل تەرجىمىسى: «يامان كۆز».

¹⁰¹ ئۇ يەر «چەت ئەللىكلەر» تۇرۇۋاتقان رايون بولۇپ، مەسىھنىڭ شۇ يەرگە بېرىشتىكى مەقسىتى، ئۆز خەلقىدىن بىر ۋاقىت ئايرىلىپ ئارام ئېلىشتىن ئىبارەت بولسا كېرەك.

¹⁰² ياكى «فەنىكىلىك» ياكى «فەنىكە رايونلىق». ئۇ يەھۇدىي ئەمەس، ئەلۋەتتە. ئۇ ئەسلىدە

بۇتپەرەس بولۇشى مۇمكىن.

¹⁰³ مەسىھ ئەيسا بۇ يەردە ئۆزىنىڭ دەسلەپكى ۋەزىپىسىنى يەھۇدىيلارغا خۇش خەۋەرنى يەتكۈزۈش، دەپ تەكىتلەيدۇ. «كىچىك ئىتلار» بەلكىم ھاقارەتلىك سۆز بولماي، ئۆيدىكى ئارزۇلۇق پىستىلىرىنى كۆرسىتىدۇ. مۇشۇ ئايالنىڭ ئېتىقادى توغرىسىدا «ماتتا» دىكى «قوشۇمچە سۆز» بىمىزنى كۆرۈڭ.

– سېنىڭ مۇشۇ سۆزۈڭ تۈپەيلىدىن يولۇڭغا قايت، جىن قىزىڭدىن چىقىپ كەتتى، – دېدى.
 30 ئايال ئۆيىگە قايتىپ كەلگەندە، مانا قىز كارىۋاتتا ياتاتتى، جىن ئۇنىڭدىن چىقىپ كەتكەندى.

ئەيسانىڭ بىر گاس-گاچا ئادەمنى ساقايتىشى

31 ئەيسا يەنە تۇرۇۋە زىدون شەھرىنىڭ ئەتراپىدىكى رايونلاردىن چىقىپ، «ئون شەھەر» رايونى ئوتتۇرىسىدىن ئۆتۈپ، يەنە گالىلىيە دېڭىزىغا كەلدى.
 32 خالايق ئۇنىڭ ئالدىغا تىلى ئېغىر، گاس بىر ئادەمنى ئېلىپ كېلىپ، ئۇنىڭ ئۈچىسىغا قولۇڭنى تەگكۈزۈپ قويساڭ، دەپ ئۈتۈنۈشتى. 33 ئۇ ئۇ ئادەمنى خالاقتىن ئايرىپ بىر چەتكە تارتىپ، بارماقلىرىنى ئۇنىڭ قۇلاقلىرىغا تىقتى، تۈكۈرۈپ، بارمىقىنى ئۇنىڭ تىلىغا تەگكۈزدى. 34 ئاندىن ئۇ ئاسمانغا قاراپ ئۇھ تارتىپ خورسىغاندىن كېيىن، ئۇ ئادەمگە: «ئەففاتا» (مەنىسى «ئېچىل») دېدى. 35 ئۇ ئادەمنىڭ قۇلاقلىرى دەرھال ئېچىلىپ، تىلىمۇ ئېچىلىپ 105 راۋان گەپ قىلىشقا باشلىدى.
 36 ئەيسا ئۇلارغا بۇنى ھېچكىمگە ئېيتماسلىقىنى تاپىلدى. لېكىن ئۇلارغا ھەرقانچە تاپىلغان بولسىمۇ، بۇ خەۋەرنى يەنىلا شۇنچە كەڭ تارقىتىۋەتتى.
 37 خالايق بۇ ئىشقا مۇتلەق ھەيران قېلىشىپ:
 – ئۇ ھەممە ئىشلارنى قالىتىس قىلىدىكەن! ھەتتا گاسلارنى ئاڭلايدىغان، گاچىلارنى سۆزلەيدىغان قىلىدىكەن، – دېيىشتى.

104 تەرجىمىمىز بويىچە مەسىھ بەلكىم ئۆز بارمىقى ئۈستىگە تۈكۈرگەن بولۇشى مۇمكىن، بولمىسا ئۇ يەرگە تۈكۈرگەن بولسا كېرەك.

105 گرېك تىلىدا «.. تىلىنىڭ تانىسى يېشىلىپ...»

ئەيسانىڭ تۆت مىڭ كىشىنى تويدۇرۇشى

8

¹ شۇ كۈنلەردە، يەنە زور بىر توپ خالايق يىغىلغانىدى. ئۇلارنىڭ يېگۈدەك ھېچنېمىسى بولمىغاچقا، ئۇ مۇخلىسلىرىنى يېنىغا چاقىرىپ:

² - بۇ خالايققا ئىچىم ئاغرىدۇ. چۈنكى ئۇلار مېنىڭ يېنىمدا تۇرغىلى ئۈچ كۈن بولدى، ئۇلاردا يېگۈدەك ھېچنەرسىمۇ قالمايدى. ³ ئۇلارنى ئۆيلەرگە ئاچ قورساق قايتۇرسام، يولدا ھالىدىن كېتىشى مۇمكىن. چۈنكى بەزىلىرى يىراقتىن كەلگەنكەن، - دېدى.

⁴ مۇخلىسلىرى بۇنىڭغا جاۋابەن:

- بۇنداق خىلۋەت بىر جايدا بۇ كىشىلەرنى تويدۇرغۇدەك ناننى نەدىن تاپقىلى بولسۇن؟ - دېيىشتى.

⁵ - قانچە نېنىڭلار بار؟ - دەپ سورىدى ئۇ.

- يەتتە، - دېيىشتى ئۇلار.

⁶ بۇنىڭ بىلەن ئۇ خەلقنى يەردە ئولتۇرۇشقا بۇيرۇدى. ئاندىن يەتتە ناننى قولغا ئالدى ۋە خۇداغا تەشەككۈر-مەدھىيە ئېيتىپ ئۈستۈپ، كۆپچىلىككە تۇتۇشقا مۇخلىسلىرىغا بەردى. ئۇلار خالايققا ئۈلەشتۈرۈپ بەردى. ⁷ مۇخلىسلاردا يەنە بىر قانچە كىچىك بېلىقمۇ بار ئىدى. ئۇ خۇداغا تەشەككۈر ئېيتىپ ئۇلارنى بەرىكەتلەپ، مۇخلىسلىرىغا ئۈلەشتۈرۈپ بېرىشنى ئېيتتى. ⁸ خالايق توپىغۇچە يېدى؛ ئۇلار ⁽¹⁰⁶⁾ ئېشىپ قالغان پارچىلارنى يەتتە سېۋەتكە ⁽¹⁰⁷⁾ تېرىۋالدى. ⁹ يېگەنلەر تۆت مىڭچە كىشى ئىدى. ئۇ ئۇلارنى يولغا سالدى، ¹⁰ ئاندىن مۇخلىسلىرى بىلەن بىللە دەرھال كېمىگە چۈشۈپ، دالمانۇتا تەرەپلىرىگە باردى.

¹⁰⁶ «ئۇلار» - مۇخلىسلار ياكى يۈتكۈل خالايق.

¹⁰⁷ «سېۋەت» - گرىك تىلىدا بۇ سۆز بەك چوڭ بىر خىل سېۋەتنى كۆرسىتىدۇ.

پەرسىيەلەرنىڭ مۆجىزىلىك ئالامەتىنى كۆرۈشنى تەلەپ قىلىشى

¹¹ پەرسىيەلەر چىقىپ، ئۇنى سىناش مەقسىتىدە ئۇنىڭدىن بىزگە ئاسماندىن بىر مۆجىزىلىك ئالامەت كۆرسەتسەڭ، دەپ تەلەپ قىلىشىپ⁽¹⁰⁸⁾، ئۇنىڭ بىلەن مۇنازىرىلەشكەلى تۇردى. ¹² ئۇنىڭچە⁽¹⁰⁹⁾ بىر ئۇلۇغ-كىچىك تىنىپ: – بۇ دەۋر نېمىشقا بىر «مۆجىزىلىك ئالامەت»نى ئىستەپ يۈرىدۇ؟ شۇنى سىلەرگە بەرھەق ئېيتىپ قويايىكى، بۇ دەۋرگە ھېچقانداق مۆجىزىلىك ئالامەت كۆرسىتىلمەيدۇ، – دېدى.

¹³ ئاندىن ئۇلاردىن ئايرىلىپ، يەنە كېمىگە چىقىپ، دېڭىزنىڭ ئۈچىتىگە ئۆتۈپ كەتتى.

ساخىپەزلىك «ئېچىتقۇ»سىدىن ساقلىنىش

¹⁴ مۇخلىسلار نان ئېلىپ كېلىشنى ئۇنتۇغان بولۇپ، كېمىدە بىر تال ناندىن باشقا يەيدىغىنى يوق ئىدى. ¹⁵ ئۇ ئۇلارنى ئاگاھلاندۇرۇپ: – ئېھتىيات قىلىڭلار، پەرسىيەلەرنىڭ ئېچىتقۇسى ۋە ھېرودنىڭ ئېچىتقۇسىدىن ھېزى بولۇڭلار⁽¹¹⁰⁾، – دېدى.

¹⁶ مۇخلىسلار ئۆزئارا مۇلاھىزىلىشىپ: – ئۇنىڭ بۇنداق دېيىشى نان ئەكەلمىگەنلىكىمىزدىن بولسا كېرەك، – دېيىشتى.

¹⁷ ئەيسا ئۇلارنىڭ نېمە دېيىشۋاتقانلىقىنى بىلىپ: – نېمىشقا نان يوقلۇقى توغرىسىدا مۇلاھىزە قىلىسىلەر؟ سىلەر تېخىچە پەم-پاراسەت ياكى چۈشەنچىگە ئىگە بولمىدىڭلارمۇ؟ قەلبلىرىڭلار تېخىمۇ بىخۇدلىشىپ كېتىۋاتامدۇ؟ ¹⁸ كۆزۈڭلار تۇرۇپ كۆرمەيۋاتامسىلەر؟ قۇلىقىڭلار

¹⁰⁸ پەرسىيەلەر تەلەپ قىلغان «مۆجىزىلىك ئالامەت» ئەيسانىڭ ھەقىقىي مەسىھ ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلايدىغان بىر كارامەتنى كۆرسىتىدۇ، ئەلۋەتتە.

¹⁰⁹ گرېك تىلىدا «ئۇ روھدا..»، «روھ» مۇشۇ يەردە ئۇنىڭ ئۆزىنىڭ (ئىنسانىي) روھىنى بىلدۈرىدۇ.

¹¹⁰ «مات. 12:16-12» نىمۇ كۆرۈڭ.

تۇرۇپ ئاڭلىمايۋاتامسىلەر؟ ئېسىڭلاردا يوقمۇ؟¹⁹ بەش مىڭ كىشىگە بەش ناننى ئۇشتۇغىنىمدا، پارچىلارغا لىق تولغان قانچە كىچىك سېۋەتنى⁽¹¹¹⁾ يىغىۋالدىڭلار؟ - دېدى.

- ئون ئىككىنى، - جاۋاب بەردى ئۇلار.
²⁰ - يەتتە ناننى تۆت مىڭ كىشىگە ئۇشتۇغىنىمدا، پارچىلارغا لىق تولغان قانچە سېۋەتنى يىغىۋالدىڭلار؟ - دېدى ئۇ.
 - يەتتىنى، - جاۋاب بەردى ئۇلار.
²¹ ئۇ ئۇلارغا:
 - ئۇنداقتا، قانداقسىگە سىلەر تېخى چۈشەنمەيسىلەر؟ - دېدى⁽¹¹²⁾.

بەيت-سائىدادىكى بىر كورنىڭ ساقايتىلىشى

²² ئۇلار بەيت-سائىدا يېزىسىغا كەلدى؛ خالايق بىر كور ئادەمنى ئۇنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كېلىپ، ئۇنىڭغا قولۇڭنى تەگكۈزۈپ قويساڭ، دەپ ئۆتۈندى.²³ ئۇ كور ئادەمنىڭ قولىدىن تۇتۇپ يېزىنىڭ سىرتىغا يېتىلەپ باردى؛ ئۇنىڭ كۆزلىرىگە تۈكۈرۈپ، ئۈستىگە قوللىرىنى تەگكۈزۈپ:
 - بىرەر نەرسە كۆرۈۋاتامسەن؟ - دەپ سورىدى.
²⁴ ئۇ بېشىنى كۆتۈرۈپ:

- كىشىلەرنى كۆرۈۋاتىمەن؛ ئۇلار خۇددى مېڭىپ يۈرۈۋاتقان دەرەخلەردەك كۆرۈنۈۋاتىدۇ، - دېدى.

²⁵ ئاندىن ئۇ قايتىدىن قوللىرىنى ئۇ ئادەمنىڭ كۆزلىرىگە تەگكۈزدى. ئۇ كۆزلىرىنى ئېچىۋېتىدى⁽¹¹³⁾، كۆزلىرى ئەسلىگە كېلىپ، ھەممە نەرسىنى ئېنىق

¹¹¹ گرېك تىلىدا «قول سېۋەت».

¹¹² مەسىھنىڭ بۇ سونالى مۇخلىسلىرى يىغىۋالغان «ئون ئىككى (كىچىك) سېۋەت»، «يەتتە (چوڭ) سېۋەت» بىلەن مۇناسىۋەتلىككۈر.

قىزىق بىر ئىش شۇكى، ماركۇس ئۆزىنىڭ ئىنجىلدىكى بايانىدا مەسىھنىڭ (ئۆلۈمدىن تىرىلىشتىن باشقا) جەمئىي ئون توققۇز ئالاھىدە مۆجىزىسىنى خاتىرىلەيدۇ. «قوشۇمچە سۆز»مىزنى كۆرۈڭ.

¹¹³ ياكى «بېشىنى كۆتۈرۈۋېتىدى» ياكى «كۆزلىرىنى يوغان ئاچتى».

كۆردى. ²⁶ ئەيسا ئۇنى ئۆيىگە قايتۇرۇپ:
 - يېزىغىمۇ كىرمە، ياكى يېزىدىكى ھېچكىمگە بۇ ئىشنى ئۇقتۇرما، - دەپ
 تاپىلىدى ⁽¹¹⁴⁾.

پېتىرۇسنىڭ ئەيسانى قۇتقۇزغۇچى-مەسىھ دەپ تونۇشى

²⁷ ئەيسا مۇخلىسلىرى بىلەن چىقىپ قەيسەرىيە-فىلىپپى رايونىغا
 قاراشلىق كەنت-يېزىلارغا باردى. يولدا ئۇ مۇخلىسلىرىدىن:
 - كىشىلەر مېنى كىم دەيدۇ؟ - دەپ سورىدى.
²⁸ ئۇلار ئۇنىڭغا:

- بەزىلەر سېنى چۆمۈلدۈرگۈچى يەھيا، بەزىلەر ئىلىياس پەيغەمبەر ۋە يەنە
 بەزىلەر ئىلگىرىكى پەيغەمبەرلەردىن بىرى دەپ قارايدىكەن، - دەپ جاۋاب
 بېرىشتى.
²⁹ ئۇ ئۇلاردىن:

- ئەمدى سىلەرچۇ، سىلەر مېنى كىم دەپ بىلىسىلەر؟ - دەپ سورىدى.
 پېتىرۇس جاۋابىن: - سەن مەسىھدۇرسەن ⁽¹¹⁵⁾، - دېدى.
³⁰ ئۇ ئۇلارغا ئۆزى توغرىلىق ھېچكىمگە تىنماسلىقنى جىددىي تاپىلىدى.

ئەيسانىڭ ئۆلۈپ تىرىلىدىغانلىقىنى ئالدىن ئېيتىشى

³¹ شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئىنسانئوغلنىڭ نۇرغۇن ئازاب-ئوقۇبەت تارتىشى،
 ئاقساقاللار، باش كاھىنلار ⁽¹¹⁶⁾ ۋە تەۋرات ئۇستازلىرى تەرىپىدىن چەتكە
 قېقىلىشى، ئۆلتۈرۈلۈشى ۋە ئۈچ كۈندىن كېيىن تىرىلدۈرۈلۈشى مۇقەررەر
 ئىكەنلىكىنى مۇخلىسلىرىغا ئۆگەتتى. ³² ئۇ بۇ ئىشنى ئوچۇق-
 ئاشكارا سۆزلەپ بەردى. بۇنىڭ بىلەن پېتىرۇس ئۇنى بىر چەتكە تارتىپ،

¹¹⁴ مەسىھ نېمىشقا شۇنداق تاپىلىدى؟ شۈبھىسىزكى، بەيت-سائىدادىكىلەر ئاللىقاچان ئۇنىڭ
 كۆپ مۆجىزىلىرىنى كۆرۈپ تۇرۇپ تېخىچە توۋا قىلمىغانىدى («مات.» 21:11 نى كۆرۈڭ).
¹¹⁵ «مەسىھ» دېگەن سۆز توغرىلىق «تەبىرلەر» مېزنى كۆرۈڭ.
¹¹⁶ شۇ چاغدا ئىككى «باش كاھىن» بار ئىدى - «ئانناس» ۋە ئۇنىڭ كۈيىۋوغلى «قايافا».

ئۇنى ئەيىبلەشكە باشلىدى⁽¹¹⁷⁾. ³³ لېكىن ئۇ بۇرۇلۇپ مۇخلىسلىرىغا قاراپ،
پېترۇسنى ئەيىبلەپ:

– ئارقامغا ئۆت، شەيتان!⁽¹¹⁸⁾ سېنىڭ ئويلىغانلىرىڭ خۇدانىڭ ئىشلىرى
ئەمەس، ئىنساننىڭ ئىشلىرىدۇر، – دېدى.

³⁴ ئاندىن مۇخلىسلىرى بىلەن خالايقىنىمۇ چاقىرىپ مۇنداق دېدى:
– كىمدەكم ماڭا ئەگىشىشنى نىيەت قىلسا، ئۆزىدىن كېچىپ، ئۆزىنىڭ
كرېستىنى كۆتۈرۈپ ماڭا ئەگەشسۇن!⁽¹¹⁹⁾ ³⁵ چۈنكى كىمدەكم ئۆز جېنىنى
قۇتقۇزاي دېسە، چوقۇم ئۆزىدىن مەھرۇم بولىدۇ؛ لېكىن كىمدەكم مەن
ئۈچۈن ۋە خۇش خەۋەر ئۈچۈن ئۆز جېنىدىن مەھرۇم بولسا، ئۇنى قۇتقۇزىدۇ.
³⁶ چۈنكى بىر ئادەم پۈتكۈل دۇنياغا ئىگە بولۇپ، جېنىدىن⁽¹²⁰⁾ مەھرۇم قالسا،
بۇنىڭ نېمە پايدىسى بولسۇن؟! ³⁷ ئۇ نېمىسىنى جېنىغا تېگىشسۇن؟!
³⁸ چۈنكى كىمدەكم زىناخور⁽¹²¹⁾ ۋە گۇناھكار بۇ دەۋر ئالدىدا مەندىن ۋە مېنىڭ
سۆزلىرىمدىن نومۇس قىلسا، ئىنسانئوغلۇم⁽¹²²⁾ ئاتىسىنىڭ شان-شەرىپى
ئىچىدە مۇقەددەس پەرىشتىلەر بىلەن بىللە كەلگىنىدە، ئۆزىڭدىن نومۇس
قىلىدۇ.

¹¹⁷ پېترۇسنىڭ ئەيىبلىشى شۈبھىسىزكى، ئۆزۈڭ ئۇلۇغ پادىشاھ مەسىھ تۇرۇپ، بېشىڭغا مۇشۇنداق
دەھشەتلىك ئىشلارنى چۈشۈرمەسلىكىڭ كېرەك ئىدى، دېگەندەك. «مات». 22:16 نى كۆرۈڭ.

¹¹⁸ ئەيسا بۇ ئايەتتە «شەيتان» دېگەن بۇ سۆزنى بىرىنچىدىن «دۈشمەن» دېگەن مەنىدە
ئىشلىتىپ، ئۆزىنىڭ دۈشمىنى بولۇپ قالغان پېترۇسقا ئېيتىدۇ. ئىككىنچىدىن، شەيتان ئۆزى
پېترۇس ئارقىلىق ئەيساغا پۈتكۈل بولماقچى ئىدى.

¹¹⁹ «مات». 38:10 نى، شۇنداقلا ئۇنىڭدىكى ئىزاھاتنىمۇ كۆرۈڭ.
¹²⁰ «جان» مۇشۇ يەردە پەقەت ھاياتنى ئەمەس، بەلكى ئادەمنىڭ سالاھىيىتى، روھىي دۇنياسىنى
كۆرسىتىدۇ.

¹²¹ «زىناخور» بەلكىم ھەم جىسمانىي ھەم كۆچمە (خۇداغا ۋاپاسزلىق قىلغۇچى، دېگەن)
مەنىدىمۇ ئىشلىتىلىدۇ.

¹²² «ئىنسانئوغلۇ» — مەسىھ، ئەلۋەتتە. «تەبىرلەر» نىمۇ كۆرۈڭ.

9

¹ ئۇ ئۇلارغا يەنە:

– مەن سىلەرگە شۇنى بەرھەق ئېيتىپ قويايىكى، بۇ يەردە تۇرغانلارنىڭ ئارىسىدىن ئۆلۈمنىڭ تەمىنى تېتىشتىن بۇرۇن جەزمەن خۇدانىڭ پادىشاھلىقىنىڭ كۈچ-قۇدرەت بىلەن كەلگەنلىكىنى كۆرىدىغانلار باردۇر.⁽¹²³⁾

ئەيسانىڭ جۇلالىقتا كۆرۈنۈشى

² ۋە ئالتە كۈندىن كېيىن، ئەيسا پېترۇس، ياقۇپ ۋە يۇھاننانى ئايرىپ ئېلىپ، ئېگىز بىر تاغقا چىقتى. ئۇ يەردە ئۇنىڭ سىياقى ئۇلارنىڭ كۆز ئالدىدا ئۆزگىرىپ،³ كىيىملىرى يەر يۈزىدىكى ھېچبىر ئاقارتقۇچىمۇ ئاقارتالمىغۇدەك دەرىجىدە پارقىراپ قاردەك ئاپئاق بولدى.⁴ ئۇلارنىڭ كۆز ئالدىدا مۇسا ۋە ئىلىياس پەيغەمبەرلەر تۇيۇقسىز كۆرۈندى؛ ئۇلار ئەيسا بىلەن سۆزلىشىۋاتقاندى.⁵ پېترۇس بۇ ئىشقا جاۋابەن ئەيساغا:

– ئۇستاز!⁽¹²⁴⁾ بۇ يەردە بولغىنىمىز ئىنتايىن ياخشى بولدى! بىرىنى ساڭا، بىرىنى مۇساغا، يەنە بىرىنى ئىلىياسقا ئاتاپ بۇ يەرگە ئۈچ كەپە ياسايلي!⁽¹²⁵⁾

– دېدى ⁶ (چۈنكى پېترۇس نېمە دېيىشنى بىلمەي قالغانىدى، چۈنكى ئۇلار قورقۇنچقا چۆمۈپ كەتكەنىدى).

⁷ تۇيۇقسىز بىر پارچە بۇلۇت ئۇلارنى قاپلىۋالدى ۋە بۇلۇتتىن: «بۇ مېنىڭ

¹²³ بىزنىڭچە 9:1-1۰:۱ ئايەتتىكى سۆزنىڭ مۇھىم مەنىسى 2:9-13 دە تەسۋىرلەنگەن كارامەت ئىشلارنى كۆرسىتىدۇ. باشقا ئالىملار ئۇ: (1) ئەيسا ئۆلتۈرۈلگەندىن كېيىن مۇخلىسلىرىغا قايتا كۆرۈنۈشى بىلەن؛ (2) مۇقەددەس روھنىڭ كېلىشى بىلەن؛ (3) مەسىھنىڭ شەرىپى جامائەتتە ئايان قىلىنىشى بىلەن؛ (4) ئەيسانىڭ دۇنياغا قايتىپ كېلىشى بىلەن ئەمەلگە ئاشۇرۇلدى، دەپ قارايدۇ.

يۇقىرىقى (1)، (2)، (3)– پىكىر سەل ئورۇنلۇق بولغىنى بىلەن، لېكىن ئەيسانىڭ «بۇ يەردە تۇرغانلارنىڭ ئارىسىدىن... كۆرىدىغانلار بار» دېگىنىدىن قارىغاندا، بەزى روسۇللار بۇ ئىشنى كۆرىدۇ، شۇڭا مۇھىم ئەمەلگە ئاشۇرۇلۇشى 2:9-13 دىكى «ئەيسانىڭ جۇلالىقتا كۆرۈنۈشى» دېگەن ئىشتۇر، دەپ قارايمىز.

¹²⁴ «ئۇستاز» گرىك تىلىدا (ھەم ئىبرانىي تىلىدا) «رابىي» دېيىلىدۇ.

¹²⁵ بۇ سۆز ۋە پۈتۈن ۋەقە توغرىلۇق يەنە «ماتتا» دىكى «قوشۇمچە سۆز» مىزنى كۆرۈڭ.

سۆيۈملۈك ئوغلۇمدۇر؛ ئۇنىڭغا قۇلاق سېلىڭلار!» دېگەن ئاۋاز ئاڭلاندى. ⁸ ئۇلار لاپىدە ئەتراپىغا قارىشىۋېدى، لېكىن يەنە ھېچكىمنى كۆرمىدى، ئۆز يېنىدا پەقەت ئەيسانىلا كۆردى.

⁹ ئۇلار تاغدىن چۈشۈۋاتقاندا، ئەيسا ئۇلارغا، ئىنسانئوغلى ئۆلۈمدىن تىرىلدۈرۈلمىگۈچە، كۆرگەنلىرىنى ھېچكىمگە ئېيتماسلىقىنى ئەمىر قىلىپ تاپىلدى. ¹⁰ ئۇلار ئۇنىڭ بۇ سۆزىنى كۆڭلىگە پۈكۈپ، «ئۆلۈمدىن تىرىلىش» دېگەننىڭ زادى نېمە ئىكەنلىكى ھەققىدە ئۆزئارا مۇلاھىزىلەشتى. ¹¹ ئۇلار ئۇنىڭدىن يەنە:

– تەۋرات ئۇستازلىرى نېمە ئۈچۈن: «ئىلىياس پەيغەمبەر مەسىھ كېلىشتىن ئاۋۋال قايتىپ كېلىشى كېرەك» دېيىشىدۇ؟ – دەپ سوراشتى. ¹² ئۇ ئۇلارغا جاۋابەن:

ئىلىياس پەيغەمبەر دەرۋەقە مەسىھتىن ئاۋۋال كېلىدۇ، ئاندىن ھەممە ئىشنى ئورنىغا كەلتۈرىدۇ⁽¹²⁶⁾؛ ئەمدى نېمىشقا مۇقەددەس يازمىلاردا ئىنسانئوغلى كۆپ ئازاب-ئوقۇبەت چېكىدۇ ۋە خورلىنىدۇ، دەپ پۈتۈلگەن؟⁽¹²⁷⁾ ¹³ لېكىن مەن سىلەرگە شۇنى ئېيتايكى، ئىلىياس پەيغەمبەر دەرھەقىقەت كەلدى ۋە دەل مۇقەددەس يازمىلاردا ئۇ ھەققىدە پۈتۈلگەندەك، كىشىلەر ئۇنىڭغا نېمىنى خالىسا شۇنداق قىلدى⁽¹²⁸⁾.

جىن چاپلاشقان بالىنىڭ ئازاد قىلىنىشى

¹⁴ ئۇلار مۇخلىسلارنىڭ يېنىغا قايتىپ بارغىنىدا، زور بىر توپ ئادەملەرنىڭ ئۇلارنىڭ ئەتراپىغا ئولتۇرۇلغانلىقىنى، بىرنەچچە تەۋرات ئۇستازلىرىنىڭ ئۇلار

¹²⁶ «ئىلىياسنىڭ ئاۋۋال كېلىشى» ۋە ئۇنىڭ «ھەممىنى ئورنىغا كەلتۈرۈشى»نى كۆرسەتكەن بېشارەت ۋە باشقا تەپسىلاتلىرى تەۋرات، «مال» 4:5-6 دە خاتىرىلىنىدۇ.

¹²⁷ «نېمىشقا...» — ئەگەر ئۇلۇغ ئىلىياس پەيغەمبەر كېلىپ مەسىھ ئۈچۈن يول تەييارلىغان بولسا، زادى «نېمىشقا» خەلق مەسىھنى قوبۇل قىلمايدۇ؟ يەھيا پەيغەمبەر دەرۋەقە «ئىلىياس پەيغەمبەر»نىڭ روھى ۋە كۈچىدە كەلگىنى بىلەن («لۇقا» 17:1) ئۇ ئۆلتۈرۈلگەن ۋە مەسىھمۇ ئۇنىڭغا ئوخشاش ئۆلتۈرۈلىدۇ (13-ئايەتنىمۇ كۆرۈڭ).

¹²⁸ مۇشۇ يەردە مەسىھ يەھيا پەيغەمبەرنى يەنە ئىلىياس پەيغەمبەرگە ئوخشىتىدۇ.

بىلەن مۇنازىرە قىلىشىۋاتقانلىقىنى كۆردى. ¹⁵ ئۇنى كۆرگەن پۈتۈن خالايق ئىنتايىن ھەيران بولۇشتى ۋە يۈگۈرۈپ كېلىپ ئۇنىڭ بىلەن سالاملاشتى. ¹⁶ ئۇ ئۇلاردىن ⁽¹²⁹⁾:

– ئۇلار بىلەن نېمە توغرۇلۇق مۇنازىرە قىلىشىۋاتىسىلەر، – دەپ سورىدى. ¹⁷ خالاقتىن بىرەيلەن ئۇنىڭغا:

– ئۇستاز، مەن ئوغلۇمنى سېنىڭ ئالدىڭغا ⁽¹³⁰⁾ ئېلىپ كەلدىم، چۈنكى ئۇنىڭغا گاچا قىلغۇچى بىر روھ چاپلىشىۋالغان. ¹⁸ ھەر قېتىم روھ ئۇنى چىرمىۋالسا، ئۇنى تارتىشتۇرۇپ يىقىتىدۇ ⁽¹³¹⁾، شۇنىڭ بىلەن بالىنىڭ ئاغزى كۆيۈكلىشىپ، چىشلىرى كىرىشىپ كېتىدۇ؛ قاقشال بولۇپ قالىدۇ ⁽¹³²⁾. مۇخلىسلىرىڭدىن جىننى ھەيدىۋەتكەيسىلەر دەپ تىلىدىم، بىراق ئۇلار قىلالىمىدى، – دېدى.

¹⁹ ئۇ جاۋابىن: – ئەي ئېتىقادسىز دەرۋ، سىلەر بىلەن قاچانغىچە تۇراي؟! مەن سىلەرگە يەنە قاچانغىچە سەۋر قىلاي؟ – بالىنى ئالدىمغا ئېلىپ كېلىڭلار – دېدى.

²⁰ ئۇلار بالىنى ئۇنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلدى. ئەيسانى كۆرۈش بىلەنلا روھ بالىنىڭ پۈتۈن بەدىنىنى تارتىشتۇرۇۋەتتى. بالا يىقىلىپ، ئاغزىدىن كۆيۈك چىققان پېتى يەردە يۇمىلاپ كەتتى. ²¹ ئۇ بالىنىڭ ئاتىسىدىن:

– بۇ ئىش بېشىغا كەلگىنىگە قانچە ئۇزۇن بولدى؟ – دەپ سورىدى. ئۇ: – كىچىكىدىن تارتىپ شۇنداق، ²² جىن ئۇنى ھالاك قىلىش ئۈچۈن كۆپ قېتىم ئوتقا ۋە سۇغا تاشلىدى. ئەمدى بىر ئامال قىلالىساڭ، بىزگە ئىچ ئاغرىتىپ شاپائەت قىلغايىسەن! – دېدى.

¹²⁹ «ئۇلار» مۇشۇ يەردە (1) مۇخلىسلىرىنى؛ (2) خالاقتىن ئۆزلىرىنى (3) تەۋرات ئۇستازلىرىنى كۆرسىتىشى مۇمكىن. بىزنىڭچە (2) ياكى (3) توغرا بولۇشى كېرەك؛ خالاقتىن بىرى مۇشۇ سوئالغا جاۋاب بېرىدۇ. بەزى كونا كۆچۈرمىلىرىدە «ئۇلار» نىڭ ئورنىدا «تەۋرات ئۇستازلىرى» دېيىلىدۇ. ¹³⁰ «سېنىڭ ئالدىڭغا» – شۇ كىشى مەسىھ ۋە مۇخلىسلىرىنى «بىر ئادەمدەك» دەپ قارايتتى.

بىر تەرەپتىن مۇشۇ كۆزقاراش توغرىدۇر.

¹³¹ ياكى «يەرگە يىقىتىۋېتىدۇ».

¹³² ياكى «پۈتۈن ئەزاى قېتىپ قالىدۇ».

²³ ئەيسا ئۇنىڭغا: «قىلالىساڭ!» دەيسەنغۇ! ئىشەنچتە بولغان ئادەمگە ھەممە ئىش مۇمكىندۇر! – دېدى.

²⁴ – بالىنىڭ ئاتىسى دەرھال: – مەن ئىشىنىمەن؛ ئىشەنچسىزلىكىمگە مەدەت قىلغايىسەن! – دېدى يىغلاپ ئىدا قىلىپ. ²⁵ ئەمدى ئەيسا كۆپچىلىكنىڭ يۈگۈرۈشۈپ كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ، ھېلىقى ئاپاڭ روھقا تەنبە بېرىپ: – ئەي ئادەمنى گاس ۋە گاچا قىلغۇچى روھ! بۇيرۇق قىلمەنكى، ئۇنىڭدىن چىق، ئىككىنچى كىرگۈچى بولما! – دېدى.

²⁶ شۇ ھامان جىن بىر چىرقىرىدى-دە، بالىنى دەھشەتلىك تارتىشتۇرۇپ، ئۇنىڭدىن چىقىپ كەتتى. بالا ئۆلۈكتەك يېتىپ قالدى، خالايقنىڭ كۆپىنچىسى «ئۇ ئۆلدى!» دېيىشتى. ²⁷ لېكىن ئەيسا بالىنى قولىدىن تۇتۇپ يۆلدى، بالا ئورنىدىن تۇردى.

²⁸ ئەيسا ئۆيگە كىرگەندىن كېيىن، مۇخلىسلىرى ئۇنىڭ بىلەن يالغۇز قالغاندا ئۇنىڭدىن: – بىز نېمە ئۈچۈن جىننى ھەيدىۋېتەلمىدۇق؟ – دەپ سوراقتى.

²⁹ ئۇ ئۇلارغا: – بۇ خىل جىن دۇئا ۋە روزىدىن باشقا يول بىلەن چىقىرىلماس ⁽¹³³⁾، – دېدى.

ئەيسانىڭ ئۆلۈپ تىرىلىدىغانلىقىنى يەنە ئالدىن ئېيتىشى

³⁰ ئۇلار شۇ يەردىن ئايرىلىپ، گالىلىيەدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتاتتى. بىراق ئۇ بۇنى ھېچكىمنىڭ بىلىشىنى خالىمايتتى. ³¹ چۈنكى ئۇ مۇخلىسلىرىغا: – ئىنسانئوغلى ئىنسانلارنىڭ قولىغا تاپشۇرۇلۇپ، ئۇلار ئۇنى ئۆلتۈرىدۇ. ئۆلتۈرۈلۈپ ئۈچ كۈندىن كېيىن ئۇ تىرىلىدۇ، – دېگەن تەلىمنى بېرىۋاتاتتى. ³² لېكىن مۇخلىسلار بۇ سۆزنى چۈشەنمىدى ھەمدە ئۇنىڭدىن سوراشقىمۇ پېتىنالمىدى.

ھەقىقىي ئۇلۇغ كىم؟

³³ ئۆكەپەرناھۇم شەھىرىگە كەلدى. ئۆيگە كىرگەندە ئۇ ئۇلاردىن: – يولدا نېمە توغرىسىدا مۇلاھىزىلەشتىڭلار؟ – دەپ سورىدى. ³⁴ لېكىن ئۇلار شۇڭ تۇردى، چۈنكى ئۇلار يولدا قايسىمىز ئەڭ ئۇلۇغ دەپ بىر-بىرى بىلەن مۇلاھىزىلەشكەندى.

³⁵ ئۇ ئۆلتۈرۈپ، ئون ئىككى يىلەننى يېنىغا چاقىرىپ، ئۇلارغا: – كىم بىرىنچى بولۇشنى ئىستىگەن بولسا، شۇ ھەممەيلەننىڭ ئەڭ ئاخىرقىسى ۋە ھەممەيلەننىڭ خىزمەتكارى بولسۇن، – دېدى. ³⁶ ئاندىن ئۇ كىچىك بىر بالىنى ئوتتۇرىدا تۇرغۇزدى ۋە ئۇنى قۇچىقىغا ئېلىپ تۇرۇپ، ئۇلارغا مۇنداق دېدى:

³⁷ – كىم مېنىڭ نامىمدا مۇشۇنداق كىچىك بالىنى قوبۇل قىلسا ⁽¹³⁴⁾، مېنى قوبۇل قىلغان بولىدۇ. كىم مېنى قوبۇل قىلسا، ئۇ مېنى ئەمەس، بەلكى مېنى ئەۋەتكۈچىنى قوبۇل قىلغان بولىدۇ.

قارشى تۇرماسلىقنىڭ ئۆزى قوللىغانلىقتۇر

³⁸ يۇھاننا ئۇنىڭغا:

– ئۇستاز، سېنىڭ نامىڭ بىلەن جىنلارنى ھەيدەۋاتقان بىرسىنى كۆردۇق. لېكىن ئۇ بىز بىلەن بىرگە ساڭا ئەگەشكەنلەردىن بولمىغاچقا، ئۇنى توسىتۇق، – دېدى.

³⁹ لېكىن ئەيسا: – ئۇنى توسماڭلار. چۈنكى مېنىڭ نامىم بىلەن بىر مۆجىزە ياراتقان بىرسى ئارقىدىنلا مېنىڭ ئۈستۈمدىن يامان گەپ قىلىشى مۇمكىن ئەمەس. ⁴⁰ چۈنكى بىزگە قارشى تۇرمىغانلار بىزنى قوللىغانلاردۇر. ⁴¹ چۈنكى مەن سىلەرگە شۇنى بەرھەق ئېيتىپ قويايىكى، مەسىھكە مەنسۇپ بولغانلىقىڭلار ئۈچۈن، مېنىڭ نامىمدا سىلەرگە ھەتتا بىرەر پىيالە سۇ بەرگەن كىشىمۇ ئۆز ئىناىتىغا ئېرىشمەي قالمايدۇ.

گۇناھنىڭ ئېزىتىقۇلۇقى

⁴² — لېكىن ماڭا ئېتىقاد قىلغان بۇنداق كىچىكلەردىن بىرىنى گۇناھقا پۇتلاشتۇرغان ھەرقانداق ئادەمنى، ئۇ بويىغا يوغان تۈگمەن تېشى ئېسىلغان ھالدا دېڭىزغا تاشلىۋېتىلگىنىنى ئەۋزەل بولاتتى.

⁴³ ئەگەر ئەمدى قولۇڭ سېنى گۇناھقا پۇتلاشتۇرسا، ئۇنى كېسىپ تاشلىۋەت. چۈنكى ئىككى قولۇڭ بار ھالدا دوزاخقا، يەنى ئۆچۈرۈلمەس ئوتقا كىرگىنىڭدىن كۆرە، چولاق ھالدا ھاياتلىققا كىرگىنىڭ ئەۋزەلدۇر. ⁴⁴ چۈنكى دوزاختا شۇلارنى يەيدىغان قۇرت-قوڭغۇزلار ئۆلمەيدۇ، يالقۇنلۇق ئوت ئۆچمەيدۇ. ⁽¹³⁵⁾

⁴⁵ ئەگەر ئەمدى پۈتۈڭ سېنى گۇناھقا پۇتلاشتۇرسا، ئۇنى كېسىپ تاشلىۋەت. چۈنكى ئىككى پۈتۈڭ بار ھالدا دوزاخقا، يەنى ئۆچۈرۈلمەس ئوتقا تاشلانغىنىڭدىن كۆرە، توكۇر ھالدا ھاياتلىققا كىرگىنىڭ ئەۋزەل. ⁴⁶ چۈنكى دوزاختا شۇلارنى يەيدىغان قۇرت-قوڭغۇزلار ئۆلمەيدۇ، يالقۇنلۇق ئوت ئۆچمەيدۇ. ⁴⁷ ئەگەر كۆزۈڭ سېنى گۇناھقا پۇتلاشتۇرسا، ئۇنى ئويۇپ تاشلىۋەت. ئىككى كۆزۈڭ بار ھالدا ئوتلۇق دوزاخقا تاشلانغىنىڭدىن كۆرە، سىڭار كۆزۈڭ بولۇپ خۇدانىڭ پادىشاھلىقىغا كىرگىنىڭ ئەۋزەل. ⁴⁸ چۈنكى دوزاختا شۇلارنى يەيدىغان قۇرت-قوڭغۇزلار ئۆلمەيدۇ، يالقۇنلۇق ئوت ئۆچمەيدۇ.

⁴⁹ ھەممە ئادەم ئوت بىلەن تۈزلىنىدۇ ۋە ھەر بىر قۇربانلىق تۈز بىلەن تۈزلىنىدۇ. ⁽¹³⁶⁾

¹³⁵ بەزى كونا كۆچۈرمىلەردە بۇ 44- ۋە 46-ئايەت تېپىلمايدۇ.

¹³⁶ بۇ سىرلىق جۈملە چوقۇم «لاۋ»، 13:2، «چۆل»، 23:31، «ئەز»، 24:43، «يەش»، 6:34 ۋە 20:66 ھەمدە يۇقىرىقى 42-48 ئايەتلەر بىلەن مۇناسىۋەتلىكتۇر. مەنىسى بەلكىم: — (1) گۆش-كۆكتاتلارنى تۈز بىلەن ئۇزۇن ساقلىغىلى بولغاندەك، مەسىھكە ئىشەنمىگەنلەر دوزاخنىڭ ئوتىدا «چىرىماي، ساقلىنىپ» مەڭگۈ جازالىنىدۇ؛ ياكى (2) مەسىھكە ئەگەشكەنلەر مۇشۇ دۇنيادا (تۈز يارىغا سېپىلگەندەك) جاپا-مۇشەققەت، ئازاب-ئوقۇبەت چېكىدۇ؛ ياكى (3) مەنىسى ھەر ئىككى تەرەپتىكىدەك بولىدۇ — دېمەك، ھەر بىر كىشى ئۆزىنىڭ ئەيسا مەسىھكە بولغان مۇناسىۋىتىدە مۇۋاپىق جاپا-مۇشەققەت، ئازاب-ئوقۇبەت چېكىدۇ؛ ئېتىقادچىلار مۇشۇ دۇنيادا جاپا-مۇشەققەتلەر ئارقىلىق تۈزلىنىپ پاكلىنىدۇ، ئېتىقادسىزلار دوزاختا مەڭگۈ ئازاب تارتىدۇ. بىزنىڭچە 3-مەنىسى توغرا كېلىشى مۇمكىن. رەببىمىز بۇ يەردە ھەم ئېتىقادچىلارنى ھەم ئېتىقادسىزلارنىمۇ كۆزدە تۇتىدۇ.

⁵⁰ تۇز ياخشى نەرسىدۇر. ھالبۇكى، ئەگەر تۇز ئۆز تۈزلۈقىنى يوقاتسا، ئۇنىڭغا قايتىدىن تۇز تەمىنى قانداقمۇ كىرگۈزگىلى بولىدۇ؟⁽¹³⁷⁾ ئۆزۈڭلاردا تۇز تېپىلسۇن ۋە بىر-بىرىڭلار بىلەن ئىناقلىقتا ئۆتۈڭلار.⁽¹³⁸⁾

تالاق توغرىسىدىكى تەلىم

10

¹ ئۇ ئۆيەردىن قوزغىلىپ، يەھۇدىيە ئۆلكىسى تەرەپلىرىدىن ئۆتۈپ، ئىئوردان دەرياسىنىڭ ئۇ قېتىدىكى رايونلارغىمۇ باردى. توپ-ئادەملەر يەنە ئۇنىڭ ئەتراپىغا ئولشۇۋالغانىدى. ئۇ ئادىتى بويىچە ئۇلارغا تەلىم بېرىشكە باشلىدى.² بەزى پەرىسىيلەر ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ ئۇنى قىلتاققا چۈشۈرۈش مەقسىتىدە ئۇنىڭدىن: — بىر ئادەمنىڭ ئايالىنى تالاق قىلىشى تەۋرات قانۇنىغا ئۇيغۇنمۇ؟ — دەپ سورىدى.⁽¹³⁹⁾

³ لېكىن ئۇ جاۋابەن: — مۇسا پەيغەمبەر سىلەرگە نېمە دەپ بۇيرۇغان؟ — دېدى.
⁴ ئۇلان: — مۇسا پەيغەمبەر كىشىنىڭ ئايالىنى بىر پارچە تالاق خېتى يېزىپلا تالاق قىلىشىغا رۇخسەت قىلغان، — دېيىشتى.⁽¹⁴⁰⁾

بىزنىڭچە پەقەت ئېتىقادچىلار خۇداغا ئاتىلىدىغان قۇربانلىق بولالايدۇ، شۇڭا ئايەتنىڭ بىرىنچى قىسمىدا ھەممە ئادەم، ئىككىنچى قىسمىدا ئېتىقادچىلار («قۇربانلىق» سۈپىتىدە) كۆزدە تۇتۇلىدۇ.¹³⁷ تۇز بولسا (1) تەم بېرىدۇ؛ (2) چىرىپ كېتىشتىن توسىدۇ؛ (3) زەخم-يارىلارنى ساقايتىدۇ. مۇخلىسلارنىڭ بۇ دۇنياغا بولغان رولى بۇنىڭغا ئوخشاپ كېتىشى كېرەك.¹³⁸ «ئۆزۈڭلاردا تۇز تېپىلسۇن ۋە بىر-بىرىڭلار بىلەن ئىناقلىقتا ئۆتۈڭلار» بۇ سىرلىق جۈملىنىڭ مەنىسى ئۈچۈن «مات»، 13:5، «ئەف»، 29:4، «كول»، 6:4 نى كۆرۈڭ. ئېتىقادچىلار «تۈزلۈق» بولسا ئۆزىنى پاك تۇتىدۇ، لېكىن بۇنىڭدىن ھالى چوڭلىق قىلمايدۇ — بەلكى مۇھەببىتى، خاتىرجەملىكى ۋە خۇشاللىقى بىلەن گۇناھتا تۇتۇلغانلارنى خۇدانىڭ يولىغا جەلپ قىلغۇچىلاردۇر.¹³⁹ «قىلتاققا چۈشۈرۈش مەقسىتىدە» — ئەسلىدە يەھيا پەيغەمبەر ھېرود پادىشاھقا «تالاق قىلساڭ بولمايدۇ» دەپ تەنپەي بېرىپ، ئۇنىڭ چىشىغا تېگىپ ئۆلتۈرۈلگەنىدى. شۈبھىسىزكى، پەرىسىيلەرنىڭ مەقسەتلىرىنىڭ بىرى: — ئەيسامۇ «تالاق قىلىشقا بولمايدۇ» دېسە، ھېرود پادىشاھ ئۇنى يەھياغا ئوخشاش ئۆلتۈرۈۋېتەتتى.

¹⁴⁰ ئەمرنىڭ توغرىسى «قان»، 1:24 دە تېپىلىدۇ.

يەنە «قويۇپ بېرىش» («تالاق قىلىش») توغرىسىدىكى بىر يەكۈن ئۈچۈن «1كور.» دىكى «قوشۇمچە سۆز» نىمۇ (7-باب توغرىلۇق) كۆرۈڭ.

⁵ ئەيسا ئۇلارغا:

— تاش يۈرەكلىكلىكلاردىن ئۇ سىلەرگە بۇ ئەمرنى پۈتكەن؛ ⁶ لېكىن خۇدا ئالەم ئايرىدە بولغىنىدا ئىنسانلارنى «ئەر ۋە ئايال قىلىپ ياراتتى». ⁷ «شۇ سەۋەبتىن ئەر كىشى ئاتا-ئانىسىدىن ئايرىلىدۇ، ئايالى بىلەن بىرلىشىپ ⁸ ئىككىلىسى بىر تەن بولىدۇ» ⁽¹⁴¹⁾. شۇنداق ئىكەن، ئەر-ئايال ئەمدى ئىككى تەن ئەمەس، بەلكى بىر تەن بولىدۇ. ⁹ شۇنىڭ ئۈچۈن، خۇدا قوشقاننى ئىنسان ئايرىمىسۇن، — دېدى.

¹⁰ ئۇلار ئۆيگە قايتىپ كېلىپ كىرگەندە، مۇخلىسلىرى ئۇنىڭدىن بۇ ھەقتە سورىدى. ¹¹ ئۇ ئۇلارغا:

— ئايالنى تالاق قىلىپ، باشقا بىرىنى ئەمىرگە ئالغان كىشى ئايالغا گۇناھ قىلىپ زىنا قىلغان بولىدۇ. ¹² ئېرىنى قويۇۋېتىپ، باشقا ئەرگە تەگكەن ئايالمۇ ⁽¹⁴²⁾ زىنا قىلغان بولىدۇ، — دېدى.

ئەيسانىڭ كىچىك بالىلارغا بەخت تىلىشى

¹³ قولۇڭنى تەگكۈزگەيسەن دەپ، كىشىلەر كىچىك بالىلىرىنى ئۇنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كېلىۋاتاتتى. بىراق مۇخلىسلار ئېلىپ كەلگەنلەرنى ئەيىبلىدى. ¹⁴ بۇنى كۆرگەن ئەيسا ئاچچىقلىنىپ، مۇخلىسلىرىغا:

— بالىلار ئالدىمغا كەلسۇن، ئۇلارنى توسماڭلار. چۈنكى خۇدانىڭ پادىشاھلىقى دەل مۇشۇنداقلارغا تەۋەدۇر ⁽¹⁴³⁾. ¹⁵ مەن سىلەرگە شۇنى بەرھەق ئېيتىپ قويايىكى، خۇدانىڭ پادىشاھلىقىنى سەبىي بالىلاردەك قوبۇل قىلمىسا، ئۇنىڭغا ھەرگىز كىرەلمەيدۇ، — دېدى. ¹⁶ شۇنىڭ بىلەن ئۇ بالىلارنى قۇچىقىغا ئېلىپ، ئۇلارغا قوللىرىنى تەگكۈزۈپ بەخت تىلىدى ⁽¹⁴⁴⁾.

¹⁴¹ «يار.» 24:2.

¹⁴² «ئېرىنى قويۇۋەتكەن ئايال» — يەھۇدىي جەمئىيىتىدە بۇ ئىنتايىن ئاز كۆرۈلىدىغان ئەھۋال. لېكىن يەھۇدىي ئەمەسلەر ئارىسىدا دائىم يۈر بېرەتتى. شۇڭا شۈبھىسىزكى، مەسىھنىڭ مۇشۇ يەردە كۆزدە تۇتقىنى يەھۇدىي ئەمەسلەرنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

¹⁴³ ياكى «مۇشۇنداقلاردىن تەركىب تاپقاندۇر».

¹⁴⁴ گرېك تىلىغا قارىغاندا، مۇمكىنچىلىكى باركى، ئۇ بىر-بىرلەپ قۇچاقلاپ، بالىلارغا ئايرىم-ئايرىم بەخت تىلىدى.

پۇلدارلار خۇدانىڭ پادىشاھلىقىغا كىرەلمەيدۇ؟

¹⁷ ئۇ يولغا چىققاندا، بىرسى ئۇنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ كېلىپ، ئۇنىڭ ئالدىدا تىزلىنىپ تۇرغانىدى:

– ئى ياخشى ئۇستاز، مەن قانداق قىلسام مەڭگۈلۈك ھاياتقا مۇراسلىق قىلىمەن؟ – دەپ سورىدى.

¹⁸ لېكىن ئەيسا ئۇنىڭغا:

– مېنى نېمىشقا ياخشى دەيسەن؟ پەقەت بىرىدىن، يەنى خۇدادىن باشقا ھېچكىم ياخشى ئەمەستۇر. ¹⁹ سەن تەۋراتتىكى «زىنا قىلما، قاتىللىق قىلما، ئوغرىلىق قىلما، يالغان گۇۋاھلىق بەرمە، خىيانەت قىلما، ئاتا-ئانىڭنى ھۆرمەت قىل»⁽¹⁴⁵⁾ دېگەن پەرھىز-پەرزلەرنى بىلىسەن، – دېدى.

²⁰ ئۇ ئادەم جاۋابەن: – ئۇستاز، بۇلارنىڭ ھەممىسىگە كىچىكىمدىن تارتىپ ئەمەل قىلىپ كېلىۋاتىمەن، – دېدى.

²¹ ئەيسانىڭ ئۇنىڭغا قاراپ مۇھەببىتى قوزغالدى ۋە ئۇنىڭغا:

– سەندە يەنە بىر ئىش كەم. بېرىپ پۇتۇن مال-مۈلكىڭنى سېتىپ، پۇلنى يوقسۇللارغا بەرگىن ۋە شۇنداق قىلساڭ، ئەرىشتە خەزىنەڭ بولىدۇ؛ ئاندىن كېلىپ كرىستنى كۆتۈرۈپ ماڭا ئەگەشكىن!⁽¹⁴⁶⁾ – دېدى.

²² لېكىن مۇشۇ سۆزنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭ چىرايى تۇتۇلۇپ، قايغۇغا چۆمۈپ ئۇ يەردىن كەتتى. چۈنكى ئۇنىڭ مال-دۇنياسى ناھايىتى كۆپ ئىدى.

²³ ئاندىن ئەيسا چۆرىسىگە سەپىلىپ قاراپ، مۇخلىسلىرىغا:

– مال-دۇنياسى كۆپلەرنىڭ خۇدانىڭ پادىشاھلىقىغا كىرىشى نېمىدېگەن تەسلىكتە بولىدۇ-ھە! – دېدى.

¹⁴⁵ مۇشۇ ئەمەللەر «مىس»، 16-12:20، «قان»، 16:5-20 ۋە 14:24 دە تېپىلىدۇ.

¹⁴⁶ بەزى كونا كۆچۈرمىلەردە «كرىست كۆتۈرۈپ» دېگەن سۆز تېپىلمايدۇ. «كرىست كۆتۈرۈش» دېگەن ئۇقۇم توغرىسىدا «مات»، 38:10 دىكى ئىزاھات ۋە باشقا ئىزاھاتلارنى كۆرۈڭ.

«ئەيسانىڭ ئۇنىڭغا قاراپ مۇھەببىتى قوزغالدى» دېگەن سۆزىگە قارىغاندا، مۇمكىنچىلىكى باركى، مەڭگۈلۈك ھاياتنى ئىزدىگەن ياش باي يىگىت دەل ماركۇسنىڭ ئۆزى ئىدى. بۇ يىگىت ماركۇس بولمىسا، «ئەيسانىڭ مۇھەببىتى» توغرىلىق قانداقمۇ خەۋەر تاپالايدۇ؟

²⁴ مۇخلىسلار ئۇنىڭ سۆزلىرىگە ئىنتايىن ھەيران بولۇشتى، لېكىن ئەيسا ئۇلارغا يەنە جاۋابەن:

– بالىلىرىم، مال-مۈلۈككە تايانغانلار ئۈچۈن خۇدانىڭ پادىشاھلىقىغا كىرىش نېمىدېگەن تەس-ھە! ⁽¹⁴⁷⁾ ²⁵ تۆگىنىڭ يىگىنىنىڭ كۆزىدىن ئۆتۈشى باي ئادەمنىڭ خۇدانىڭ پادىشاھلىقىغا كىرىشىدىن ئاساندىر! – دېدى.

²⁶ ئۇلار بۇنى ئاڭلاپ ئىنتايىن بەك ھەيران بولۇشۇپ، بىر-بىرىدىن: – ئۇنداقتا، كىم نىجاتقا ئېرىشەلەيدۇ؟ – دەپ سوراشتى. ²⁷ ئەيسا ئۇلارغا قاراپ:

– بۇ ئىش ئىنسان بىلەن ۋۇجۇدقا چىقىشى مۇمكىن ئەمەس، لېكىن خۇدا ئۈچۈن مۇمكىن ئەمەس بولمايدۇ؛ چۈنكى خۇداغا نىسبەتەن ⁽¹⁴⁸⁾ ھەممە ئىش مۇمكىن بولىدۇ، – دېدى.

²⁸ – بۇنىڭ بىلەن پېتىرۇس ئۇنىڭغا:

مانا، بىز بولساق، ھەممىنى تاشلاپ ساڭا ئەگەشتۇق؟! – دېگىلى تۇردى.

²⁹ – ئەيسا ئۇنىڭغا جاۋابەن مۇنداق دېدى:

– مەن سىلەرگە بەرھەق شۇنى ئېيتىپ قويايىكى، مەن ئۈچۈن ۋە خۇش خەۋەر ئۈچۈن ئۆيى، ئاكا-ئۇكىلىرى، ئاچا-سىڭىللىرى، ئاتىسى، ئانىسى، ئايالى، بالىلىرى ياكى يەر-زېمىنلىرىدىن ۋاز كەچكەنلەرنىڭ ھەممىسى ³⁰ بۇ زاماندا بۇلارنىڭ يۈز ھەسسىسىگە، يەنى ئۆي، ئاكا-ئۇكا، ئاچا-سىڭىل، ئانا، بالىلار ۋە يەر-زېمىنلارغا (زىيانكەشلىكلەر قوشۇلغان ھالدا) مۇيەسسەر بولماي قالمايدۇ ۋە كېلىدىغان زاماندىمۇ مەڭگۈلۈك ھاياتقا ئېرىشمەي قالمايدۇ. ³¹ لېكىن شۇ چاغدا نۇرغۇن ئالدىدا تۇرغانلار ئارقىغا ئۆتىدۇ، نۇرغۇن ئارقىدا تۇرغانلار ئالدىغا ئۆتىدۇ.

¹⁴⁷ بەزى كونا كۆچۈرمىلەردە مۇشۇ يەردە «مال-مۈلۈكلەرگە تايانغانلار ئۈچۈن» دېگەن سۆز تېپىلمايدۇ.

¹⁴⁸ گرېك تىلىدا: «خۇدا بىلەن».

ئەيسانىڭ ئۆلۈپ تىرىلىدىغانلىقىنى يەنە ئالدىن ئېيتىشى

³² ئۇلار يېرۇسالېمغا چىقىدىغان يولدا ئىدى، ئەيسا ھەممىنىڭ ئالدىدا كېتىۋاتاتتى. مۇخلىسلىرى⁽¹⁴⁹⁾ بەك ھەيران ئىدى ھەمدە ئۇنىڭغا ئەگەشكەنلەرمۇ قورقۇنۇپ ئىچىدە كېتىۋاتاتتى⁽¹⁵⁰⁾. ئەيسا ئون ئىككى يەنە ئۆز يېنىغا تارتىپ، ئۇلارغا ئۆز بېشىغا چۈشىدىغانلىرىنى ئۇقتۇرۇشقا باشلاپ: ³³ — مانا بىز ھازىر يېرۇسالېمغا چىقىپ كېتىۋاتىمىز. ئىنسانئوغلى باش كاھىنلار ۋە تەۋرات ئۇستازلىرىغا تاپشۇرۇلىدۇ. ئۇلار ئۇنى ئۆلۈمگە مەھكۇم قىلىدۇ ۋە يات ئەللىكلەرگە تاپشۇرىدۇ. ³⁴ ئۇلار بولسا ئۇنى مەسخىرە قىلىپ، قامچىلاپ⁽¹⁵¹⁾، ئۇنىڭ ئۈستىگە تۆكۈرىدۇ ۋە ئۇنى ئۆلتۈرىدۇ. لېكىن ئۈچ كۈندىن كېيىن ئۇ قايتا تىرىلىدۇ، — دېدى.

ياقۇپ بىلەن يۇھاننانىڭ تەلىپى

³⁵ زەبەدىينىڭ ئوغۇللىرى ياقۇپ بىلەن يۇھاننا ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ: — ئۇستاز، سەندىن نېمە تىلىسەك ئورۇنداپ بەرسەك، دەپ ئۆتۈنمىز، — دېيىشتى.
³⁶ ئۇ ئۇلارغا: — سىلەرگە نېمە قىلىپ بېرىشىمنى خالايسىلەر؟ — دېدى.
³⁷ — سەن شان-شەرىپىڭدە بولغىنىڭدا، بىرىمىزنى ئوڭ يېنىڭدا، بىرىمىزنى سول يېنىڭدا ئولتۇرغۇزغايىسەن، — دېيىشتى ئۇلار.
³⁸ — ئەيسا ئۇلارغا جاۋابەن: — نېمە تەلەپ قىلغانلىقىڭلارنى

¹⁴⁹ «مۇخلىسلىرى» مۇشۇ يەردە گرېك تىلىدا «ئۇلار» بىلەن بىلدۈرۈلىدۇ.

¹⁵⁰ ئۇلارنىڭ ھەيران قېلىش ياكى قورقۇنۇپ بولۇشنىڭ سەۋەبى: (1) ئۇ ئادەتتىكىدەك ئۇلار بىلەن بىللە ماگماي، بەلكىم نامەلۇم سەۋەبتىن ئالدىدا يالغۇز ماڭاتتى؛ (2) ئۇ خەتەر يۈز بېرىش مۇمكىنچىلىكى بولغان شۇ شەھەرگە ئالدىراپ كېتىۋاتىدۇ.

¹⁵¹ رىم ئىمپېرىيەسىدە جازا قامچىلىرى بىرنەچچە تاسمىلىق بولۇپ، ھەربىر تاسمىغا قوغۇشۇن ۋە ئۈستىخان پارچىلىرى باغلانغان بولىدۇ. قامچىلىغان ۋاقىتدا جازالانغۇچى يالڭاچلىنىپ، يەرگە تىزلاندۇرۇلۇپ، ئىككى يېنىدا تۇرغان لەشكەر ئۇنى قامچىلايتتى. جازالانغۇچى بەزى ۋاقىتلاردا ھەتتا مۇشۇ قامچىلاشتىن ئۆلەتتى.

بىلمەيۋاتىسىلەر. مەن ئىچىدىغان قەدەمنى ئىچەلمەسلىرى⁽¹⁵²⁾؟ مەن قوبۇل قىلىدىغان چۆمۈلدۈرۈشنى سىلەرمۇ قوبۇل قىلالامسىلەر؟⁽¹⁵³⁾

39 — قىلالايمىز، — دېيىشتى ئۇلار.

ئەيسا ئۇلارغا:

— دەرۋەقە، مەن ئىچىدىغان قەدەمنى سىلەرمۇ ئىچىسىلەر ۋە مەن قوبۇل قىلىدىغان چۆمۈلدۈرۈلۈش بىلەن چۆمۈلدۈرۈلسىلەر.⁴⁰ بىراق ئوڭ ياكى سول يېنىمدا ئولتۇرۇشقا نېسىپ بولۇش مېنىڭ ئىلكىمدە ئەمەس؛ بەلكى كىملىرىگە تەييارلانغان بولسا، شۇلارغا بېرىلىدۇ، — دېدى.

41 بۇنىڭدىن خەۋەر تاپقان قالغان ئون مۇخلىس ياقۇپ بىلەن يۇھاننادىن خاپا بولۇشقا باشلىدى.⁴² لېكىن ئەيسا ئۇلارنى يېنىغا چاقىرىپ، مۇنداق دېدى:

— سىلەرگە مەلۇمكى، يات ئەللەر⁽¹⁵⁴⁾ ئۈستىدىكى ھۆكۈمران دەپ ھېسابلانغانلار قول ئاستىدىكى خەلق ئۈستىدىن بۇيرۇقۋازلىق قىلىپ ھاكىمىيەت يۈرگۈزىدۇ، ۋە ھوقۇقدارلىرى ئۇلارنى خوجاينىلارچە ئىدارە قىلىدۇ.⁴³ بىراق سىلەرنىڭ ئاراڭلاردا بۇنداق ئىش بولمايدۇ؛ بەلكى سىلەردىن كىم مەرتىۋىلىك بولۇشنى خالىسا، ئۇ سىلەرنىڭ خىزمىتىڭلاردا بولسۇن؛⁴⁴ ۋە كىم ئاراڭلاردا بىرىنچى بولۇشنى ئىستىسە، ئۇ ھەممە ئادەمنىڭ قولى بولسۇن.⁴⁵ چۈنكى ئىنسانئوغلۇمۇ دەرۋەقە شۇ يولدا كۆپچىلىك مېنىڭ خىزمىتىمدە بولسۇن دېمەي، بەلكى كۆپچىلىكنىڭ خىزمىتىدە بولاي ۋە جېنىمنى پىدا قىلىش بەدىلىگە نۇرغۇن ئادەملەرنى ھۆرلۈككە چىقىراي دەپ⁽¹⁵⁵⁾ كەلدى.

¹⁵² بۇ ئايەتتىكى «قەدەھ» دېگەن سۆز، ئەيسانىڭ تارتىدىغان ئازاب-ئوقۇبىتى ۋە كرىستىنكى ئۆلۈمىنى كۆزدە تۇتىدۇ.

¹⁵³ مەسىھ كۆرسەتكەن بۇ «چۆمۈلدۈرۈش» شۈبھىسىزكى، ئۆز ئۆلۈمىدۇر. «ئەفەسۇسلۇقلارغا» دىكى «قوشۇمچە سۆز» بىمىزدە يازغان «چۆمۈلدۈرۈش» توغرىلىق ئىزاھاتلىرىمىزنى كۆرۈڭ.

¹⁵⁴ «يات ئەللەر» — مۇشۇ سۆز ئادەتتە يەھۇدىي ئەمەسلىرىنى كۆرسىتىدۇ. لېكىن مۇشۇ يەردە ئېتىقادسىز، خۇدانى تونۇمايدىغان دۇنيادىكى ئەللەرنى تەكىتلەيدۇ.

¹⁵⁵ نېمىدىن «ئازاد قىلىش» — گۇناھتىن ئازاد قىلىشتۇر.

قارىغۇ بارتىماينىڭ كۆزىنىڭ ساقايتىلىشى

⁴⁶ ئۇلار يېرىخو شەھىرىگە كەلدى. ئەيسا مۇخلىسلىرى ۋە زور بىر توپ ئادەملەر بىلەن بىللە يېرىخودىن چىققان ۋاقىتتا، تىماينىڭ بارتىماي ئىسىملىك قارىغۇ⁽¹⁵⁶⁾ ئوغلى يول بويىدا ئولتۇرۇپ، تىلەمچىلىك قىلىۋاتاتتى. ⁴⁷ ئۇ «ناسارەتلىك ئەيسا» نىڭ ئۆيەردە ئىكەنلىكىنى ئاڭلاپ: — ئى داۋۇتنىڭ ئوغلى⁽¹⁵⁷⁾ ئەيسا، ماڭا رەھىم قىلغايىسەن! — دەپ توۋلاشقا باشلىدى.

⁴⁸ نۇرغۇن ئادەملەر ئۇنى «ئۇن چىقارما» دەپ ئەيىبلىدى. لېكىن ئۇ: — ئى داۋۇتنىڭ ئوغلى، ماڭا رەھىم قىلغايىسەن، — دەپ تېخىمۇ ئۈنلۈك توۋلىدى. ⁴⁹ ئەيسا توختاپ: — ئۇنى چاقىرىڭلار، — دېدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار قارىغۇنى چاقىرىپ ئۇنىڭغا:

— يۈرەكلىك بول! ئورنىڭدىن تۇر، ئۇ سېنى چاقىرىۋاتىدۇ! — دېيىشتى. ⁵⁰ ئۇ ئادەم چاپىنىنى سېلىپ تاشلاپ، ئورنىدىن دەس تۇرۇپ ئەيسانىڭ ئالدىغا كەلدى. ⁵¹ ئەيسا جاۋابەن ئۇنىڭدىن: — سەن مېنى نېمە قىل دەيسەن؟ — دەپ سورىدى. قارىغۇ:

— ئى ئىگەم⁽¹⁵⁸⁾، قايتا كۆرىدىغان بولسامىدى! — دېدى. ⁵² ئەيسا ئۇنىڭغا: — يولۇڭغا قايتساڭ بولىدۇ، ئېتىقادىڭ سېنى ساقايتتى، — دېۋىدى، ئۇ شۇئان كۆرەلەيدىغان بولدى ۋە يول بويى ئەيساغا ئەگىشىپ ماڭدى.

¹⁵⁶ «قارىغۇ» — گرېك تىلىدا «ھېلىقى قارىغۇ» دېيىلىدۇ — دېمەك، بارتىماي جامائەتلەر ئىچىدە كۆپ ئادەملەرگە تونۇش ئىدى.

¹⁵⁷ تەۋراتتىكى پەيغەمبەرلەرنىڭ بېشارەتلىك يازمىلىرى بويىچە مەسىھ داۋۇت پادىشاھنىڭ ئەۋلادلىرىدىن بولۇشى كېرەك ئىدى. شۇڭا «داۋۇتنىڭ ئوغلى» مەسىھنىڭ يەنە بىر ئاتىلىشى ئىدى.

¹⁵⁸ «ئىگەم» مۇشۇ يەردە گرېك تىلىدا ئىنتايىن چوڭقۇر ھۆرمەتتى ئىپادىلەيدىغان «راببونى» دېگەن سۆز بىلەن ئىپادىلىنىدۇ.

ئەيسانىڭ يېرۇسالېمغا تەنتەنىلىك كىرىشى

11

²⁻¹ ئۇلار يېرۇسالېمغا يېقىنلىشىپ، زەيتۇن تېغىنىڭ ئېتىكىدىكى

بەيت-فاگى ۋە بەيت-ئانىيا يېزىلىرىغا يېقىن كەلگەندە، ئۇ

ئىككى مۇخلىسغا ئالدىن ماڭدۇرۇپ ئۇلارغا:

– سىلەر ئۇدۇلۇڭلاردىكى يېزىغا بېرىڭلار. يېزىغا كىرىپلا، ئادەم بالىسى

مىنىپ باقمىغان، باغلاقلق بىر تەخەينى كۆرسىلەر. ئۇنى يېشىپ بۇ

يەرگە يېتىلەپ كېلىڭلار⁽¹⁵⁹⁾. ³ ئەگەر بىرسى سىلەردىن: «نېمىشقا بۇنداق

قىلىسىلەر؟» دەپ سوراپ قالسا، «رەينىڭ بۇنىڭغا ھاجىتى چۈشتى ۋە ئۇ

ھېلىلا ئۇنى بۇ يەرگە ئەۋەتىپ بېرىدۇ⁽¹⁶⁰⁾» – دەڭلار، – دەپ تاپىلىدى.

⁴ ئۇلار كېتىپ ئاچا يول ئۈستىدىكى ئۆينىڭ دەرۋازىسى سىرتىدا

باغلاغلىق تۇرغان بىر تەخەينى كۆردى⁽¹⁶¹⁾. ئۇلار تانىنى يەشتى. ⁵ ئۇ يەردە

تۇرغانلاردىن بەزىلەر:

– تەخەينى يېشىپ نېمە قىلىسىلەر؟ – دېيىشتى. ⁶ مۇخلىسلار

ئەيسانىڭ بۇيرۇغىنىدەك جاۋاب بەردى، ھېلىقى كىشىلەر ئۇلارغا يول قويدى.

⁷ مۇخلىسلار تەخەينى ئەيسانىڭ ئالدىغا يېتىلەپ كېلىپ، ئۈستىگە ئۆز

يېپىنچا-چاپانلىرىنى تاشلىدى؛ ئۇ ئۈستىگە مىندى. ⁸ ئەمدى نۇرغۇن

كىشىلەر يېپىنچا-چاپانلىرىنى يولغا پايانداز قىلىپ سالدى؛ باشقىلىرى

دەرەخلەردىن شاخ-شۇمىلارنى كېسىپ يولغا يايىدى⁽¹⁶²⁾. ⁹ ئالدىدا ماڭغان ۋە

كەينىدىن ئەگەشكەنلەر: –

¹⁵⁹ «ئادەم بالىسىنىڭ (تېخى) مىنىپ باقمىغان بىر تەخەي»گە خاتىرجەم مىنىشى ئادەتتە

مۇمكىن ئەمەس، ئەلۋەتتە.

¹⁶⁰ باشقا بىرخىل تەرجىمىسى «ئۇ دەرھال سىلەرگە يېتىلىپ قويدۇ».

¹⁶¹ ئادەتتە كۆچلەر ئىنتايىن تار بولغاچقا، مال-چارۋىلار كۆچىدا باغلاپ قويۇلمايتتى. تەخەينىڭ

«ئاچا يول»دا باغلاغلىق بولۇشى خۇدانىڭ ئىرادىسىنىڭ ئۇلارنىڭ ئۇنى ئېلىپ مېڭىشى ئوغرىلىقچە

ئىش بولمىسۇن دېگەنلىكىنى ئىسپاتلايدۇ.

¹⁶² بەزى كونا كۆچۈرمىلەردە «ئېتىزلاردىن كەسكەن شاخ-شۇمىلارنى يولغا پايانداز قىلىپ

سالدى» دەپ ئوقۇلىدۇ.

«ھوساننا! پەرۋەردىگارنىڭ نامىدا كەلگۈچىگە مۇبارەك بولسۇن!»¹⁰ ئاتىمىز داۋۇتنىڭ كېلىدىغان پادىشاھلىقىغا مۇبارەك بولسۇن! ئەرىشەلادا تەشەككۈر-ھوسانلار ئوقۇلسۇن!⁽¹⁶³⁾» - دەپ ۋارقىرىشاتتى.

¹¹ ئۇ يېرۇسالېمغا بېرىپ ئىبادەتخانا⁽¹⁶⁴⁾ ھويلىلىرىغا كىردى؛ ۋە ئەتراپىدىكى ھەممىنى كۆزدىن كەچۈرگەندىن كېيىن، ۋاقىت بىر يەرگە بېرىپ قالغاچقا، ئون ئىككەيلەن بىلەن بىللە يەنە بەيت-ئانىياغا چىقتى.

مېۋىسىز ئەنجۈر دەرىخىنىڭ لەنەتكە قېلىشى

¹² ئەتىسى، ئۇلار بەيت-ئانىيادىن چىققاندا، ئۇنىڭ قورسىقى ئېچىپ كەتكەنىدى. ¹³ يىراقتىكى يوپۇرماقلىق بىر تۈپ ئەنجۈر دەرىخىنى بايقاپ، ئۇنىڭدىن بىرەر مېۋە تاپالارمەنمىكەن دەپ يېنىغا باردى؛ لېكىن تۇۋىگە كەلگەندە يوپۇرماقتىن باشقا ھېچ نەرسە تاپالمىدى. چۈنكى بۇ ئەنجۈر پىشىدىغان پەسىل ئەمەس ئىدى⁽¹⁶⁵⁾. ¹⁴ ئۇ دەرەخكە سۆز قىلىپ:

- بۇنىڭدىن كېيىن مەڭگۈ ھېچكىم سەندىن مېۋە يېمىگەي! - دېدى. مۇخلىسلىرىمۇ بۇنى ئاڭلىدى.

¹⁶³ بۇ سۆزلەر «زەب»، 25:118-26 دىكى بېشارەتتىن ئېلىنغان. «ھوساننا» دېگەن سۆز «قۇتقۇزغايىسەن، ئى پەرۋەردىگار» دېگەن مەنىدە. ئىنجىل دەۋرىگە كەلگەندە مەنىسى «خۇداغا تەشەككۈر-مەدھىيە» مۇ بولۇپ قالغانىدى. «زەبۇر» 118-كۈيىدىكى ئىزاھاتلارنىمۇ كۆرۈڭ.

ئوقۇرمەنلەرنىڭ ئېسىدە باركى، «مۇبارەك» دېگەن سۆزنىڭ «بەخت-بەرىكەت كۆرسۈن!» ياكى «بەخت-بەرىكەتلىك بولسۇن!» دېگەن تۈپ مەنىسى بار.

¹⁶⁴ يېرۇسالېمدىكى بۇ چوڭ ئىبادەتخانا توغۇلۇق «تەبىرلەر» ۋە «ھاگاي» دىكى «قوشۇمچە سۆز»-مىزنى كۆرۈڭ.

¹⁶⁵ قانائان (پەلەستىن)دىكى ئەنجۈر دەرەخلىرىدە يوپۇرماق بولسا، مېۋىمۇ بولۇشى كېرەك. بۇ ئەنجۈر دەرەخىدە كۆرۈنگەن كارامەت مۆجىزە روھىي بىر ھەقىقەتنى سۈرەتلەپ بېرىدۇ، ئەلۋەتتە.

ئەيسانىڭ ئىبادەتخانىنى تەرتىپكە سېلىشى

¹⁵ ئۇلار يېرۇسالېمغا كەلدى؛ ئۇ ئىبادەتخانا⁽¹⁶⁶⁾ ھويلىلىرىغا كىرىپ، ئۇ يەردە ئېلىم-سېتىم قىلىۋاتقانلارنى ھەيدەشكە باشلىدى ۋە پۇل تېگىشكۈچىلەرنىڭ شەرەلىرىنى، پاختەك-كەپتەر ساتقۇچىلارنىڭ ئورۇندۇقلىرىنى ئۆرۈۋەتتى⁽¹⁶⁷⁾؛
¹⁶ ۋە ھېچكىمنىڭ ھېچقانداق مال-بۇيۇملارنى ئىبادەتخانا ھويلىلىرىدىن كۆتۈرۈپ ئۆتۈشىگە يول قويمىدى.¹⁷ ئۇ خەلققە:
 — مۇقەددەس يازمىلاردا: «مېنىڭ ئۆيۈم بارلىق ئەللەر ئۈچۈن دۇئا-تىلاۋەتخانا دەپ ئاتىلىدۇ» دەپ پۈتۈلگەن ئەمەسمۇ؟ لېكىن سىلەر ئۇنى بۇلاڭچىلارنىڭ ئۆيىسىغا ئايلاندۇرۇۋەتتىڭلار!⁽¹⁶⁸⁾ — دەپ تەلىم باشلىدى.
¹⁸ باش كاھىنلار ۋە تەۋرات ئۇستازلىرى بۇنى ئاڭلاپ، ئۇنى يوقىتىشنىڭ چارىسىنى ئىزدەشكە باشلىدى؛ پۈتكۈل خالايق ئۇنىڭ تەلىمىگە تەئەججۇپلىنىپ قالغاچقا، ئۇلار ئۇنىڭدىن قورقاتتى.
¹⁹ كەچقۇرۇن، ئۇ مۇخلىسلىرى بىلەن شەھەرنىڭ سىرتىغا چىقىپ كەتتى⁽¹⁶⁹⁾.

¹⁶⁶ ئىبادەتخانا — ئەينى چاغدا، يەھۇدىيلارنىڭ نۇرغۇن ئىبادەتخانىلىرى (سناگوگىلار) بولۇپ، بۇ يەھۇدىيلارنىڭ ئەڭ كۆپ يىغىلىپ ئىبادەت قىلىدىغان جايى ئىدى. خۇدانىڭ ئەمرى بويىچە، پەقەت يېرۇسالېمدىكى بۇ مەركىزىي ئىبادەتخانىدىلا قۇربانلىق قىلسا توغرا بولاتتى.
¹⁶⁷ ئىبادەتخانا ھويلىلىرىدا سېتىلغان ھايۋان ۋە ئۇچار-قاناتلار خەلقنىڭ قۇربانلىق قىلىشى ئۈچۈن ئىدى. ئىبادەتخانىغا سەدىقە بەرگۈچىلەر پۇلنى يەرلىك پۇلغا تېگىشكەندىن كېيىن بېرىشى كېرەك ئىدى.

¹⁶⁸ «يەش.» 7:56 ۋە «يەر.» 11:7 نى كۆرۈڭ. ئەيسانىڭ «بۇلاڭچىلارنىڭ ئۆيىسى» دېگەن سۆزى ئىككى بىسلىق بولۇپ، بىر تەرەپتىن باش كاھىنلارنىڭ سودىگەرلەرگە قۇربانلىقلارنى سېتىش ھوقۇقىنى سېتىپ بەرگەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ؛ ئىككىنچىدىن، بۇ كاھىنلارنىڭ خەلقنىڭ خۇدانىڭ ھەقىقىتىنى ئاڭلاش پۇرسىتىنى بۇلاپ، ئۇنىڭ ئورنىغا ئۆزلىرىنىڭ مەرتىۋىسىنى يۇقىرى كۆتۈرۈدىغان ھەر تۈرلۈك قائىدە-يوسۇنلارنى ئۇلارنىڭ بويىغا ئارتىپ قويغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ.
¹⁶⁹ «ئۇ مۇخلىسلىرى بىلەن» — گرېك تىلىدا «ئۇلار». باشقا بىرخىل تەرجىمىسى: «كەچقۇرۇنلىرى، ئەيسا بىلەن مۇخلىسلىرى شەھەرنىڭ سىرتىغا چىقىپ كېتەتتى». ئىشلار دەرۋەقە ھەر كۈنى شۇنداق بولاتتى.

ئەنجۇر دەرىخىدىن ئېلىنىدىغان ئىبرەت

²⁰ ئەتىسى سەھەردە، ئۇلار ئەنجۇر دەرىخىنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ،
دەرەخنىڭ يىلتىزىدىن قۇرۇپ كەتكەنلىكىنى بايقاشتى. ²¹ دەرەخنىڭ
ھالىتىنى ئېسىگە كەلتۈرگەن پېترۇس:

– ئۇستاز! ⁽¹⁷⁰⁾ قارا، سەن قارىغان ئەنجۇر دەرىخى قۇرۇپ كېتىپتۇ! – دېدى.

²² ئەيسا ئۇلارغا جاۋابەن مۇنداق دېدى:

– خۇدانىڭ ئىشەنچىدە بولۇڭلار. ⁽¹⁷¹⁾ ²³ مەن سىلەرگە شۇنى بەرھەق
ئېيتىپ قويايىكى، كىمدەكىم بۇ تاغقا: بۇ يەردىن كۆتۈرۈلۈپ دېڭىزغا تاشلان!»
دېسە ۋە شۇنداقلا قەلبىدە ھېچ گۇمان قىلماي، بەلكى ئېيتقانىنىڭ ئەمەلگە
ئېشىشىغا ئىشەنچ بار بولسا، ئۇ ئېيتقان ئىش ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەمەلگە ئاشىدۇ.
²⁴ شۇ سەۋەبتىن مەن سىلەرگە شۇنى ئېيتىمەنكى، دۇئا بىلەن تىلىگەن ھەر بىر
نەرسە بولسا، شۇنىڭغا ئېرىشىم، دەپ ئىشىنىڭلار. شۇندا، تىلىگىنىڭلار
ئەمەلگە ئاشىدۇ.

²⁵ ۋە ئورۇنۇڭلاردىن تۇرۇپ دۇئا قىلغىنىڭلاردا، بىرەر سىگە غۇمىڭلار
بولسا، ئۇنى كەچۈرۈڭلار. شۇنىڭ بىلەن ئەرشتىكى ئاتاڭلارمۇ سىلەرنىڭ
گۇناھلىرىڭلارنى كەچۈرۈم قىلىدۇ. ²⁶ لېكىن سىلەر باشقىلارنى كەچۈرۈم
قىلمىساڭلار، ئەرشتىكى ئاتاڭلارمۇ سىلەرنىڭ گۇناھلىرىڭلارنى كەچۈرۈم
قىلمايدۇ. ⁽¹⁷²⁾

ئەيسانىڭ ھوقۇقىنىڭ سۈرۈشتۈرۈلۈشى

²⁷ ئۇلار يېرۇسالېمغا قايتىدىن كىردى. ئۇ ئىبادەتخانا ھويلىلىرىدا ئايلىنىپ
يۈرگەندە، باش كاھىنلار، تەۋرات ئۇستازلىرى ۋە ئاقساقاللار ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ:

¹⁷⁰ «ئۇستاز» – گرېك تىلىدا «راببى».

¹⁷¹ گرېك تىلىدا «خۇدانىڭ ئىشەنچىگە ئىگە بولۇڭلار».

¹⁷² بەزى كونا كۆچۈرمىلەردە مۇشۇ 26-ئايەت تېپىلمايدۇ. نېمىلا بولمىسۇن، بۇ ئايەت ھەقىقەتتۇر.
«مات.» 15:6 نى كۆرۈڭ.

²⁸ - سەن قىلىۋاتقان بۇ ئىشلارنى قايسى ھوقۇققا تايىنىپ قىلىۋاتىسەن؟ ساڭا بۇ ئىشلارنى قىلىش ھوقۇقىنى كىم بەرگەن؟ - دەپ سورىدى.

²⁹ ئەيسا ئۇلارغا جاۋابەن:

- مەنمۇ سىلەردىن بىر سوئال سوراي. سىلەر ئۇنىڭغا جاۋاب بەرسەڭلار، مەنمۇ بۇ ئىشلارنى قايسى ھوقۇققا تايىنىپ قىلىۋاتقانلىقىمنى ئېيتىپ بېرىمەن:

³⁰ - يەھيا يۈرگۈزگەن چۆمۈلدۈرۈش بولسا، ئەرشتىنمۇ، ياكى ئىنسانلاردىنمۇ؟ ماڭا جاۋاب بەرسەڭلارچۇ!

³¹ ئۇلار ئۆزئارا مۇلاھىزە قىلىشىپ:

- ئەگەر «ئەرشتىن كەلگەن» دېسەك، ئۇ بىزگە: «ئۇنداقتا، سىلەر نېمە ئۈچۈن يەھياغا ئىشەنمىدىڭلار؟» دەيدۇ⁽¹⁷³⁾. ³² ئەگەر: «ئىنسانلاردىن كەلگەن» دېسەك،... بولمايدۇ! - دېيىشتى (كۆپچىلىك يەھيانى پەيغەمبەر دەپ قارىغاچقا، ئۇلار خەلقىتىن قورقاتتى).

³³ بۇنىڭ بىلەن، ئۇلار ئەيساغا:

بىلمەيمىز، - دەپ جاۋاب بېرىشتى.

- ئۇنداقتا، مەنمۇ بۇ ئىشلارنى قايسى ھوقۇققا تايىنىپ قىلىۋاتقانلىقىمنى ئېيتمايمەن، - دېدى ئۇ ئۇلارغا.

رەزىل ئىجارىكەشلەر ھەققىدىكى تەمسىل

12

¹ ئاندىن، ئۇ ئۇلارغا تەمسىللەر بىلەن سۆزلەشكە باشلىدى:

- بىر كىشى بىر ئۈزۈمزارلىق بەرپا قىلىپ، ئەتراپىنى چىتلاپتۇ؛

ئۇ بىر شاراب كۆلچىكى قېزىپتۇ ۋە بىر كۆزەت مۇنارىنى ياساپتۇ. ئاندىن ئۇ ئۈزۈمزارلىقنى باغۋەنلەرگە ئىجارىگە بېرىپ، ئۆزى ياقا يۇرتقا كېتىپتۇ. ² ئۈزۈم پەسلى كەلگەندە، باغۋەنلەردىن ئۈزۈمزارلىقتىكى مېۋىلەردىن تېگىشلىكىنى ئەكىلىش ئۈچۈن بىر قۇلىنى ئۇلارنىڭ يېنىغا ئەۋەتىپتۇ.

¹⁷³ مۇشۇ دىنىي ئەربابلارنىڭ ھەممىسى ئەسلىدە يەھيا پەيغەمبەرنىڭ يەتكۈزگەن خەۋىرىگە جاۋابەن: «بىزگە توۋا قىلىش كېرەك ئەمەس» دېگەن ۋە يەھيا «مېنىڭ كەينىمدە كېلىدىغان» دەپ كۆرسەتكەن مەسىھنىڭ كېلىشىگە ئىشەنمەي، ئۇنىڭ چۆمۈلدۈرۈشىنى رەت قىلغانىدى، ئەلۋەتتە.

³ لېكىن ئۇلار ئۇنى تۇتۇۋېلىپ دۇمبالاپ، قۇرۇق قول قايتۇرۇپتۇ. ⁴ خوجاينى يەنە بىر قولىنى ئۇلارنىڭ يېنىغا ئەۋەتىپتۇ. ئۇنى بولسا ئۇلار چالما-كېسەك قىلىپ، باش-كۆزىنى يېرىپ، ھاقارەتلەپ قايتۇرۇپتۇ. ⁵ خوجاينى يەنە بىرسىنى ئەۋەتىپتۇ. لېكىن ئۇنى ئۇلار ئۆلتۈرۈپتۇ. يەنە تولا قۇللارنى ئەۋەتىپتۇ، لېكىن ئۇلار بەزىلىرىنى دۇمبالاپ، بەزىلىرىنى ئۆلتۈرۈپتۇ. ⁶ خوجاينىنىڭ يېنىدا پەقەت ئۇنىڭ سۆيۈملۈك ئوغلىلا قالغاچقا، ئۇ ئوغلۇمنىغۇ ھۆرمەت قىلار دەپ، ئۇنى ئەڭ ئاخىرى بولۇپ باغۋەنلەرنىڭ يېنىغا ئەۋەتىپتۇ. ⁷ لېكىن شۇ باغۋەنلەر ئۆزئارا: «بۇ بولسا مىراسخور، كېلىڭلار، ئۇنى ئۆلتۈرۈۋېتەيلى، شۇنىڭ بىلەن مىراسى بىزنىڭكى بولىدۇ!» دېيىشىپتۇ. ⁸ شۇڭا ئۇلار ئۇنى تۇتۇپ ئۆلتۈرۈپ، ئۆزۈمزالىقىنىڭ سىرتىغا تاشلىۋېتىپتۇ. ⁹ ئەمدى ئۆزۈمزالىقىنىڭ خوجاينى قانداق قىلىدۇ؟ ئۇ ئۆزى كېلىپ باغۋەنلەرنى ئۆلتۈرىدۇ ۋە ئۆزۈمزالىقىنى باشقىلارغا بېرىدۇ.

¹⁰ - ئەمدى سىلەر مۇقەددەس يازمىلاردىن مۇنۇ ئايەتنى ئوقۇپ باقمىغانمۇ سىلەر؟ -

- «تامچىلار تاشلىۋەتكەن تاش بولسا،

بۇرجەك تېشى بولۇپ تىكلەندى. ⁽¹⁷⁴⁾

¹¹ بۇ ئىش پەرۋەردىگاردىندۇر،

كۆزىمىز ئالدىدا كارامەت بىر ئىشتۇر» ⁽¹⁷⁵⁾

¹² ئۇلار ئۇنىڭ بۇ تەمسىلىنى ئۆزلىرىگە قارىتىپ ئېيتقانلىقىنى چۈشەندى؛ شۇڭا ئۇلار ئۇنى تۇتۇش يولىنى ئىزدەشتى؛ ھالبۇكى، خالاقتىن قورقۇشۇپ، ئۇنى تاشلاپ كېتىپ قالدى.

¹⁷⁴ «بۇرجەك تېشى» بولسا ھەرقانداق ئىمارەتنىڭ ئۈلدىكى ئەڭ مۇھىم ئۇيۇلتاش بولۇپ، ئۇل سېلىنغاندا بىرىنچى بولۇپ قويۇلىدىغان تاشتۇر. يەھۇدىي كاتىئۇشلار «روھىي ھايات» نىڭ بۇرجەك تېشى بولغان مەسھنى تاشلىۋەتمەكچى ئىدى، ۋە دەرۋەقە تاشلىۋەتتى.

«قەيسەرگە باج تاپشۇرامدۇق؟» دېگەن قىلتاق

¹³ شۇنىڭدىن كېيىن، ئۇلار بىرنەچچە پەرىسىي ۋە ھېرودنىڭ تەرەپدارلىرىنى ⁽¹⁷⁶⁾ ئۇنى ئۆز سۆزى بىلەن قىلتاققا چۈشۈرۈش مەقسىتىدە ئۇنىڭ ئالدىغا ئەۋەتتى. ¹⁴ ئۇلار كېلىپ ئۇنىڭغا: «ئۇستاز، سىلنى سەممىي ئادەم، ئادەملەرگە قەتئىي يۈز-خاتىرە قىلمايدۇ، ھېچكىمگە يان باسمايدۇ، بەلكى كىشىلەرگە خۇدانىڭ يولىنى سادىقلىق بىلەن ئۆگىتىپ كېلىۋاتىدۇ، دەپ بىلىمىز. سىلچە، رىم ئىمپېراتورى قەيسەرگە ⁽¹⁷⁷⁾ باج-سېلىق تاپشۇرۇش تەۋرات قانۇنىغا ئۇيغۇنمۇ-يوق؟» ⁽¹⁷⁸⁾ ¹⁵ زادى باج تاپشۇرامدۇق-تاپشۇرامدۇق؟ – دېيىشتى.

لېكىن ئۇ ئۇلارنىڭ ساختىپەزلىكىنى بىلىپ ئۇلارغا:
– نېمىشقا مېنى سىنىماقچىسىلەر؟ ماڭا بىر «دىنار» پۇلى ⁽¹⁷⁹⁾ ئەكېلىڭلار، مەن كۆرۈپ باقاي، – دېدى.

¹⁶ ئۇلار پۇلىنى ئېلىپ كەلدى، ئۇ ئۇلاردىن:

بۇنىڭ ئۈستىدىكى سۈرەت ۋە نام-ئىسىم كىمنىڭ؟ – دەپ سورىدى.

¹⁷⁶ «ھېرود (پادىشاھ) نىڭ تەرەپدارلىرى» – ھېرود پادىشاھ رىم ئىمپېرىيەسى تەرىپىدىن تەيىنلەنگەن بولۇپ، ئۇ يەھۇدىي بولمىغاچقا يەھۇدىيلارنىڭ كۆپىنچىسى ئۇنىڭغا ئىنتايىن ئۆچ ئىدى. شۇنداق بولغىنى بىلەن ئۆز مەنپەئىتىنى كۆزلەيدىغان، ئۇنى قوللايدىغان «ھېرود تەرەپدارلىرى» بار ئىدى. «ھېرودلار» توغرىلىق «ماتتا» دىكى «قوشۇمچە سۆز» نامىزىنى كۆرۈڭ. ¹⁷⁷ رىمنىڭ ھەربىر ئىمپېراتورىغا «قەيسەر» دېگەن نام-ئۇنۋان بېرىلەتتى؛ مەسىلەن قەيسەر ئاۋغۇستۇس، قەيسەر يۇلىئۇس، قەيسەر تىبېرىئۇس قاتارلىقلار.

¹⁷⁸ ئەينى ۋاقىتتا، يەھۇدىيلار رىملىقلارنىڭ زۇلۇمى ئاستىدا ياشاۋاتقاندى، ئەگەر ئەيسا: «رىم ئىمپېراتورىغا باج تاپشۇرۇش توغرا» دېسە، بۇ گەپتىن ئازادلىقنى ئىستىگەن يەھۇدىيلار ئۇنى «مانا تازا بىر يالاقچى، خائىن ئىكەن» دەپ تىللىشاتتى. «باج تاپشۇرماسلىق كېرەك» دېگەن بولسا، ئۇ رىم ئىمپېرىيەسىگە قارشى چىققان بولاتتى؛ ئاندىن ئۇلار ئۇنى رىم ۋالىيسىغا ئەرز قىلغان بولاتتى. ئۇلار مۇشۇنداق سوئاللارنى سوراش ئارقىلىق ئەيسانى گېپىدىن تۇتۇۋېلىپ، رىملىقلارنىڭ قولغا تاپشۇرۇپ، ئۇنىڭغا زىيانكەشلىك قىلماقچى بولۇشقان.

¹⁷⁹ «دىنار» ياكى «دىنارىئۇس» دېگەن رىم ئىمپېرىيەسىدىكى بىرخىل پۇل بىرلىكى بولۇپ، ئۈستىگە قەيسەرنىڭ سۈرىتى بېسىلغانىدى، ئەلۋەتتە. بىر «دىنارىئۇس» تەخمىنەن بىر ئادەمنىڭ كۈنلۈك ھەققى بولاتتى («مات. 20:2 نى كۆرۈڭ).

– قەيسەرنىڭ، – دېيىشتى ئۇلار.
¹⁷ ئەيسا ئۇلارغا جاۋابەن: – ئۇنداق بولسا، قەيسەرنىڭ ھەققىنى قەيسەرگە، خۇدانىڭ ھەققىنى خۇداغا تاپشۇرۇڭلار، – دېدى ⁽¹⁸⁰⁾. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئۇنىڭغا ئىنتايىن ھەيران قېلىشتى.

تىرىلىشكە مۇناسىۋەتلىك مەسىلە

¹⁸ ئاندىن «ئۆلگەنلەر تىرىلمەيدۇ» دەيدىغان سادۇقىيلار ⁽¹⁸¹⁾ ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ قىستاپ سوئال قويدى:
¹⁹ – ئۆستاز، مۇسا پەيغەمبەر تەۋراتتا بىزگە: «بىرىكىشى ⁽¹⁸²⁾ ئۆلۈپ كېتىپ، ئايالى تۇل قېلىپ، پەرزەنت كۆرمىگەن بولسا، ئۇنىڭ ئاكا ياكى ئىنىسى تۇل قالغان يەڭگىسىنى ئەمرىگە ئېلىپ، قېرىندىشى ئۈچۈن نەسىل قالدۇرۇشى لازىم» دەپ يازغان ⁽¹⁸³⁾. ²⁰ بۇرۇن يەتتە ئاكا-ئۇكا بار ئىدى. چوڭى ئۆيلىنىپ پەرزەنت قالدۇرمايلا ئۆلدى. ²¹ ئىككىنچى قېرىندىشى يەڭگىسىنى ئەمرىگە ئېلىپ، ئۇمۇ پەرزەنت كۆرمىي ئۆلدى. ئۈچىنچىسىنىڭ ئەھۋالىمۇ ئۇنىڭكىگە ئوخشاش بولدى. ²² شۇ تەرىقىدە يەتتىسى ئوخشاشلا ئۇنى ئېلىپ پەرزەنت كۆرمىي كەتتى. ئاخىردا، ئۇ ئايالىمۇ ئالەمدىن ئۆتتى. ²³ ئەمدى تىرىلىش كۈنىدە ئۇلار تىرىلگەندە، بۇ ئايال قايسىسىنىڭ ئايالى بولىدۇ؟ چۈنكى يەتتىسىنىڭ ھەممىسى ئۇنى خوتۇنلۇققا ئالغان-دە! – دېيىشتى.
²⁴ ئەيسا ئۇلارغا مۇنداق جاۋاب بەردى:
 – سىلەر نە مۇقەددەس يازمىلارنى نە خۇدانىڭ قۇدرىتىنى بىلمىگەنلىكىڭلار

¹⁸⁰ قەيسەرگە قەيسەرنىڭ ھەققى (ئۇنىڭ سۈرىتى چۈشۈرۈلگەن نەرسە) نى تاپشۇرۇڭلار – دېمەك، باج تۆلەش كېرەك. ئەمما قانداق نەرسە ئۈستىدە «خۇدانىڭ سۈرىتى» بار؟ ئىنسان ئۆزى «خۇدانىڭ سۈرىتى» بولۇپ، بىز پۈتۈنلىكىمىزنى خۇداغا تاپشۇرىشىمىز كېرەكتۇر («يار.» 26:1-27 نى كۆرۈڭ).

¹⁸¹ «سادۇقىيلار» توغۇرلۇق «مات.» 23:16 دىكى ئىزاھاتنى ۋە «تەبىرلەر» نى كۆرۈڭ.

¹⁸² گرېك تىلىدا «بىرىنىڭ ئاكىسى ياكى ئۆكسىسى ئۆلسە...».

¹⁸³ «قان.» 5:25.

سەۋەبىدىن مۇشۇنداق ئازغان ئەمەسمۇسەلەر؟²⁵ چۈنكى ئۆلۈمدىن تىرىلگەندە ئىنسانلار ئۆيلەنمەيدۇ، ئەرگە تەگمەيدۇ، بەلكى ئەرشتىكى پەرىشتىلەرگە ئوخشاش بولىدۇ.

²⁶ ئەمدى ئۆلگەنلەرنىڭ تىرىلىشى مەسىلىسى ھەققىدە تەۋراتتا، يەنى مۇساغا چۈشۈرۈلگەن كىتابتىكى «تىكەنلىك» ۋەقەسىدە، خۇدانىڭ ئۇنىڭغا قانداق ئېيتقىنىنى، يەنى: «مەن ئىبراھىمنىڭ خۇداسى، ئىسھاقنىڭ خۇداسى ۋە ياقۇبنىڭ خۇداسىدۇرمەن!»⁽¹⁸⁴⁾ دېگىنىنى ئوقۇمىدىڭلارمۇ؟²⁷ ئۇ ئۆلۈكلەرنىڭ خۇداسى ئەمەس، بەلكى تىرىكلەرنىڭ خۇداسىدۇر!⁽¹⁸⁵⁾ شۇڭا سىلەر قاتتىق ئېزىپ كەتكەنسەلەر!

ئەڭ مۇھىم ئەمەر

²⁸ ئۇلارغا يېقىن كەلگەن، مۇنازىرىلەشكەنلىرىنى ئاڭلىغان ۋە ئەيسانىڭ ئۇلارغا ياخشى جاۋاب بەرگەنلىكىنى كۆرگەن بىر تەۋرات ئۇستازى ئۇنىڭدىن: – پۈتۈن ئەمرلەرنىڭ ئىچىدە ئەڭ مۇھىمى قايسى؟ – دەپ سورىدى.

²⁹ ئەيسا مۇنداق جاۋاب بەردى:

– ئەڭ مۇھىم ئەمەر شۇكى، «ئاڭلىغىن، ئەي ئىسرائىل! پەرۋەردىگار خۇدايىمىز بولغان رەب بىردۇر.³⁰ پەرۋەردىگار خۇدايىڭنى پۈتۈن قەلبىڭ، پۈتۈن جېنىڭ، پۈتۈن زېھنىڭ ۋە پۈتۈن كۈچۈڭ بىلەن سۆيگىن». مانا بۇ ئەڭ مۇھىم ئەمەر.³¹ ئۇنىڭغا ئوخشايدىغان ئىككىنچى ئەمەر بولسا: – «قوشناڭنى ئۆزۈڭنى سۆيگەندەك سۆي». ھېچقانداق ئەمەر بۇلاردىن ئۈستۈن تۇرمايدۇ.

³² تەۋرات ئۇستازى ئۇنىڭغا: – توغرا ئېيتتىڭىز، ئۇستاز، ھەقىقەت بويىچە سۆزلىدىڭىز؛ چۈنكى ئۇ⁽¹⁸⁶⁾ بىردۇر، ئۇنىڭدىن باشقىسى يوقتۇر؛³³ ئىنساننىڭ ئۇنى پۈتۈن قەلبى، پۈتۈن ئەقلى، پۈتۈن جېنى ۋە پۈتۈن كۈچى بىلەن سۆيۈشى ھەم قوشنىسىنىمۇ ئۆزىنى سۆيگەندەك سۆيۈشى بارلىق كۆيدۈرمە قۇربانلىقلار ھەم باشقا قۇربانلىق-ھەدىيەلەردىنمۇ ئارتۇقتۇر.

¹⁸⁴ «مىس». 6:3.

¹⁸⁵ ئەيسانىڭ بۇ سۆزى توغۇرلۇق «ماتتا»دىكى «قوشۇمچە سۆز»ىمىزدە توختىلىمىز.

¹⁸⁶ «ئۇ» خۇدانى كۆرسىتىدۇ، ئەلۋەتتە.

³⁴ ئەيسا ئۇنىڭ ئاقىلانلىك بىلەن جاۋاب بەرگىنىنى كۆرۈپ: — سەن خۇدانىڭ پادىشاھلىقىدىن يىراق ئەمەسسەن، — دېدى. شۇنىڭدىن كېيىن، ھېچكىم ئۇنىڭدىن سوئال سوراشقا پېتىنالمىدى.

قۇتقۇزغۇچى-مەسىھ — داۋۇتنىڭ ئوغلى ھەم رەببى

³⁵ ئىبادەتخانا ھويلىلىرىدا تەلىم بەرگەندە، ئەيسا بۇلارغا جاۋابەن مۇنداق سوئالنى ئوتتۇرىغا قويدى ⁽¹⁸⁷⁾: — تەۋرات ئۇستازلىرىنىڭ مەسىھنى «داۋۇتنىڭ ئوغلى» ⁽¹⁸⁸⁾ دېگىنىنى قانداق چۈشىنىسىلەر؟ ³⁶ چۈنكى داۋۇت ئۆزى مۇقەددەس روھتا مۇنداق دېگەنغۇ: —

«پەرۋەردىگار مېنىڭ رەببىمگە ئېيتتىكى: —
«مەن سېنىڭ دۈشمەنلىرىڭنى تەختىپەرىڭ قىلغۇچە،
مېنىڭ ئوڭ يېنىمدا ئولتۇرغىن!» ⁽¹⁸⁹⁾

³⁷ داۋۇت مەسىھنى شۇنداق «رەببىم» دەپ ئاتىغان تۇرسا، ئەمدى مەسىھ قانداقمۇ داۋۇتنىڭ ئوغلى بولىدۇ؟ ⁽¹⁹⁰⁾ ئۇ يەردىكى توپ-توپ خەلق ئۇنىڭ سۆزىنى خۇرسەنلىك بىلەن ئاڭلايتتى.

ئەيسانىڭ تەۋرات ئۇستازلىرىنى ئەيىبلىشى

³⁸ ئۇ ئۇلارغا تەلىم بەرگىنىدە مۇنداق دېدى: — تەۋرات ئۇستازلىرىدىن ھوشيار بولۇڭلار. ئۇلار ئۇزۇن تونلارنى كىيىۋالغان ھالدا كېرىلىپ يۈرۈشكە، بازارلاردا كىشىلەرنىڭ ئۇلارغا بولغان ئۇزۇن

¹⁸⁷ گرىك تىلىدا «مۇنداق جاۋاب بەردى: —».

¹⁸⁸ «داۋۇتنىڭ ئوغلى» مۇشۇ يەردە «داۋۇتنىڭ ئەۋلادى»نى كۆرسىتىدۇ، ئەلۋەتتە.

¹⁸⁹ «زەب». 1:110.

¹⁹⁰ دېمەك، قۇتقۇزغۇچى-مەسىھ پادىشاھ داۋۇتنىڭ ئەۋلادى بولسىمۇ، لېكىن پادىشاھ داۋۇت مەسىھنى «رەببىم» دېگەن يەردە مەسىھ داۋۇتتىن ئۇلۇغ بولىدۇ، ھەم تۇغۇلۇشتىن بۇرۇنلا «رەب» سۈپىتىدە ئىدى.

سالاملىرىغا⁽¹⁹¹⁾، ³⁹ سىناگوگلاردا ئالدىنقى ئورۇنلاردا، زىياپەتلەردە تۆردە ئولتۇرۇشقا ئامراق كېلىدۇ. ⁴⁰ ئۇلار تۇل ئاياللارنىڭ بارلىق ئۆي-بېساتلىرىنى يەۋالىدۇ ۋە كۆز-كۆز قىلىپ يالغاندىن ئۇزۇندىن-ئۇزۇن دۇئالار قىلىدۇ. ئۇلارنىڭ تارتىدىغان جازاسى تېخىمۇ ئېغىر بولىدۇ!

تۇل ئايالنىڭ ئىئانىسى

⁴¹ ئۇ ئىبادەتخانىدىكى سەدىقە ساندىقىنىڭ⁽¹⁹²⁾ ئۇدۇلىدا ئولتۇرۇپ، ئۇنىڭغا پۇللىرىنى تاشلاۋاتقان خالايققا قاراپ تۇراتتى. نۇرغۇن بايلار ئۇنىڭغا خېلى كۆپ پۇل تاشلاشتى. ⁴² نامرات بىر تۇل ئايالمۇ كېلىپ، تىيىنىڭ تۆتىن بىرى قىممىتىدىكى ئىككى لەپتوننى تاشلىدى⁽¹⁹³⁾.

⁴³ ئۇ مۇخلىسلىرىنى يېنىغا چاقىرىپ، ئۇلارغا مۇنداق دېدى:

— مەن سىلەرگە بەرھەق شۇنى ئېيتىپ قويايىكى، بۇ نامرات تۇل ئايالنىڭ ئىئانە ساندىقىغا تاشلىغىنى باشقىلارنىڭ ھەممىسىنىڭ تاشلىغانلىرىدىن كۆپتۇر. ⁴⁴ چۈنكى باشقىلار ئۆزلىرىنىڭ ئېشىپ تاشقانلىرىدىن سەدىقە قىلدى؛ لېكىن بۇ ئايال نامرات تۇرۇپمۇ، ئۆزىنىڭ بار-يوقىنى — تىرىكچىلىك قىلىدىغىنىنىڭ ھەممىسىنى سەدىقە قىلىپ تاشلىدى.

ئىبادەتخانىنىڭ ۋەيران قىلىنىشىدىن بېشارەت؛ ئاخىرقى زامانلاردىكى ئالامەتلەر

¹ ئۇ ئىبادەتخانىدىن چىقىۋاتقاندا، مۇخلىسلىرىدىن بىرى ئۇنىڭغا:

13

¹⁹¹ «ئۇزۇن» دېگەن سۆز گرىكچە تېكىستتە يوق؛ تارىخ تەتقىقاتلىرىغا ئاساسەن ئۇلارغا قىلغان «سالاملار» نى ئىنتايىن ئۇزۇن ۋە مۇرەككەپ دەپ بىلىمىز.

¹⁹² «سەدىقە ساندىقى» — گرىك تىلىدا بۇ سۆز ئادەتتە «خەزىنە» نى كۆرسىتىدۇ. لېكىن مۇشۇ يەردە ئىبادەتخانىدىكى خەزىنە ئۈچۈن سەدىقىلەر يىغىلىدىغان جاي، بەلكىم چوڭ بىر ساندىقنى كۆرسەتسە كېرەك.

¹⁹³ «لەپتون» — بۇ پۇل «دېنارىئۇس» نىڭ 1\128 ى بولۇپ، بىر ئىشلەمچىنىڭ «ئالتە مىنۇت» لۇق ھەققىگە توغرا كېلەتتى.

— ئۇستاز، قارا، بۇ نېمىدېگەن ھەيۋەتلىك تاشلار ۋە ئىمارەتلەر-ھە! — دېدى.
² ئەيسا ئۇنىڭغا جاۋابەن:

— سەن بۇ ھەيۋەتلىك ئىمارەتلەرنى كۆردۈڭمۇ؟ بىر تال تاشمۇ تاش ئۈستىدە قالمايدۇ، ھەممىسى قالدۇرۇلماي گۇمران قىلىندۇ، — دېدى.

³ ئۇ زەيتۇن تېغىدا، يەنى ئىبادەتخانىنىڭ ئۇدۇلىدا ئولتۇرغاندا، پېترۇس، ياقۇپ، يۇھاننا ۋە ئاندرىياسلار ئۇنىڭدىن ئاستىغىنا:

⁴ — بىزگە ئېيتىقچۇ، بۇ ئىشلار قاچان يۈز بېرىدۇ؟ بۇ بارلىق ۋەقەلەرنىڭ يۈز بېرىدىغانلىقىنى كۆرسىتىدىغان نېمە ئالامەت بولىدۇ؟ — دەپ سوراشتى.

⁵ ئەيسا ئۇلارغا جاۋابەن سۆز باشلاپ مۇنداق دېدى:

— ھېزى بولۇڭلاركى، ھېچكىم سىلەرنى ئازدۇرۇپ كەتمىسۇن. ⁶ چۈنكى نۇرغۇن كىشىلەر مېنىڭ نامىدا كېلىپ: «مانا ئۆزۈم شۇدۇرمەن!» ⁽¹⁹⁴⁾ دەپ،

كۆپ ئادەملەرنى ئازدۇرىدۇ. ⁷ سىلەر ئۇرۇش خەۋەرلىرى ۋە ئۇرۇش شەپىلىرىنى ئاڭلىغىنىڭلاردا، بۇلاردىن ئالاقزادە بولۇپ كەتمەڭلار؛ چۈنكى بۇ ئىشلارنىڭ

يۈز بېرىشى مۇقەررەر. لېكىن بۇ زامان ئاخىرى يېتىپ كەلگەنلىكى ئەمەس. ⁸ چۈنكى بىر مىللەت يەنە بىر مىللەت بىلەن ئۇرۇشقا چىقىدۇ، بىر پادىشاھلىق

يەنە بىر پادىشاھلىق بىلەن ئۇرۇشقا چىقىدۇ ⁽¹⁹⁵⁾. جاي-جايلىرىدا يەر تەۋرەشلەر يۈز بېرىدۇ، ئاچارچىلىقلار ۋە قالايمىقانچىلىقلار بولىدۇ. مانا بۇ ئىشلارنىڭ يۈز

بېرىشى «تۇغۇتنىڭ تولغىنىنىڭ باشلىنىشى» بولىدۇ، خالاس ⁽¹⁹⁶⁾.

⁹ سىلەر بولساڭلار، ئۆزۈڭلارغا پەخەس بولۇڭلار؛ چۈنكى كىشىلەر سىلەرنى تۇتقۇن قىلىپ سوت مەھكىمىلىرىگە ⁽¹⁹⁷⁾ تاپشۇرۇپ بېرىدۇ، سىناگوگلاردا

¹⁹⁴ «مانا ئۆزۈم شۇدۇرمەن» — «مانا ئۆزۈم مەسھدۇرمەن» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ.

¹⁹⁵ «بىر مىللەت يەنە بىر مىللەت بىلەن ئۇرۇشقا چىقىدۇ، بىر پادىشاھلىق يەنە بىر پادىشاھلىق بىلەن ئۇرۇشقا چىقىدۇ» — ئىبرانىي تىلىدا (شۇنداقلا گرېك تىلىدا) بۇ ئىبارە دۇنيا بويىچە كېڭەيگەن ئۇرۇشلارنى كۆرسىتىشى مۇمكىن («يەش»، 2:19، «2تار»، 3:15-6 دە بۇ تۇراقلىق ئىبارە توغۇرلۇق مىساللار بار).

¹⁹⁶ ئەيسا مەسىھ قايسى ئىشنىڭ «تۇغۇلىدۇ» غانلىقىنى بىۋاسىتە دېمەيدۇ، تۆۋەندىكى سۆزلىرىگە قارىغاندا، بۇنى يېڭى دەۋرنىڭ تۇغۇلۇشى دەپ قارايمىز.

¹⁹⁷ «سوت مەھكىمىلىرى» — گرېك تىلىدا «سانھېدرنلار». يەھۇدىيلارنىڭ مەھكىمىلىرىنى ۋە بەلكىم باشقا ھەرخىل سوراقخانىلارنى كۆرسىتىدۇ.

قامچىلىنىسىلەر. سىلەر مېنىڭ سەۋەبىمدىن ئەمىرلەر ۋە پادىشاھلار ئالدىغا ئېلىپ بېرىلىپ، ئۇلار ئۈچۈن بىر گۇۋاھلىق بولسۇن دەپ سوراققا تارتىلىسىلەر. ¹⁰ لېكىن بۇلاردىن ئاۋۋال ⁽¹⁹⁸⁾ خۇش خەۋەر پۈتكۈل ئەللەرگە جاكارلىنىشى كېرەك. ¹¹ ئەمدى ئۇلار سىلەرنى ئاپىرىپ سوراققا تاپشۇرغاندا، نېمە دېيىش ھەققىدە نە ئەندىشە نە مۇلاھىزە قىلماڭلار، بەلكى شۇ ۋاقىت-سائىتىدە سىلەرگە قايسى گەپ بېرىلسە، شۇنى ئېيتىڭلار؛ چۈنكى سۆزلىگۈچى سىلەر ئەمەس، مۇقەددەس روھتۇر. ¹² قېرىنداش قېرىندىشىغا، ئاتا بالىسىغا خائىنلىق قىلىپ ئۆلۈمگە تۇتۇپ بېرىدۇ. بالىلارمۇ ئاتا-ئانىسى بىلەن زىتلىشىپ، ئۇلارنى ئۆلۈمگە مەھكۇم قىلدۇرىدۇ. ¹³ شۇنداقلا سىلەر مېنىڭ نامىم تۈپەيلىدىن ھەممە ئادەمنىڭ نەپرىتىگە ئۇچرايسىلەر، لېكىن ئاخىرغىچە بەرداشلىق بەرگەنلەر قۇتقۇزۇلىدۇ.

يېرۇسالېمدا ۋەيران قىلغۇچى «يىرگىنچىلىك نومۇسىسىزلىق» پەيدا بولىدۇ؛ «دەھشەتلىك ئازاب-ئوقۇبەت»

¹⁴ - «ۋەيران قىلغۇچى يىرگىنچىلىك نومۇسىسىزلىق» نىڭ ئۆزى تۇرۇشقا تېگىشلىك بولمىغان يەردە تۇرغىنىنى كۆرگىنىڭلاردا، (كىتابخان بۇ سۆزنىڭ مەنىسىنى چۈشەنگەي) ⁽¹⁹⁹⁾ يەھۇدىيە ئۆلكىسىدە تۇرۇۋاتقانلار تاغلارغا قاچسۇن. ¹⁵ ئۆگزىدە تۇرغان كىشى ئۆيىگە چۈشمەي ياكى ئۆيىدىكى بىرەر نېمىنى ئالغىلى ئىچىگە كىرمەي قاچسۇن. ¹⁶ ئېتىزلاردا تۇرۇۋاتقان كىشى بولسا چاپىنىنى ئالغىلى ئۆيىگە يانمىسۇن. ¹⁷ ئۇ كۈنلەردە ھامىلىدار ئاياللار ۋە بالا ئېمىتۋاتقانلارنىڭ ھالىغا ۋاي! ⁽²⁰⁰⁾ ¹⁸ قاچىدىغان ۋاقىتلىقلارنىڭ قىشقا توغرا كېلىپ قالماسلىقى ئۈچۈن دۇئا قىلىڭلار ⁽²⁰¹⁾. ¹⁹ چۈنكى ئۇ چاغدا

¹⁹⁸ «ئاۋۋال» - دېمەك، خۇش خەۋەرنىڭ ھەر جايغا جاكارلىنىشى زامانىنىڭ ئاخىرىدىن ئاۋۋال، شۇنداقلا بەلكىم 9-ئايەتتە ئېيتىلغان ناھايىتى ئېغىر زىيانكەشلىكتىن ئاۋۋال بولۇشى مۇمكىن («مات.» 14:24 نى كۆرۈڭ).

¹⁹⁹ «ۋەيران قىلغۇچى يىرگىنچىلىك نومۇسىسىزلىق» توغرىسىدا تەۋرات «دان.» 9:24-27 نى ۋە ئۇ توغرىلۇق ئىزاھاتلارنى كۆرۈڭ.

²⁰⁰ ئۇنداق كىشىلەرگە قېچىش ئەپسىز بولىدۇ، ئەلۋەتتە.

²⁰¹ يەھۇدىي دىنىي ئەربابلارنىڭ تەۋرات قانۇنىغا بولغان چۈشەنچىسىگە ئاساسەن، يەھۇدىيلار ئادەتتە شابات (دەم ئېلىش) كۈنىدە شەھەر دەرۋازىسى ۋە دۇكانلارنى تاقىشى كېرەك. بۇ كۈنى

خۇدا ياراتقان دۇنيانىڭ ئاپىرىدە قىلىنغاندىن بۇيان مۇشۇ چاغقىچە كۆرۈلۈپ باقمىغان ھەم كەلگۈسىدىمۇ كۆرۈلمەيدىغان زور ئازاب-ئوقۇبەت بولىدۇ.²⁰ ئەگەر پەرۋەردىگار ئۇ كۈنلەرنى ئازايتىمىسا، ھېچقانداق ئەت ئىگىسى قۇتۇلالمىدۇ. لېكىن ئۇ ئۆز تاللىغانلىرى ئۈچۈن⁽²⁰²⁾ ئۇ كۈنلەرنى ئازايتىدۇ.²¹ ئەگەر ئۇ چاغدا بىرسى سىلەرگە: «قاراڭلار، بۇ يەردە مەسىھ بار!» ياكى «قاراڭلار، ئۇ⁽²⁰³⁾ ئەنە ئۇ يەردە!» دېسە، ئىشەنمەڭلار.²² چۈنكى ساختا مەسىھلەر ۋە ساختا پەيغەمبەرلەر مەيدانغا چىقىدۇ، مۆجىزىلىك ئالامەتلەر ۋە كارامەتلەرنى كۆرسىتىدۇ؛ شۇنىڭ بىلەن ئەگەر مۇمكىن بولىدىغان بولسا، ئۇلار ھەتتا خۇدا تاللىغانلارنى ھەم ئازدۇرىدۇ.²³ شۇنىڭ ئۈچۈن، سىلەر ھوشيار بولۇڭلار. مانا، مەن بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى سىلەرگە ئالدىنلا ئۇقتۇرۇپ قويدۇم.

ئىنسانئوغلنىڭ كېلىشى

²⁴ ئەمدى شۇ كۈنلەردە، شۇ ئازاب-ئوقۇبەت ئۆتۈپ كەتكەن ھامان، قۇياش قارىيىدۇ، ئاي يورۇقلۇقىنى بەرمەيدۇ،²⁵ يۇلتۇزلار ئاسماندىن تۈكۈلۈپ چۈشىدۇ، ئاسماندىكى كۈچلەر لەرزىگە كېلىدۇ.⁽²⁰⁴⁾ ²⁶ ئاندىن كىشىلەر ئىنسانئوغلنىڭ ئۇلۇغ كۈچ-قۇدرەت ۋە شان-شەرەپ بىلەن بۇلۇتلار ئىچىدە كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرىدۇ.⁽²⁰⁵⁾ ²⁷ ئۇ ئۆز پەرىشتىلىرىنى ئەۋەتىدۇ، ئۇلار ئۇنىڭ تاللىغانلىرىنى دۇنيانىڭ تۆت تەرىپىدىن⁽²⁰⁶⁾، زېمىننىڭ چەتلىرىدىن ئاسماننىڭ چەتلىرىگىچە يىغىپ جەم قىلىدۇ.

سەپەر قىلىش مەنىسى قىلىنغان بولغاچقا، پەلەستىندە تۇرغانلارغا نىسبەتەن يېمەكلىك سېتىۋېلىش ۋە باشقا يەرلەرگە قېچىش ئىنتايىن قۇلايسىز بولىدۇ. «قىش» تا يەھۇدىيەدە دەريا-ۋادىلاردا سۇ پات-پات تېشىپ تۇرغاچقا، قىشتىمۇ قېچىش ئىنتايىن تەس بولىدۇ.²⁰² «ئۇ ئۆز تاللىغانلار ئۈچۈن» گرىك تىلىدا «ئۇ تاللىغان تاللىغانلىرى ئۈچۈن» دېگەنلىك بىلەن ئىپادىلىنىدۇ — خۇدا ئۆزىنىڭ تاللىغانلىرىغا باغلىغان مۇھەببىتىنى ئالاھىدە تەكىتلەيدۇ.²⁰³ «ئۇ» — مەسىھنى كۆرسىتىدۇ.

²⁰⁴ «يەش.» 10:13، 4:34، «يو.» 10:2 نى كۆرۈڭ. «ئاسماندىكى كۈچلەر» بەلكىم بارلىق جىن-شەيتانلارنى كۆرسىتىدۇ؛ «لەرزىگە كېلىدۇ» بەلكىم ئۇلارنىڭ كۈچتىن قېلىشىنى كۆرسىتىدۇ.²⁰⁵ «دان.» 13:7 نى كۆرۈڭ.

²⁰⁶ «دۇنيانىڭ تۆت تەرىپىدىن» گرىك تىلىدا «تۆت شامالدىن» بىلەن ئىپادىلىنىدۇ.

ئەنجۇر دەرىخىدىن ساۋاق ئېلىش

²⁸ - ئەنجۇر دەرىخىدىن مۇنداق تەمسىلىنى بىلىۋېلىڭلار: - ئۇنىڭ شاخلىرى كۆكرىپ يوپۇرماق چىقارغاندا، يازنىڭ يېقىنلاپ قالغانلىقىنى بىلىسەلەر. ²⁹ خۇددى شۇنىڭدەك، مەن بابا دېگەنلىرىمنىڭ يۈز بېرىۋاتقانلىقىنى كۆرگىنىڭلاردا، ئۇنىڭ يېقىنلاپ قالغانلىقىنى، ھەتتا ئىشك ئالدىدا تۇرۇۋاتقانلىقىنى بىلىۋېلىڭلار. ⁽²⁰⁷⁾

³⁰ مەن سىلەرگە بەرھەق شۇنى ئېيتىپ قويايىكى، بۇ ئالامەتلەرنىڭ ھەممىسى ئەمەلگە ئاشۇرۇلماي تۇرۇپ، بۇ دەۋر ⁽²⁰⁸⁾ ئۆتمەيدۇ. ³¹ ئاسمان-زېمىن يوقىلىدۇ، بىراق مېنىڭ سۆزلىرىم ھەرگىز يوقالمايدۇ.

ھوشيار بولۇڭلار

³² لېكىن شۇ كۈنى ياكى ۋاقىت-سائىتى توغرىلۇق خەۋەرنى ھېچكىم بىلمەيدۇ. - ھەتتا نە ئەرشتىكى پەرىشتىلەرمۇ بىلمەيدۇ، نە ئوغۇل بىلمەيدۇ، ئۇنى پەقەت ئاتىلا بىلىدۇ. ³³ ھوشيار بولۇڭلار، سەگەك بولۇپ دۇئا قىلىڭلار، چۈنكى ئۇ ۋاقىت-سائەتنىڭ قاچان كېلىدىغانلىقىنى بىلمەيسەلەر. ³⁴ بۇ خۇددى ياقا يۇرتقا چىقماقچى بولغان ئادەمنىڭ ئەھۋالىغا ئوخشايدۇ. يولغا چىقىدىغان چاغدا، ئۇ قۇللىرىغا ئۆز ھوقۇقىنى بېكىتىپ، ھەربىرىگە ئۆز ۋەزىپىسىنى تاپشۇرىدۇ ۋە دەرۋازىۋەننىڭمۇ سەگەك بولۇشىنى تاپىلايدۇ.

²⁰⁷ بۇ تېكىستتىكى «ئۇنىڭ» ياكى (1) ئىنسانئوغلىنىڭ ئۆزىنى، ياكى (2) ئۇنىڭ كېلىدىغان كۈنىنى، ياكى (3) خۇدانىڭ پادىشاھلىقىنى كۆرسىتىدۇ («لۇقا» 31:21).

²⁰⁸ ئەگەر تىلغا ئېلىنغان ئالامەت يېرۇسالېمنىڭ ۋەيران بولۇشىغا (مىلادىيە 70-يىلى) (2:13) قارىتىلغان بولسا، ئۇنداقتا «دەۋر» دېگەن سۆز تەبىئىيىكى (1) ئەيسانىڭ دەۋرىدە ياشاپ ئۆتكەن ئادەملەرنى كۆرسىتىدۇ. ئەگەر مەسىھنىڭ دۇنياغا قايتىپ كېلىشىگە (26:13) قارىتىلغان بولسا، «دەۋر» دېگەن سۆز بەلكىم (2) پۈتۈن يەھۇدىيە خەلقىنى (3) بۇ ئايەتلەردە ئېيتىلغان «دەھشەتلىك ئازاب-ئوقۇبەت»تىكى ۋەقەلەرنىڭ باشلىنىش دەۋرىدە ياشىغانلارنى كۆرسىتىدۇ. شۇڭا بارلىق ۋەقەلەر شۇ دەۋر ئىچىدە يۈز بېرىدۇ، دېگەنلىك بولىدۇ. بىزنىڭچە (3)-شەرھ ئالدى-كەينى ئايەتلەرگە ئەڭ باپ كېلىدۇ.

³⁵ شۇنىڭدەك، سىلەرمۇ سەگەك بولۇڭلار؛ چۈنكى ئۆيىنىڭ ئىگىسىنىڭ قايتىپ كېلىدىغان ۋاقتىنىڭ – كەچقۇرۇنمۇ، تۈن يېرىمىمۇ، خوراز چىلىدىغان ۋاقىتمۇ ياكى سەھەر ۋاقتىمۇ – ئۆيى بىلەلمەيسىلەر؛ ³⁶ ئۇ تۇيۇقسىز كەلگەندە، سىلەرنىڭ ئۇخلاۋاتقىنىڭلارنىڭ ئۈستىگە چۈشمىسۇن! ³⁷ سىلەرگە ئېيتقىنىمنى مەن ھەممەيلەنگە ئېيتىمەن: سەگەك تۇرۇڭلار!

ئىخلاسمەن ئايالنىڭ ئەيسانى ئەتىرلىشى

14

¹ «ئۆتۈپ كېتىش» ھېيتى ۋە «پېتىر نان ھېيتى» غا ئىككى كۈن قالغانىدى ⁽²⁰⁹⁾. باش كاھىنلار ۋە تەۋرات ئۇستازلىرى ئۇنى ھىيلە-نەيرەك بىلەن تۇتۇپ ئۆلتۈرۈشنىڭ چارىسىنى ئىزدەيتتى. ² چۈنكى ئۇلار: – بۇ ئىش ھېيت-ئايەم كۈنلىرى قىلىنمىسۇن. بولمىسا، خەلق ئارىسىدا مالىمانچىلىق چىقىشى مۇمكىن، – دېيىشەتتى.

³ ئەمدى ئۇ بەيت-ئانىيا يېزىسىدا، «سمون ماخاۋ» نىڭ ⁽²¹⁰⁾ ئۆيىدە داستاندا ئولتۇرغاندا، ئاق قاشتېشى شىشىدە ناھايىتى قىممەتلىك ساپ سۈمبۈل ئەتىرنى كۆتۈرۈپ كەلگەن بىر ئايال ئۇنىڭ يېنىغا كىردى. ئايال ئاق قاشتېشى شېشىنى چېقىپ، ئەتىرنى ئەيسانىڭ بېشىغا قۇيىدى.

⁴ لېكىن بەزىلەر بۇنىڭغا خاپا بولۇشۇپ، بىر-بىرىگە: – بۇ ئەتىر نېمە دەپ شۇنداق ئىسراپ قىلىندۇ؟ ⁵ چۈنكى بۇ ئەتىرنى ئۈچ يۈز دىناردىن ئارتۇق پۇلغا ⁽²¹¹⁾ ساتقىلى بولاتتى، پۇلى كەمبەغەللەرگە سەدىقە قىلىنسا بولمايتى! – دېيىشتى. ئۇلار ئايالغا شۇنداق تاپا-تەنە قىلغىلى تۇردى.

⁶ لېكىن ئەيسا ئۇلارغا:

²⁰⁹ بۇ ئىككى ھېيتنىڭ تەپسىلاتلىرى ئۈچۈن «مىس» 12-باب، «لاۋ» 23-بابى ۋە «تەبىرلەر» نى كۆرۈڭ. «ئىبرانىي تىلىدا «پىساق»، ياكى «پاسخا» ھېيتى دەپ ئاتىلىدۇ.

²¹⁰ «سمون ماخاۋ» «ماخاۋ كېسلى» دېيىلىدىغان سمون – سمون بەلكىم ئىلگىرى ماخاۋ كېسلىگە گىرىتپار بولغانىدى. بىزنىڭچە بۇ ئىش ۋە «يۇھ» 1:12-11 دە خاتىرىلەنگەن ۋەقە بىر ئىشتۇر.

²¹¹ «دىنار» ياكى «دىنارىئۇس» دېگەن رىم ئىمپېرىيەسىدىكى بىرخىل پۇل بىرلىكى بولۇپ، بىر «دىنارىئۇس» تەخمىنەن بىر ئادەمنىڭ بىر كۈنلۈك ھەققى بولاتتى. «مات» 2:20 نى كۆرۈڭ.

– ئۇنىڭ ئىختىيارىغا قويۇڭلار، نېمە دەپ ئۇنىڭ كۆڭلىنى ئاغرىتىسىلەر؟ ئۇ مېنىڭ ئۈستۈمگە ياخشى ئىش قىلدى. ⁷ چۈنكى كەمبەغلەر دائىم ئاراڭلاردا بولىدۇ، خالىغان ۋاقىتتىڭلاردا ئۇلارغا خەير-ساخاۋەت كۆرسىتەلەيسىلەر؛ لېكىن مېنىڭ ئاراڭلاردا بولۇشۇم سىلەرگە دائىم نېسىپ بولۇۋەرمەيدۇ! ⁸ ئايال چامىنىڭ يېتىشچە قىلدى؛ ئۇ مېنىڭ بەدىنىمنىڭ دەپنە قىلىنىشىغا ئالدىنلا تەييارلىق قىلىپ، ئۇنىڭغا ئەتىر-ماي قۇيۇپ قويدى ⁽²¹²⁾. ⁹ مەن سىلەرگە بەرھەق شۇنى ئېيتىپ قويايىكى، بۇ خۇش خەۋەر پۈتكۈل دۇنيانىڭ قەيىرىدە جاكارلانسا، بۇ ئايال ئەسلىنىپ، ئۇنىڭ قىلغان بۇ ئىشى تەرىپلىنىدۇ، – دېدى.

يەھۇدانىڭ ئەيساغا ساتقۇنلۇق قىلىشى

¹⁰ شۇ ۋاقىتتا، ئون ئىككىيلەندىن بىرى بولغان يەھۇدا ئىشقارىيوت ئۇنى ئۇلارغا تۇتۇپ بېرىش مەقسىتىدە باش كاھىنلارنىڭ ئالدىغا باردى. ¹¹ ئۇلار بۇنى ئاڭلاپ خۇشال بولۇپ كەتتى ۋە ئۇنىڭغا پۇل بېرىشكە ۋەدە قىلىشتى. يەھۇدا ئۇنى تۇتۇپ بېرىشكە مۇۋاپىق پۇرسەت ئىزدەپ يۈرەتتى.

ئۆتۈپ كېتىش ھېيتىنىڭ كەچلىك تامىقى

¹² پېتىر نان ھېيتىنىڭ بىرىنچى كۈنى، يەنى ئۆتۈپ كېتىش ھېيتىنىڭ قۇربانلىق قوزىسى سويۇلىدىغان كۈنى ⁽²¹³⁾، مۇخلىسلار ئۇنىڭدىن: – ئۆتۈپ كېتىش ھېيتىنىڭ تامىقىنى ⁽²¹⁴⁾ يېيىشنىڭ ئۈچۈن بىزنىڭ قەيەرگە بېرىپ تەييارلىشىمىزنى خالايسىن؟ – دەپ سورىدى. ¹³ ئۇ مۇخلىسلرىدىن ئىككىيلەننى ئالدىن ماڭغۇزۇپ ئۇلارغا:

²¹² ياكى «مەسىھ قىلدى».

²¹³ «پېتىر نان ھېيتى» يەتتە كۈن بولىدۇ، بىرىنچى كۈنى «ئۆتۈپ كېتىش» ھېيتىمۇ تەڭ بولىدۇ. بۇ كۈنى، يەھۇدىيلار ئۆيلىرىدە قوزا سويۇپ، پېتىر نان بىلەن يەيدۇ.

²¹⁴ «ئۆتۈپ كېتىش ھېيتىنىڭ تامىقى» نىڭ مۇھىم قىسمى «ئۆتۈپ كېتىش قۇربانلىق قوزىسى» ئىدى («مىس.» 11-3:12، «لاۋ.» 5:23، «چۆل.» 16:28، «قان.» 1-16:7 نى كۆرۈڭ).

– شەھەرگە⁽²¹⁵⁾ كىرىڭلار، ئۇ يەردە كوزىدا سۇ كۆتۈرۈۋالغان بىر ئەر كىشى سىلەرگە ئۇچرايدۇ⁽²¹⁶⁾. ئۇنىڭ كەينىدىن مېڭىڭلار. ¹⁴ ئۇ ئادەم نەگە كىرسە شۇ ئۆيىنىڭ ئىگىسىگە: «ئۇستاز: مۇخلىسلىرىم بىلەن ئۆتۈپ كېتىش ھېيتىنىڭ تامىقىنى يەيدىغان مېھمانخانا قەيەردە؟ – دەپ سوراۋاتىدۇ» – دەڭلار. ¹⁵ ئۇ سىلەرنى باشلاپ ئۈستۈنكى قەۋەتتىكى رەتلەنگەن سەرەمجانلاشتۇرۇلغان چوڭ بىر ئېغىز ئۆيىنى كۆرسىتىدۇ. مانا شۇ يەردە بىزگە تەييارلىق قىلىپ تۇرۇڭلار، – دېدى.

¹⁶ مۇخلىسلار يولغا چىقىپ شەھەرگە كىرىپ، يولۇققان ئىشلارنىڭ ھەممىسى ئۇ ئېيتقاندەك بولدى. شۇ يەردە ئۇلار ئۆتۈپ كېتىش ھېيتىنىڭ تامىقىنى تەييارلاشتى. ¹⁷ كەچ كىرگەندە، ئۇ ئون ئىككەيلەن بىلەن ئۆيگە كەلدى. ¹⁸ ئۇلار داستىخاندا ئولتۇرۇپ⁽²¹⁷⁾ غىزالانغاندا ئەيسا: – مەن سىلەرگە بەرھەق شۇنى ئېيتىپ قويايىكى، ئاراڭلاردىكى بىرەيلەن، مەن بىلەن بىللە غىزالىنىۋاتقان بىرسى ماڭا ساتقۇنلۇق قىلىدۇ، – دېدى. ¹⁹ ئۇلار بۇ سۆزدىن قايغۇغا چۆمۈپ، بىر-بىرلەپ ئۇنىڭدىن: – مەن ئەمەستىمەن؟ – دەپ سورىدى. يەنە بىرسى: – مەن ئەمەستىمەن؟ – دېدى.

²⁰ لېكىن ئۇ ئۇلارغا:

– شۇ كىشى ئون ئىككەيلەننىڭ بىرى، يەنى قولىدىكى ناننى مەن بىلەن تەڭ تاۋاققا تۈگۈرگۈچى بولىدۇ. ²¹ ئىنسانئوغلى دەرۋەقە ئۆزى توغرىسىدا مۇقەددەس يازمىلاردا پۈتۈلگەندەك ئالەمدىن كېتىدۇ؛ بىراق ئىنسانئوغلىنىڭ تۆتۈپ بېرىلىشىگە ۋاستىچى بولغان ئادەمنىڭ ھالىغا ۋاي! ئۇ ئادەم تۇغۇلمىغان بولسا ئۇنىڭغا ياخشى بولاتتى! – دېدى⁽²¹⁸⁾.

²¹⁵ «شەھەر» – يېرۇسالېم شەھىرىگە، دېمەك.

²¹⁶ قانائاندا (پەلەستىندە) ئەر كىشىلەر بۈگۈنگە قەدەر ئادەتتە سۇ كۆتۈرمەيدۇ.

²¹⁷ گرېك تىلىدا «يېتىپ».

²¹⁸ يەھۇدا بۇ سۆزنى ئاڭلىغاندىن كېيىن دەرھال چىقىپ باش كاھىنلارنىڭ يىنىغا بارغان بولسا كېرەك. «ماركوس»، «لۇقا»، «يۇھاننا» دىكى «ئۆتۈپ كېتىش» ھېيتىنىڭ كەچلىك تامىقى توغرىسىدىكى بايانلارنى كۆرۈڭ.

ئۆتۈپ كېتىش ھېيتىنىڭ كەچلىك تامىقى

²² ئۇلار غىزالىنىۋاتقاندا، ئەيسا بىر ناننى قولىغا ئېلىپ تەشەككۈر ئېيتقاندىن كېيىن⁽²¹⁹⁾، ئۇنى ئۈستۈپ، مۇخلىسلىرىغا ئۈلەشتۈرۈپ بەردى ۋە: — ئېلىڭلار، بۇ مېنىڭ تېنىم، — دېدى.

²³ ئاندىن ئۇ قولىغا جامنى ئېلىپ خۇداغا تەشەككۈر ئېيتقاندىن كېيىن، ئۇنى مۇخلىسلىرىغا سۇندى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭدىن ئىچىشتى.

²⁴ ئۇ ئۇلارغا: — بۇ مېنىڭ قېنىم، نۇرغۇن ئادەملەر ئۈچۈن تۈكۈلىدىغان، يېڭى ئەھدىنى⁽²²⁰⁾ تۈزىدىغان قېنىمدۇر. ²⁵ مەن سىلەرگە بەرھەق شۇنى ئېيتىپ قويايىكى، خۇدانىڭ پادىشاھلىقىدا يېڭىدىن شارابتىن ئىچىدىغان كۈنگىچە، ئۈزۈم تېلىنىڭ شەرىتىنى ھەرگىز ئىچمەيمەن، — دېدى.

²⁶ ئۇلار بىر مەدھىيە كۈيىنى ئېيتقاندىن كېيىن تالاغا چىقىپ، زەيتۇن تېغىغا قاراپ كېتىشتى.

مۇخلىسلارنىڭ ئەيسانى تاشلاپ كېتىشى

²⁷ ئاندىن ئەيسا ئۇلارغا: سىلەر ھەممىڭلار تاندۇرۇلۇپ پۇتلىشىسىلەر، چۈنكى مۇقەددەس يازمىلاردا: «مەن پادىچىنى ئۇرۇۋېتىمەن، قويلار پاتىپاراق بولۇپ تارقىتىۋېتىلىدۇ» دەپ پۈتۈلگەن⁽²²¹⁾.

²⁸ لېكىن مەن تىرىلگەندىن كېيىن گالىلىيەگە سىلەردىن بۇرۇن بارىمەن، — دېدى.

²⁹ لېكىن پېترۇس ئۇنىڭغا: — ھەممەيلى تاندۇرۇلۇپ پۇتلاشسىمۇ، مەن ھەرگىز پۇتلاشمايمەن، دېدى.

²¹⁹ ياكى «(ئۇنى) بەرىكەتلىگەندىن كېيىن...».

²²⁰ «يېڭى ئەھدە» — تەۋرات، «يەر.» 31:31-34، «لۇقا» 20:22 نى، «ئىبر.» 20:13 نى كۆرۈڭ.

بەزى كونا كەچۈرمىلەردە پەقەت «ئەھدە» دېيىلىدۇ.

²²¹ «زەك.» 13:7. مۇشۇ بېشارەتتە سۆزلىگۈچى خۇدانىڭ ئۆزى، ئەلۋەتتە.

³⁰ ئەيسا ئۇنىڭغا: – مەن ساڭا بەرھەق شۇنى ئېيتىپ قويايىكى، بۈگۈن، يەنى بۈگۈن كېچە خوراز ئىككى قېتىم چىلىلغۇچە، سەن مەندىن ئۈچ قېتىم تانسەن، – دېدى.

³¹ لېكىن پېترۇس تېخىمۇ قەتئىيلىك بىلەن ئۇنىڭغا: – سەن بىلەن بىللە ئۆلىدىغان ئىش كېرەك بولسىمۇ، سەندىن ھەرگىز تانمايمەن، – دېدى. قالغان ھەممىسىمۇ شۇنداق دېيىشتى.

ئەيسانىڭ گېتسىمانە باغچىسىدىكى دۇئا-تلاۋىتى

³² ئاندىن ئۇلار گېتسىمانە دېگەن بىر جايغا كەلدى. ئۇ مۇخلىسلارغا: – مەن دۇئا-تلاۋەت قىلىپ كەلگۈچە، مۇشۇ يەردە ئولتۇرۇپ تۇرۇڭلار، دېدى. ³³ ئۇ پېترۇس، ياقۇپ ۋە يۇھاننانى بىرگە ئېلىپ ماڭدى ۋە سۈر بېسىپ، روھ-قەلبىدە ⁽²²²⁾ تولىمۇ پەرىشان بولۇشقا باشلىدى. ³⁴ ئۇ ئۇلارغا:

– جېنىم ئۆلىدىغاندەك بەكمۇ ئازاپلانماقتا. سىلەر بۇ يەردە قېلىپ، ئويغاق تۇرۇڭلار، – دېدى. ³⁵ ئۇ سەل ئېرىراق بېرىپ، ئۆزىنى يەرگە ئېتىپ دۈم ياتتى ۋە مۇمكىن بولسا، ئۇ دەقىقنىڭ ⁽²²³⁾ ئۆز بېشىغا چۈشمەي ئۆتۈپ كېتىشى ئۈچۈن دۇئا قىلىپ:

³⁶ – ئى ئاببا ئاتا ⁽²²⁴⁾، ساڭا ھەممە ئىش مۇمكىندۇر؛ بۇ قەدەھنى ⁽²²⁵⁾ مەندىن ئۆتكۈزۈۋەتكەيسەن! لېكىن بۇ ئىش مەن خالىغاندەك ئەمەس، سەن خالىغاندەك بولسۇن، – دېدى.

³⁷ ئۇ ئۈچەيلەننىڭ يېنىغا قايتىپ كەلگەندە، ئۇلارنىڭ ئۇخلاپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ، پېترۇسقا:

²²² گرېك تىلىدا «روھتا».

²²³ گرېك تىلىدا «شۇ سائەتنىڭ...»

²²⁴ ئىبرانىي تىلىدا «ئاببا» دېگەن سۆز ئوغۇلنىڭ ئاتىسىغا بولغان يېقىنچىلىقنى بىلدۈرىدۇ. ئۇيغۇرچىدىكى «سۆيۈملۈك ئاتا» دېگەنگە يېقىن كېلىدۇ. بۇ سۆز ھەم مۇھەببەت ھەم چوڭقۇر ھۆرمەتتىمۇ بىلدۈرىدۇ.

²²⁵ «بۇ قەدەھ» – ئۇنىڭ ئالدىدا تۇرىدىغان ئازاب-ئوقۇبەتلەرنى كۆرسىتىدۇ. تەۋراتنىڭ كۆپ يەرلىرىدە «قەدەھ» دەل شۇ مەنىدە ئىشلىتىلىدۇ (مەسىلەن «زەب.» 8:75، «يەش.» 17:51، 22، «يەر.» 15:25 دە).

– ئەي سىمون، ئۇخلاۋاتامسەن؟! بىر سائەتمۇ ئويغاق تۇرالمىدىڭمۇ؟!
³⁸ ئېزىقتۇرۇلۇشتىن ساقلىنىش ئۈچۈن، ئويغاق تۇرۇپ دۇئا قىلىڭلار. روھ
 پىداكار بولسىمۇ، لېكىن كىشىنىڭ ئەتىلىرى⁽²²⁶⁾ ئاجىزدۇر، – دېدى.
³⁹ ئاندىن ئۇ يەنە بېرىپ، ئوخشاش سۆزلەر بىلەن قايتىدىن دۇئا قىلدى.
⁴⁰ ئۇ ئۇلارنىڭ يېنىغا قايتىپ كەلگەندە، ئۇلارنىڭ يەنە ئۇخلاپ قالغانلىقىنى
 كۆردى، چۈنكى ئۇلارنىڭ كۆزلىرى ئۇيقۇغا ئىلىنغانىدى. ئۇلار ئۇنىڭغا نېمە
 دېيىشىنى بىلمەي قالدى.⁴¹ ئۇ ئۈچىنچى قېتىم ئۇلارنىڭ يېنىغا قايتىپ
 ئۇلارغا:

– سىلەر تېخىچە ئۇخلاۋاتامسىلەر، تېخىچە دەم ئېلىۋاتامسىلەر؟⁽²²⁷⁾
 ئەمدى بولدى بەس! ۋاقىت-سائىتى كەلدى؛ مانا، ئىنسانئوغلى گۇناھكارلارنىڭ
 قولىغا تاپشۇرۇلدى!⁴² قويۇڭلار، كېتەيلى؛ مانا، ماڭا ساتقۇنلۇق قىلىدىغان
 كىشى يېقىن كەلدى! – دېدى.

ئەيسانىڭ تۇتقۇن قىلىنىشى

⁴³ ۋە شۇ دەققىدە، ئۇنىڭ سۆزى تېخى تۈگىمەيلا، مانا، ئون ئىككى يەلەندىن
 بىرى بولغان يەھۇدا كەلدى؛ ئۇنىڭ يېنىدا باش كاھىنلار، تەۋرات ئۇستازلىرى
 ۋە ئاقساقاللار تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەن قىلىچ-توقماقلارنى كۈتۈرگەن زور بىر
 توپ ئادەم بار ئىدى.⁴⁴ ئۇنىڭغا ساتقۇنلۇق قىلغۇچى ئۇلار بىلەن ئاللىبۇرۇن
 ئىشارەتنى بېكىتىپ: «مەن كىمنى سۆيسەم، ئۇ دەل شۇدۇر. سىلەر ئۇنى
 تۇتۇپ، يالاپ ئېلىپ كېتىڭلار» دەپ كېلىشكەندى.⁴⁵ ئۇ كېلىپ ئۇدۇل
 ئەيسانىڭ ئالدىغا بېرىپ:

²²⁶ گرېك تىلىدا «ئەت». ئىنجىلدا «ئەت» ياكى «ئەت-تەن» دائىم دېگۈدەك ئادەمنىڭ ئۆز
 تېنى تەرىپىدىن ئازدۇرۇلىدىغان، گۇناھكار تەبىئىتىنى كۆرسىتىدۇ. «رىملىقلارغا» دىكى «كىرىش
 سۆز»مىزنى كۆرۈڭ.
²²⁷ ياكى بولمىسا: «ئەمدى ئۇخلاۋېرسىلەر، دەم ئېلىۋېرسىلەر!» (دېمەك، كىنايلىك گەپ)
 ياكى پەقەت: «ئەمدى ئۇخلاڭلار، دەم ئېلىڭلار!».

– ئۇستاز، ئۇستاز! (228) – دەپ ئۇنى سۆيۈپ كەتتى. ⁴⁶ ئۇلار ئۇنىڭغا قول سېلىپ، ئۇنى تۇتقۇن قىلدى. ⁴⁷ ۋە ئۇنىڭ يېنىدا تۇرغانلاردىن بىرەيلەن قىلىچىنى سۇغۇرۇپ، باش كاھىننىڭ چاكىرىغا ئۇرۇۋىدى، ئۇنىڭ قۇلىقىنى شىلىپ چۈشۈرۈۋەتتى. ⁴⁸ ئەيسا جاۋابەن ئۇلارغا:

– بىر قاراقچىنى تۇتىدىغاندەك قىلىچ-توقماقلارنى كۆتۈرۈپ مېنى تۇتقىلى كەپسىلەرغۇ؟ ⁴⁹ مەن ھەر كۈنى ئىبادەتخانا ھويلىلىرىدا سىلەر بىلەن بىللە بولۇپ تەلىم بېرەتتىم، لېكىن سىلەر ئۇ چاغدا مېنى تۇتقىدىڭلار. لېكىن بۇ ئىشلارنىڭ يۈز بېرىشى مۇقەددەس يازمىلاردا ئالدىن پۈتۈلگەنلەرنىڭ ئەمەلگە ئاشۇرۇلۇشى ئۈچۈن بولدى، – دېدى.

⁵⁰ بۇ چاغدا، ھەممەيلەن ئۇنى تاشلاپ قېچىپ كېتىشتى. ⁵¹ پەقەت ئۇچىسىغا كاناپ رەخت يېپىنچاقلىۋالغان بىر يىگىت ئۇنىڭ كەينىدىن ئەگىشىپ ماڭدى. ياش ئەسكەرلەر ئۇنى تۇتۇۋېلىۋىدى، ⁵² لېكىن ئۇ كاناپ رەختتىن بوشىنىپ، يالىڭاچ پېتى ئۇلاردىن قېچىپ كەتتى. (229)

ئالىي كېڭەشمە («سانھېدرىن») دە سوتلىنىش

⁵³ ئەمدى ئۇلار ئەيسانى باش كاھىننىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىشتى. باش كاھىنلار، بارلىق ئاقساقاللار بىلەن تەۋرات ئۇستازلىرىمۇ ئۇ يەرگە ئۇنىڭ يېنىغا (230) يىغىلدى. ⁵⁴ پېترۇس ئۇنىڭغا تاكى باش كاھىننىڭ سارايدىكى ھويلىنىڭ ئىچىگىچە يىراقتىن ئەگىشىپ كەلدى؛ ئۇ قاراۋۇللار بىلەن بىللە ئوتنىڭ نۇرىدا ئوتىسىنىپ ئولتۇردى. ⁵⁵ باش كاھىنلار ۋە پۈتۈن ئالىي

²²⁸ «ئۇستاز» – ئىبرانىي تىلىدا «رابىي» دېيىلىدۇ.

ئىبرانىيلار ئارىسىدا ئادەمنىڭ ئىسمىنى ئىككى قېتىم چاقىرىش ئادەتتە ئىنتايىن چوڭقۇر ھېسسىيات، ئالاھىدە ئامراقلىقنى بىلدۈرىدۇ.

²²⁹ بىرنەچچە شەرھىچىلەر بۇ «مەلۇم ياش يىگىت»نى ماركۇسنىڭ ئۆزى ئىكەن، دەپ قارايدۇ. بىزمۇ قوشۇلىمىز. ئۇ مۇشۇ يەردە ئۆزىنى «مۇخلىس» دەپ ئاتىمايدۇ. بەلكىم ئۇ مۇشۇ يەردە بارلىق كىشىلەرنىڭ ئەيسادىن ۋاز كېچىپ ئۇنى تاشلىغانلىقىنى تەكىتلىمەكچى بولىدۇ.

²³⁰ «ئۇنىڭ يېنىغا» – باش كاھىن قايافانىڭ يېنىغا.

كېڭەشمە ئەزالىرى ئەيسانى ئۆلۈمگە مەھكۇم قىلىش ئۈچۈن، گۇۋاھ-ئىسپات ئىزدىدى، ئەمما تاپالمىدى. ⁵⁶ چۈنكى نۇرغۇن كىشىلەر ئۇنى ئەرز قىلىپ يالغان گۇۋاھچىلىق بەرگەن بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ گۇۋاھلىقلىرى بىر-بىرىگە ئۇدۇل كەلمەيتتى. ⁵⁷ بەزى ئادەملەر ئورنىدىن تۇرۇپ، ئۇنىڭ ئۈستىدىن ئەرز قىلىپ يالغان گۇۋاھلىق بېرىپ:

⁵⁸ - بىز ئۇنىڭ: «ئىنسان قولى بىلەن ياسالغان بۇ ئىبادەتخانىنى بۇزۇپ تاشلاپ، ئىنسان قولى بىلەن ياسالمىغان باشقا بىر ئىبادەتخانىنى ئۈچ كۈن ئىچىدە ياساپ چىقىمەن» دېگەنلىكىنى ئاڭلىدۇق ⁽²³¹⁾، - دېدى. ⁵⁹ ھەتتا ئۇلارنىڭ بۇ ھەقتىكى گۇۋاھلىقلىرىمۇ بىر-بىرىگە ماس كەلمىدى.

⁶⁰ ئاندىن باش كاھىن ھەممەيلەننىڭ ئالدىدا ئورنىدىن تۇرۇپ، ئەيسادىن: - بۇلار سېنىڭ ئۈستۈڭدىن زادى قانداق گۇۋاھلىقلارنى بېرىۋاتىدۇ؟ قېنى، جاۋاب بەرمەمسەن؟ - دەپ سورىدى. ⁶¹ لېكىن ئەيسا شۇڭ تۇرۇپ، ھېچقانداق جاۋاب بەرمىدى. باش كاھىن ئۇنى قىستاپ يەنە ئۇنىڭدىن:

- سەن مۇبارەك بولغۇچىنىڭ ⁽²³²⁾ ئوغلى مەسىھمۇسەن؟ - دەپ سورىدى. ⁶² - شۇنداق، مەن ئۆزۈم، - دېدى ئەيسا، - ۋە سىلەر كېيىن ئىنسانئوغلىنىڭ قۇدرەت ئىگىسىنىڭ ئوڭ يېنىدا ئولتۇرىدىغانلىقىنى ۋە ئاسماندىكى بۇلۇتلار بىلەن كېلىدىغانلىقىنى كۆرىسىلەر ⁽²³³⁾.

⁶³ شۇنىڭ بىلەن باش كاھىن تونلىرىنى يىرتىپ ⁽²³⁴⁾ تاشلاپ: - ئەمدى باشقا ھەرقانداق گۇۋاھچىنىڭ نېمە ھاجىتى؟ ⁶⁴ ئۆزۈڭلار بۇ كۆپۈرلۈقنى ئاڭلىدىڭلار! ئەمدى بۇنىڭغا نېمە دەيسىلەر؟ - دېدى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئۇ ئۆلۈم جازاسىغا بۇيرۇلسۇن، دەپ ھۆكۈم چىقىرىشتى.

²³¹ «يۇھ. 19:2 نى كۆرۈڭ. ئۇلار مەسىھنىڭ سۆزىنى بۇرمىلىغانىدى.

²³² «مۇبارەك بولغۇچى» - خۇدا ئۆزىدۇر.

²³³ تەۋرات، «دان. 13:7 نى كۆرۈڭ.

²³⁴ باش كاھىن ئەيسانى «كۆپۈرلۈق قىلدى» دەپ قاراپ، ئۆزىنىڭ بۇنىڭغا بولغان چۆچۈشى ۋە غەزەپىنى ئىپادىلەش ئۈچۈن كىيىملىرىنى يىرتقان. ئەيسانىڭ ئۆزىنىڭ مەسىھ ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلىشى، ئۇنىڭ خۇداغا خاس ھوقۇق ۋە شۆھرەت مەندىدۇر، دېگەنلىكىدۇر. يەنە شۇنى ئېيتىمىزكى، باش كاھىننىڭ تونلىرىنى يىرتىشنىڭ ئۆزى تەۋرات قانۇنىغا خىلاپ ئىدى («لاۋ. 10:21، 6:10).

⁶⁵ ئاندىن بەزىلىرى ئۇنىڭغا تۈكۈرۈشكە باشلىدى، يەنە ئۇنىڭ كۆزلىرىنى تېڭىپ، مۇشتلاپ: «قېنى، پەيغەمبەرچىلىك قىلىپ بېشارەت بېرە!» دېيىشتى ⁽²³⁵⁾. قاراۋۇللارمۇ ئۇنى شاپىلاق بىلەن كاپاتلىدى ⁽²³⁶⁾.

پېترۇسنىڭ ئەيسادىن تېنىشى

⁶⁶ پېترۇس ساراينىڭ تۆۋەنكى ھويلىسىدا تۇرغاندا، باش كاھىننىڭ دېدەكلىرىدىن بىرى كېلىپ، ⁶⁷ ئىسسىنىپ ئولتۇرغان پېترۇسنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا تىكىلىپ قاراپ:

— سەنمۇ ئاسارەتلىك ئەيسا بىلەن بىللە ئىدىڭغۇ، — دېدى.

⁶⁸ لېكىن ئۇ تېنىپ:

— سېنىڭ نېمە دەۋاتقانلىقىڭنى بىلمىدىم ھەم چۈشەنمىدىم، — دېدى-دە، تاشقىرىغا، دەرۋازىنىڭ ئايۋىنىغا چىقىپ تۇردى. شۇ ئەسنادا خوراز بىر چىلىدى.

⁶⁹ ئۇنى يەنە كۆرگەن ھېلىقى دېدەك يەنە ئۇ يەردە تۇرغانلارغا:

— بۇ ئۇلاردىن بىرى، — دېگىلى تۇردى. ⁷⁰ پېترۇس يەنە ئىنكار قىلدى.

بىر ئازدىن كېيىن، ئۇ يەردە تۇرغانلار پېترۇسقا يەنە:

— بەرھەق، سەن ئۇلارنىڭ بىرىسەن. چۈنكى سەنمۇ گاللىيەلىك

ئىكەنسەنغۇ؟! — دېيىشتى ⁽²³⁷⁾.

⁷¹ لېكىن ئۇ قاتتىق قارغاشلار بىلەن قەسەم قىلىپ:

— سىلەر دەۋاتقان ھېلىقى ئادەمنى تونۇمايمەن! — دېدى.

⁷² دەل شۇ چاغدا خوراز ئىككىنچى قېتىم چىلىدى. پېترۇس ئەيسانىڭ

ئۆزىگە: «خوراز ئىككى قېتىم چىللىغۇچە، سەن مەندىن ئۈچ قېتىم تانسەن»

دېگەن سۆزىنى ئېسىگە ئالدى؛ ۋە بۇلارنى ئويلاپ يىغلاپ كەتتى ⁽²³⁸⁾.

²³⁵ «مات.» 26:68دە: «... «قېنى بېشارەت بېرە، سېنى كىم ئۇردى؟» — دېيىشتى» دېيىلىدۇ.

²³⁶ ياكى «قاراۋۇللارمۇ ئۇنى ئارىسىغا ئېلىۋېلىپ كاپاتلىدى».

²³⁷ ئۇلارنىڭ دېگەنلىرى پېترۇسنىڭ تەلەپپۇزىغا ئاساسەن بولسا كېرەك. «مات.» 26:72-
73نى كۆرۈڭ.

²³⁸ باشقا بىرخىل تەرجىمىسى: «كۆڭلى بۇزۇلۇپ يىغلاپ كەتتى».

ئەيسانىڭ پىلاتۇسنىڭ ئالدىدا سوتلىنىشى

15

¹ ئەتىسى تاڭ ئېتىشى بىلەنلا، باش كاھىنلار ئاقساقاللار، تەۋرات ئۇستازلىرى ۋە پۈتكۈل ئالىي كېڭەشمىدىكىلەر بىلەن مەسلىھەتلىشىپ، ئەيسانى باغلاپ ئاپىرىپ، ۋالىي پىلاتۇسقا تاپشۇرۇپ بەردى.

² پىلاتۇس ئۇنىڭدىن:

— سەن يەھۇدىيلارنىڭ پادىشاھىمۇ؟ — دەپ سورىدى.

ئۇ جاۋابەن: ئېيتقىنىڭدەك⁽²³⁹⁾، — دېدى.

³ باش كاھىنلار ئۇنىڭ ئۈستىدىن قايتا-قايتىدىن ئەرز-شكايەتلەرنى قىلىشتى. ⁴ پىلاتۇس ئۇنىڭدىن يەنە:

— جاۋاب بەرمەمسەن؟ قارا، ئۇلار ئۈستۈڭدىن شۇنچىۋالا شكايەت قىلىۋاتىدۇ! — دەپ سورىدى.

⁵ بىراق ئەيسا يەنىلا ھېچ جاۋاب بەرمىدى؛ پىلاتۇس بۇنىڭغا ئىنتايىن ھەيران قالدى.

ئەيسا ۋە باراباس

⁶ ھەر قېتىملىق ئۆتۈپ كېتىش ھېيتىدا، خالايق قايسىبىر مەھبۇسنى تەلەپ قىلسا، ۋالىي ئۇنى قويۇپ بېرەتتى. ⁷ ئەينى ۋاقىتتا، زىنداندا باراباس ئىسىملىك بىر مەھبۇس بار ئىدى. ئۇ ئۆزى بىلەن بىللە توپىلاڭ كۆتۈرگەن ھەمدە توپىلاڭدا قاتىللىق قىلغان نەچچە يىلەن بىلەن تەڭ سولانغانىدى. ⁸ خالايق چۇقان-سۈرەن سېلىپ⁽²⁴⁰⁾ ۋالىيىدىن بۇرۇن ھەمىشە ئۇلارغا قىلغىنىدەك يەنە شۇنداق قىلىشنى تىلەشتى.

⁹ پىلاتۇس ئۇلارغا:

²³⁹ «ئېيتقىنىڭدەك» — دېگەن جاۋابنىڭ گرىك تىلىدا «شۇنداق، لېكىن ئەھۋال دەل سېنىڭ ئويلىغىنىڭدەك ئەمەس» دېگەن پۇرىقى چىقىدۇ.

²⁴⁰ باشقا بىر خىل تەرجىمىسى: «خالايق (ۋالىينىڭ) ئالدىغا كېلىپ...».

– سىلەر يەھۇدىيلارنىڭ پادىشاھىنى قويۇپ بېرىشىمنى خالامسىلەر؟ – دېدى ¹⁰ (چۈنكى ئۇ باش كاھىنلارنىڭ ھەسەتخورلۇقى تۈپەيلىدىن ئۇنى تۇتۇپ بەرگەنلىكىنى بىلەتتى). ¹¹ لېكىن باش كاھىنلار خالايىقىنى: «بۇنىڭ ئورنىغا، بارابباسنى قويۇپ بەر» دەپ تەلەپ قىلىشقا كۈشكۈرتتى.

¹² پىلاتۇس جاۋابىن ئۇلاردىن يەنە:

– ئۇنداق بولسا، سىلەر «يەھۇدىيلارنىڭ پادىشاھى» دەپ ئاتىغان كىشىنى قانداق بىر تەرەپ قىل دەۋاتىسىلەر؟ – دېدى.

¹³ – ئۇلار يەنە ئاۋازىنى كۆتۈرۈپ: – ئۇنى كرىپستلىگىن! – دەپ ۋارقىرىشتى.

¹⁴ پىلاتۇس ئۇلارغا: – نېمىشقا؟ ئۇ نېمە رەزىللىك ئۆتكۈزۈپتۇ؟ – دېدى.

بىراق ئۇلار تېخىمۇ غالىجىرلىشىپ:

– ئۇنى كرىپستلىگىن! – دەپ ۋارقىراشتى. ¹⁵ شۇڭا پىلاتۇس، خالايىقىنى

رازى قىلماقچى بولۇپ، بارابباسنى ئۇلارغا چىقىرىپ بەردى. ئەيسانى بولسا قامچىلاتقاندىن كېيىن ⁽²⁴¹⁾، كرىپستلەش ئۈچۈن لەشكەرلىرىگە تاپشۇردى.

لەشكەرلەرنىڭ ئەيسانى مەسخىرە قىلىشى

¹⁶ ئاندىن لەشكەرلەر ئەيسانى ۋالىي ئوردىسىدىكى سەينىغا ⁽²⁴²⁾ ئېلىپ

كىرىپ، پۈتۈن لەشكەرلەر توپىنى ⁽²⁴³⁾ بۇ يەرگە جەم بولۇشقا چاقىردى.

¹⁷ ئۇلار ئۇنىڭ ئۈچىسىغا سۆسۈن رەڭلىك تون كىيىدۈرۈشتى ⁽²⁴⁴⁾، ئاندىن ئۇلار

تىكەنلىك شاخچىلاردىن توقۇغان بىر تاجنى بېشىغا كىيگۈزدى. ¹⁸ ئاندىن

ئۇنى مۇبارەكلەپ: «ياشىغايلا، ئى يەھۇدىيلارنىڭ پادىشاھى!» دېيىشتى.

²⁴¹ رىم ئىمپېرىيەسىدە جازا قامچىلىرى بىرنەچچە تاسمىلىق بولۇپ، ھەربىر تاسمىسىغا قوغۇشۇن ۋە ئۈستىخان پارچىلىرى باغلانغان بولىدۇ. قامچىلىغان ۋاقىتدا جازاغا تارتىلغۇچى يالڭاچلىنىپ، يەرگە تىزلاندۇرۇلۇپ، ئىككى يېنىدا تۇرغان لەشكەر ئۇنى قامچىلايتتى.

²⁴² «ۋالىي ئوردىسىدىكى سەينى» – گرېك (لاتىن) تىلىدا «پرايتورنۇم».

²⁴³ «لەشكەرلەر توپى» (گرېك تىلىدا «كوھورت») 500-600 كىشىدىن تەركىب تاپقان.

²⁴⁴ «سۆسۈن رەڭ» – شۇ چاغدا شاھانە كىيىمنىڭ رەڭگى شۇنداق ئىدى («مات»، 28:27، «يۇھ»، 19:2 نى كۆرۈڭ). ئۇلار شۇ «شاھانە تون» ئارقىلىق ئەيسانى «سەن پادىشاھمۇ؟!» دەپ مازاق قىلماقچى.

¹⁹ ئاندىن بېشىغا قومۇش⁽²⁴⁵⁾ بىلەن ھەدەپ ئۇرۇپ، ئۇنىڭغا قاراپ تۈكۈرۈشتى ۋە ئۇنىڭ ئالدىدا تىز پۈكۈپ، سەجدە قىلىشتى.
²⁰ ئۇلار ئۇنى شۇنداق مازاق قىلغاندىن كېيىن، ئۇنىڭدىن سۆسۈن توننى سالدۇرۇۋېتىپ، ئۇچىسىغا ئۆز كىيىملىرىنى كىيىدۇردى؛ ئاندىن ئۇلار ئۇنى كرېستلەش ئۈچۈن ئېلىپ چىقىشتى.

ئۇنىڭ كرېستلىنىشى

²¹ كۈرنى شەھىرىدىن بولغان، سىمون ئىسىملىك بىر كىشى يېزىدىن كېلىپ، ئۇ يەردىن ئۆتۈپ كېتىۋاتاتتى (بۇ كىشى ئىسكەندەر بىلەن رۇفۇسنىڭ ئاتىسى ئىدى). لەشكەرلەر ئۇنى تۇتۇپ كېلىپ، ئەيسانىڭ كرېستىنى⁽²⁴⁶⁾ ئۇنىڭغا مەجبۇرىي كۆتۈرگۈزدى. ²² ئۇلار ئەيسانى گولگوتا (تەرجىمىسى، «باش سۆڭەك») دېگەن يەرگە ئېلىپ كەلدى؛ ²³ ئاندىن ئۇلار ئۇنىڭغا ئىچىش ئۈچۈن مۇرمەككى ئارىلاشتۇرۇلغان ئاچچىق شاراب⁽²⁴⁷⁾ بەردى؛ لېكىن ئۇ ئۇنى قوبۇل قىلمىدى.

²⁴ ئۇلار ئۇنى كرېستلىگەندىن كېيىن، كىيىملىرىنى ئۆزئارا بۆلۈشۈۋېلىش ئۈچۈن، ھەرقايسىسىنىڭ ئۆلۈشىنى بېكىتىشكە ھەربىر كىيىمنىڭ ئۈستىگە چەك تاشلىدى⁽²⁴⁸⁾. ²⁵ ئۇنى كرېستلىگەن ۋاقىت كۈننىڭ ئۈچىنچى سائىتى⁽²⁴⁹⁾ ئىدى. ²⁶ ئۇنى ئەيىبلىگەن شىكايەتنامىدە «يەھۇدىيلارنىڭ پادىشاھى» دەپ پۈتۈلگەندى⁽²⁵⁰⁾.

²⁴⁵ ياكى «ھاسا».

²⁴⁶ «ئەيسانىڭ كرېستى» — ئەيسا ئۆزىنى جازالادىغان قورال بولغان شۇ كرېست (چاپراس ياغاچ) نى يۇدۇپ مېڭىشى كېرەك ئىدى. ئۇ شۇنداق قاتتىق قامچىلانغانكى، ھالسىراپ يۇدۇپ ماڭالمىسا كېرەك.

²⁴⁷ كرېستكە مىخلىنىدىغانلارغا ئاغرىقنى پەسەيتىش مەقسىتىدە دورا ئارىلاشتۇرۇلغان شاراب بېرىلىدىكەن. بىراق ئەيسا رەت قىلدى.

²⁴⁸ ياكى «كىيىملىرى ئۈچۈن چەك تاشلىدى».

²⁴⁹ ھازىرقى ۋاقىت بولسا، ئەتىگەن سائەت توققۇز ئىدى.

²⁵⁰ بۇ شىكايەتنامە ئۇنىڭ بېشىنىڭ يۇقىرى تەرىپىگە بېكىتىلگەندى («مات.» 37:27).

²⁷ ئۇلار ئۇنىڭ بىلەن تەڭ ئىككى قاراقچىنىمۇ كرىستلىدى، بىرى ئوڭ تەرىپىدە، يەنە بىرى سول تەرىپىدە ئىدى. ²⁸ شۇنداق قىلىپ، مۇقەددەس يازمىلاردىكى: «ئۇ جىنايەتچىلەرنىڭ قاتارىدا سانالدى»⁽²⁵¹⁾ دېگەن سۆز ئەمەلگە ئاشۇرۇلدى. ²⁹ ئۇ يەردىن ئۆتكەنلەر باشلىرىنى چايقىشىپ، ئۇنى ھاقارەتلەپ:

– ئۇھۇي، سەن ئىبادەتخانىنى بۇزۇپ تاشلاپ، ئۈچ كۈن ئىچىدە قايتىدىن ياساپ چىقىدىغان ئادەم، ³⁰ ئەمدى ئۆزۈڭنى قۇتقۇزۇپ كرىستتىن چۈشۈپ باققىنا! – دېيىشتى.

³¹ باش كاھىنلار بىلەن تەۋرات ئۇستازلىرىمۇ ئۆزئارا شۇنداق مەسخىرە قىلىپ:

– ئۇ باشقىلارنى قۇتقۇزۇپتەكەن، ئۆزىنى قۇتقۇزالمىدۇ. ³² ئىسرائىلنىڭ پادىشاھى بولغان مەسھ ئەمدى كرىستتىن چۈشۈپ باقسۇنچۇ، شۇنى كۆرسەكلا ئۇنىڭغا ئېتىقاد قىلىمىز! – دېيىشتى. ئۇنىڭ بىلەن تەڭ كرىستلەنگەنلەرمۇ ئۇنى شۇنداق ھاقارەتلەشتى.

ئەيسانىڭ ئۆلۈمى

³³ ئەمدى كۈننىڭ ئالتىنچى سائىتى كەلگەندە، پۈتكۈل زېمىننى قاراڭغۇلۇق قاپلىدى ۋە توققۇزىنچى سائىتىگىچە⁽²⁵²⁾ داۋام قىلدى. ³⁴ توققۇزىنچى سائەتتە⁽²⁵³⁾ ئەيسا يۇقىرى ئاۋاز بىلەن: «ئېلۇئى، ئېلۇئى، لاما شاۋاقتانى؟»، مەنسى: – «خۇدايىم، خۇدايىم، مېنى نېمىشقا تاشلىۋەتتىڭ؟» دەپ قاتتىق ندا قىلدى⁽²⁵⁴⁾.

²⁵¹ «يەش.» 12:53.

²⁵² ھازىرقى ۋاقىت سىستېمىسى بويىچە مۇشۇ ھالەت چۈش ۋاقتىدىن (سائەت ئون ئىككىدىن) باشلاپ سائەت ئۈچكىچە داۋام قىلدى.

²⁵³ ھازىرقى ۋاقىت بولسا سائەت ئۈچلەردە.

²⁵⁴ «زەب.» «1:22» نى كۆرۈڭ.

³⁵ ئۇ يەردە تۇرۇۋاتقانلارنىڭ بەزىلىرى بۇنى خاتا ئاڭلاپ:

— مانا، ئۇ ئىلياس پەيغەمبەرگە ئىدا قىلىۋاتىدۇ، — دېيىشتى. ³⁶ ئۇلاردىن بىرىلەن يۈگۈرۈپ بېرىپ، بىر پارچە بۇلۇتنى ئاچچىق شارابقا چىلاپ، قومۇشنىڭ ئۇچىغا سېلىپ ئۇنىڭغا ئىچكۈزۈپ:

— توختاپ تۇرۇڭلار! قاراپ باقايلى، ئىلياس پەيغەمبەر ئۇنى چۈشۈرگىلى كېلەرمىكىن؟ — دېدى.

³⁷ ئەيسا قاتتىق ۋارقىرىدى-دە، روھىنى قويۇۋەتتى ⁽²⁵⁵⁾. ³⁸ ۋە شۇ ئەسنادا ئىبادەتخانىنىڭ ئىچكىرى پەردىسى يۇقىرىدىن تۆۋەنگە ئىككى پارچە بۆلۈپ يىرتىلدى ⁽²⁵⁶⁾.

³⁹ ئەمدى ئۇنىڭ ئۇدۇلىدا تۇرغان يۈزبېشى ئۇنىڭ قانداق ئىدا قىلىپ روھىنى قويۇۋەتكەنلىكىنى كۆرۈپ:

— بۇ ئادەم ھەقىقەتەن خۇدانىڭ ئوغلى ئىكەن! — دېدى.

⁴⁰ ئۇ يەردە يەنە بۇ ئىشلارغا يىراقتىن قاراپ تۇرۇۋاتقان بىرنەچچە ئاياللارمۇ بار ئىدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ماگدالىلق مەريەم، كىچىك ياقۇپ بىلەن يوسەنىڭ ⁽²⁵⁷⁾ ئانىسى مەريەم ۋە سالومىلار بار ئىدى. ⁴¹ ئۇلار ئەسلىدە ئەيسا گالىلىيە ئۆلكىسىدە تۇرغان ۋاقىتتا ئۇنىڭغا ئەگىشىپ، ئۇنىڭ خىزمىتىدە بولغانلار ئىدى؛ بۇلاردىن باشقا ئۇنىڭ بىلەن يېرۇسالېمغا بىرگە كەلگەن يەنە نۇرغۇن ئاياللارمۇ ئۇنىڭ ئەھۋالىغا قاراپ تۇراتتى.

²⁵⁵ «روھىنى قويۇۋەتتى» دېگەننىڭ باشقا بىرخىل تەرجىمىسى «تىنىقنى توختاتتى».

²⁵⁶ بۇ يەردە ئىبادەتخانىدىكى ئەڭ مۇقەددەس جايىنى مۇقەددەس جايدىن ئايرىپ تۇرىدىغان پەردە بولۇپ، ئۇنىڭ يىرتىلىشى ئىنسانلارنىڭ خۇدانىڭ ئالدىغا بارىدىغان يولنىڭ ئەيسانىڭ ئۆلۈمى بىلەن ئېچىلغانلىقىنى بىلدۈرىدۇ (ئىبادەتخانىدىكى «مۇقەددەس جاي» نى سىرتتىكى ھويلىدىن ئايرىدىغان يەنە بىر «سىرتقى پەردە» بار ئىدى، لېكىن بۇنى كۆرسىتىش ئۈچۈن ئادەتتە باشقا ئاتالغۇ ئىشلىتىلىدۇ).

²⁵⁷ «يوسە» — «مات»، 27:56 دە «يۈسۈپ».

ئەيسانىڭ دەپنە قىلىنىشى

⁴² كەچقۇرۇن كىرىپ قالغاندا («تەييارلاش كۈنى»⁽²⁵⁸⁾)، يەنى شابات كۈنىنىڭ ئالدىنقى كۈنى بولغاچقا)،⁴³ ئالىي كېڭەشمىنىڭ تولىمۇ مۆتىۋەر ئەزاسى، ئارماتىيالىق يۈسۈپ بار ئىدى. ئۇمۇ خۇدانىڭ پادىشاھلىقىنى كۈتۈۋاتقان بولۇپ، جۈرئەت قىلىپ ۋالىي پىلاتۇسنىڭ ئالدىغا كىرىپ، ئۇنىڭدىن ئەيسانىڭ جەستىنى بېرىشنى تەلەپ قىلدى.⁴⁴ پىلاتۇس ئەيسانىڭ ئاللىقاچان ئۆلگەنلىكىگە ھەيران بولدى؛ ئۇ يۈزبېشىنى چاقىرىپ، ئۇنىڭدىن ئەيسانىڭ ئۆلگەنلىكىگە خېلى ۋاقىت بولدىمۇ، دەپ سورىدى.⁴⁵ يۈز بېشىدىن ئەھۋالنى ئۇققاندىن كېيىن، يۈسۈپكە جەسەتنى بەردى.⁴⁶ يۈسۈپ ئېسىل كاناپ رەخت سېتىۋېلىپ، جەسەتنى كرىستتىن چۈشۈرۈپ كاناپ رەختتە كېپەنلىدى ۋە ئۇنى قىيادا ئويۇلغان بىر قەبرىگە قويدى؛ ئاندىن قەبرىنىڭ ئاغزىغا بىر تاشنى دومىلىتىپ قويدى.

⁴⁷ ۋە ماگدالىق مەريەم بىلەن يوسەنىڭ ئانىسى مەريەم ئۇنىڭ قويۇلغان يېرىنى كۆرۈۋالدى.

ئەيسا ئۆلۈمدىن تىرىلىدۇ

¹ شابات كۈنى ئۆتۈشى بىلەنلا⁽²⁵⁹⁾، ماگدالىق مەريەم، ياقۇپنىڭ ئانىسى مەريەم ۋە سالومىلار بېرىپ ئەيسانىڭ جەستىگە سۈرۈش ئۈچۈن خۇشپۇراقلىق بۇيۇملارنى سېتىۋالدى⁽²⁶⁰⁾.² ھەپتىنىڭ بىرىنچى

16

²⁵⁸ «تەييارلاش كۈنى» ئادەتتە شابات كۈنىنىڭ ئالدىنقى كۈنىنى كۆرسىتىدۇ. شابات كۈنىدە ھەرقانداق ئىشلەش (مەسىلەن ئوتۇن تېرىش، ئوت يېقىش، خېمىر يۇغۇرۇش قاتارلىقلار) مەنئى قىلىنغاچقا، شابات كۈنىدىكى بارلىق تاماقلارنى ئالدىنقى كۈنى، يەنى جۈمە كۈنىدە تەييارلاش كېرەك ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، قائىدە بويىچە، ئۆلتۈرۈلگەنلەرنىڭ جەستى شابات كۈنىدە كرىستتە قالسا بولمايتتى («قان» 23:21 نى كۆرۈڭ).

²⁵⁹ «شابات كۈنى ئۆتۈشى بىلەنلا» — شابات كۈنى شەنبە كۈنى كەچتە كۈن پېتىشى بىلەن باشلىناتتى.

²⁶⁰ ياكى «سېتىۋالغاندى». بۇ ئىشقا قارىغاندا، ئاياللار ئۇنىڭ ئۆلۈمدىن تىرىلىدىغانلىقىنى ھېچ ئويلاپ باقمىغانىدى!

كۈنى⁽²⁶¹⁾ ئۇلار بەك بالدۇر، تاڭ سەھەردە ئورنىدىن تۇرۇپ، كۈن چىقىشى بىلەن قەبرىگە باردى. ³ ئۇلار ئۆزئارا: «بىزگە قەبرىنىڭ ئاغزىدىكى تاشنى كىم دومىلىتىشىپ بېرەر؟» دېيىشتى. ⁴ لېكىن ئۇلار باشلىرىنى كۆتۈرۈپ قارىدى، تاشنىڭ بىر يانغا دومىلىتىۋېتىلگىنىنى كۆردى - ئەسلىدە ئۇ تاش ناھايىتى يوغان ئىدى. ⁵ ئۇلار قەبرىگە كىرگەندە، ئوڭ تەرەپتە ئولتۇرغان، ئاق تون كىيگەن، ياش بىر ئادەمنى كۆردى، ۋە قاتتىق دەككە-دۈككەگە چۈشتى. ⁶ لېكىن ئۇ ئۇلارغا:

— دەككە-دۈككەگە چۈشمەڭلار. سىلەر كرىستلەنگۈچى ناسارەتلىك ئەيسانى ئىزدەۋاتىسىلەر. ئۇ تىرىلدى، ئۇ بۇ يەردە ئەمەس. مانا ئۇلار ئۇنى قويغان جاي! ⁷ لېكىن بېرىڭلار، ئۇنىڭ مۇخلىسلىرىغا ۋە پېترۇسقا: «ئۇ گاللىيەگە سىلەردىن ئاۋۋال بارىدىكەن؛ ئۇ سىلەرگە ئېيتقىنىدەك، سىلەر ئۇنى شۇ يەردە كۆرىدىكەنسىلەر» دەڭلار، — دېدى ⁽²⁶²⁾.

⁸ ئۇلار قەبرىدىن چىقىپلا بەدەر قاچتى. ئۇلارنى تىترەك بېسىپ ھوشىنى يوقىتاي دېگەندى؛ بەك قورقۇپ كەتكەچكە، ھېچكىمگە ھېچنەمنى ئېيتىمىدى ⁽²⁶³⁾.

ئەيسانىڭ ماگدالىق مەريەمگە كۆرۈنۈشى

⁹ ئەيسا ھەپتىنىڭ بىرىنچى كۈنى تاڭ سەھەردە تىرىلگەندىن كېيىن، ئاۋۋال ماگدالىق مەريەمگە كۆرۈندى. ئۇ ئەسلىدە ئۇنىڭدىن يەتتە جىننى ھەيدىۋەتكەندى ⁽²⁶⁴⁾. ¹⁰ مەريەم چىقىپ، ماتەم تۇتۇپ يىغلىشىپ تۇرغان،

²⁶¹ يەنى يەكشەنبە كۈنى.

²⁶² ماركوس بىۋاسىتە دېمىگەن بىلەن ھەممىمىز بۇ سۆزلىگۈچى «ياش ئادەم»نى پەرىشتە دەپ بىلىمىز (5-ئايەتنى كۆرۈڭ).

²⁶³ «ھېچكىمگە ھېچنەمنى ئېيتىمىدى» — مەنىسى، بەلكىم مۇخلىسلىرىدىن باشقا ھېچكىمگە ئېيتىمىدى (مەسىلەن، «مات.» 8:28، 10-ئايەتنى كۆرۈڭ).

²⁶⁴ 20-ئايەتلەر ئىككى قەدىمىي كۆچۈرمىدىن باشقا، ھەممە كۆچۈرمىلەردىن تېپىلىدۇ. بىز ئۇلارنىڭ «ماركوس»نىڭ ھەقىقىي بىر قىسمى ئىكەنلىكىگە ھېچ گۇمانىمىز يوق؛ بىراق مۇشۇ يەردە سەھىپە چەكلىمىسىدىن تولۇق ئىسپات كەلتۈرەلمەيمىز. ئىنگىلىزچە بىلىدىغان ئوقۇرمەنلەرنىڭ

بۇرۇن ئۇنىڭ بىلەن بىللە بولغانلارغا خەۋەر بەردى. ¹¹ ئۇنىڭ تىرىك ئىكەنلىكىنى ۋە مەريەمگە كۆرۈنگەنلىكىنى ئاڭلىغاندا، ئۇلار ئىشەنمىدى.

ئەيسانىڭ ئىككى مۇخلىسغا كۆرۈنۈشى

¹² بۇ ئىشلاردىن كېيىن، ئۇ ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى يېزىغا كېتىۋاتقان ئىككىيلەنگە باشقا سىياقتا كۆرۈندى. ¹³ بۇلارمۇ قالغانلارنىڭ يېنىغا قايتىپ، ئۇلارغا خەۋەر قىلغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار بۇلارغىمۇ ئىشەنمىدى.

ئەيسانىڭ ئون بىر مۇخلىسغا كۆرۈنۈشى

¹⁴ ئاندىن ئون بىرەيلەن داستىخاندا ئولتۇرۇپ غىزالىنىۋاتقاندا، ئۇ ئۇلارغا كۆرۈندى ۋە ئۇلارنىڭ ئېتىقادسىزلىقى ۋە تاش يۈرەكلىكى ئۈچۈن ئۇلارنى تەنپەھ بېرىپ ئەيىبلدى؛ چۈنكى ئۇلار ئۆزىنىڭ تىرىلگىنىنى كۆرگەنلەرگە ئىشەنمىگەنىدى.

¹⁵ ئۇ ئۇلارغا مۇنداق دېدى:

— پۈتكۈل جاھانغا بېرىپ، يارىتىلغۇچىلارنىڭ ھەريىرىگە خۇش خەۋەرنى جاكارلاڭلار. ¹⁶ ئېتىقاد قىلىپ، چۆمۈلدۈرۈشنى قوبۇل قىلغانلار قۇتقۇزۇلىدۇ. ئېتىقاد قىلمىغانلار بولسا گۇناھقا بېكىتىلىدۇ.

¹⁷ ئېتىقاد قىلغانلارنىڭ ئىزلىرىغا مۇشۇنداق مۆجىزىلىك ئالامەتلەر ئەگىشىپ ھەمراھ بولىدۇ: — ئۇلار مېنىڭ نامىم بىلەن جىنلارنى ھەيدىۋېتىدۇ؛ ئۇلار يېڭى تىللاردا ⁽²⁶⁵⁾ سۆزلەيدۇ، ¹⁸ ئۇلار يىلانلارنى قوللىرىدا تۇتىدۇ ⁽²⁶⁶⁾، ھەرقانداق زەھەرلىك نەرسىنى ئىچسىمۇ، ئۇلارغا

«دېن بۇرگون» نىڭ «ماركوس» نىڭ ئاخىرقى ئون ئىككى ئايەتلىرى» دېگەن كىتابىنى ئىنتېرنېتتىن تاپالايدىغانلىقىغا ئىشىنىمىز.

²⁶⁵ «يېڭى تىللار» — دېمەك ئۆزى ئۆگەنمىگەن تىللار. «روس» 4:2-11 نى، «1كور» 12-، 14- بابىنى ۋە مۇناسىۋەتلىك ئىزاھاتلارنى كۆرۈڭ. ²⁶⁶ مەسىلەن، «روس» 3:28-6 نى كۆرۈڭ.

زەرەر يەتكۈزمەيدۇ؛ قوللىرىنى بىمارلارغا تەگكۈزۈپ قويسا، كېسەللىرى ساقىيىپ كېتىدۇ.⁽²⁶⁷⁾

ئەيسانىڭ ئاسمانغا كۆتۈرۈلۈشى

19 شۇڭا⁽²⁶⁸⁾ رەب ئۇلارغا بۇ سۆزلەرنى قىلىپ بولغاندىن كېيىن، ئاسمانغا كۆتۈرۈلدى، خۇدانىڭ ئوڭ يېنىدا ئولتۇردى.²⁰ مۇخلىسلار چىقىپ، ھەريەرگە بېرىپ خۇش خەۋەرنى جاكارلاپ يۈردى. رەب⁽²⁶⁹⁾ ئۇلار بىلەن تەڭ ئىشلەپ، سۆز-كلامغا ھەمراھ بولۇپ ئەگەشكەن مۆجىزىلىك ئالامەتلەر بىلەن ئۇنىڭغا ئىسپات بەردى.

²⁶⁷ ئېنىقكى، ئېتىقاد قىلغۇچىلار ئۈچۈن «مۆجىزىلىك ئالامەتلەر» مەسىھكە ئىمان-ئىشەنچ كەلتۈرگەندىن كېيىنلا كېلىدۇ («مۇشۇنداق مۆجىزىلىك ئالامەتلەر ئەگىشىپ ھەمراھ بولىدۇ» (17-ئايەت)). «ئالامەتلەرنى كۆرسەم، ئاندىن ئىشىنىمەن» دېگۈچىلەر ھەردائىم كۆپ، ئەلۋەتتە.²⁶⁸ «شۇڭا» — رەب ۋەدە قىلغان «مۆجىزىلىك ئالامەتلەر» پەقەت مۇقەددەس روھ ئارقىلىق بولاتتى؛ ئۇ ئەرشكە كۆتۈرۈلمىگەن بولسا، مۇقەددەس روھ كېلەلمەيتتى. شۇڭا (ئۆز سۆز-كلامىنى ئىسپاتلايدىغان مۆجىزىلىك ئالامەتلەرنى مۇمكىن قىلىش ئۈچۈن) ئۇ ئەرشكە كۆتۈرۈلمىسە بولمايتتى.²⁶⁹ بەزى كونا كۆچۈرمىلەردە «رەب ئەيسا» دېيىلىدۇ.

قوشۇمچە سۆز

«ماركۇس»تىكى بەزى مۇھىم تېمىلار «ماتتا» دېگەن باياندىمۇ تېپىلىدۇ. بىز «ماتتا»دىكى «قوشۇمچە سۆز»ىمىزدە بۇ تېمىلار ئۈستىدە ئازراق توختالدىق. ھالبۇكى، بىز مۇشۇ يەردە ئوقۇرمەنلەرنىڭ دىققىتىنى مەسىھنىڭ 21:19-8 دە خاتىرىلەنگەن بايانغا تارتماقچىمىز: —

«بەش مىڭ كىشىگە بەش ناننى ئۈستۈغنىمدا، پارچىلارغا لىق تولغان قانچە كىچىك سېۋەتنى يىغۋالدىڭلار؟ — دېدى.

— ئون ئىككىنى، — جاۋاب بەردى ئۇلار.

— يەتتە ناننى تۆت مىڭ كىشىگە ئۈستۈغنىمدا، پارچىلارغا لىق تولغان قانچە سېۋەتنى يىغۋالدىڭلار؟ — دېدى ئۇ.

— يەتتىنى، — جاۋاب بەردى ئۇلار.

ئۇ ئۇلارغا:

— ئۇنداقتا، قانداقسىگە سىلەر تېخى چۈشەنمەيسىلەر؟ — دېدى».

بۇ سۆز ماركۇسقا (بەلكىم پېترۇس ئارقىلىق) چوڭقۇر تەسىر يەتكۈزگەن بولۇشى مۇمكىن. ئاجايىب بىر ئىش شۇكى، ئۇ بىز ئۈچۈن يازغان باياندا ئەيسانىڭ ئون توققۇز (ئون ئىككى + يەتتە) ئالاھىدە مۆجىزىسىنى خاتىرىلىگەن (تەڭدىشى يوق مۆجىزە، ئۇنىڭ ئۆلۈپ تىرىلىشى بۇنىڭدىن سىرت، ئەلۋەتتە). بۇلار تۆۋەندىكىدەك: —

«ماركۇس»تا خاتىرىلەنگەن ئون توققۇز ئالاھىدە مۆجىزە

(1) ناپاك روھ چاپلاشقان ئادەم (28-10:1)

(2) سىموننىڭ قېيىنئانىسى (31-29:1)

(3) ماخاۋ كېسەلى بار ئادەمنى ساقايتىشى (45-40:1)

(4) پالەچنى ساقايتىشى (12-1:2)

(5) قولى قۇرۇپ كەتكەن ئادەم (6-1:3)

(6) بوراننى پەسەيتىشى (41-35:4)

(7) «قوشۇن» دېگەن كىشى (20-1:5)

- (8) يائىرۇسنىڭ قىزى (24-21:5، 43-35)
 (9) خۇن تەۋرەش كېسەلى بار ئايال (34-25:5)
 (10) بەش مىڭ ئادەمنى غىزالاندۇرۇش (44-35:6)
 (11) دېڭىز ئۈستىدە مېڭىش (52:6)
 (12) سۈرىيەدىكى ئايالنىڭ قىزى (30-24:7)
 (13) گاس ۋە گاچا ئادەم (37-31:7)
 (14) تۆت مىڭ ئادەمنى غىزالاندۇرۇش (9-1:8)
 (15) بەيت-سائىدادىكى كور ئادەمنى ساقايتىشى (26-22:8)
 (16) مەسھنىڭ سىياقىنىڭ ئۆزگىرىشى (13-1:9)
 (17) جىن چاپلاشقان ئوغۇل بالا (29-14:9)
 (18) كور بولغان بار-تىمائۇس (52-46:10)
 (19) ئەنجۈر دەرىخىگە لەنەت ئوقۇش (25-19، 14-12:11)

رەببىمىز بۇ 19 كارامەت مۆجىزىدىن باشقا نۇرغۇنلىغان مۆجىزىلەرنى ياراتقان («يۇھ.» 30:20).

ئىشىنىمىزكى، ماركۇس مەسھنىڭ يۇقىرىقى سۆزىدە تىلغا ئېلىنغان شۇ «ئون توققۇز سېۋەت نان پارچىلىرى» نى ئۆز بايانىدا تەسۋىرلىگەن ئون توققۇز مۆجىزىگە ئوخشىتىدۇ. ماركۇس بىزگە، ئۇنىڭ بايانىدىكى بۇ ئون توققۇز مۆجىزىنى ئەمەلىيەتتە «پەقەت مەسھنىڭ مۆجىزىلىرىنىڭ لىق بايلىقلارغا تولغان خەزىنىسىدىن ئېشىپ تاشقان ئازراق «پارچىلىرى» خالاس»، دېمەكچى. قەدىرلىك ئوقۇرمەنمۇ مۇشۇنداق بىر «پارچە» گە موھتاج بولىدۇمۇ؟ نېمىشكە ئۇنىڭدىن تىلەشنى كېچىكتۈرسىز؟